

LITÚRGIA DE LES HORES

PROPI DE LA
COMPANYIA DE JESÚS

Barcelona
2016

1ª edició 1998

2ª edició 2016

© Companyia de Jesús
Província d'Espanya

Traducció catalana del text oficial llatí.
Els textos bíblics corresponen a
la Bíblia litúrgica catalana,
d'us obligatori en les diòcesis catalanes.
Els himnes s'han tret, els més escaients,
de l'Himnari litúrgic català.

1ª edició a càrrec de:
Joan Ribalta Balet, SJ
2ª edició a càrrec de:
Miquel Lop Sebastià, SJ

Ed. Rondas
Esplugues de Ll.
ISBN: 84-85247-92-2
Dipòsit legal: B 26870-2016
Imprès a Espanya

CALENDARI LITÚRGIC DE LA COMPANYIA DE JESÚS

*Si no s'indica el grau de la celebració, vol dir que es tracta
d'una memòria lliure.*

Gener

- 3 EL SANTÍSSIM NOM DE JESÚS.
Titular de la Companyia Solemnitat
- 20 SS. *Joan Ogilvie, prevere;*
Esteve Pongracz, Melcior Grodziecki, preveres,
Marc Krizevcanin, canonge d'Esztergom; i
BB *Ignasi de Azevedo, prevere, i companys;*
Jaume Salès, prevere, i Guillem Saultemouche,
religiós. Tots màrtirs

Febrer

- 4 S. *Joan de Brito, prevere i*
B. Rudolf Acquaviva, prevere i companys, màrtirs.
- 6 SS. *Pau Miki, religiós i companys, i*
BB. *Carles Spinola, Sebastià Kimura, preveres,*
i companys. Memòria
- 15 S. *Claudi la Colombière, prevere Memòria*

Març

- 19 S. JOSEP, Espòs de la Benaurada Verge Maria,
Patró de la Companyia de Jesús Solemnitat

Abril

- 22 BENAURADA VERGE MARIA,
Mare de la Companyia de Jesús Festa
- 28 S. Pere Canisi, prev. i doctor de l'Església Memòria

Maig

- 4 S. Josep Maria Rubio, prevere
- 16 S. Andreu Bobola, prevere i màrtir
- 24 Benaurada Verge Maria de la Strada

Juny

- 8 S. Jaume Berthieu, prevere i màrtir Memòria
- 9 S. Josep de Anchieta, prevere
- 21 S. Lluís Gonzaga, religiós Memòria

Juliol

- 2 SS. Bernardí Realino, Joan-Francesc Régis,
Francesc de Geronimo, i
BB. Julià Maunoir, Antoni Balducci, preveres
- 9 SS. Lleó Ignasi Mangin, prevere, i
Maria Zhu Wu i companys, màrtirs Memòria
- 31 S. IGNASI DE LOIOLA,
Fundador de la Companyia Solemnitat

Agost

- 4 S. Pere Favre, prevere
- 18 S. Albert Hurtado Cruchaga, prevere Memòria

Setembre

- 2 BB. Jaume Bonnaud, prevere i companys;
Josep Imbert i Joan Nicolau Cordier, preveres;
Tomàs Sitjar, prevere, i companys. Tots màrtirs

- 9 S. Pere Claver, prevere Memòria
10 B. Francesc Gárate, religiós
17 S. Robert Bellarmino, bisbe i
doctor de l'Església Memòria

Octubre

- 3 S. Francesc de Borja, prevere Memòria
13 B. Joan Beyzym, prevere
19 SS. Joan de Brébeuf, Isaac Jogues, preveres,
i companys, màrtirs Memòria
21 B. Dídac Lluís de San Vitores, prevere, i
S. Pere Caluñgsod, màrtirs
30 B. Doménec Collins, religiós
31 S. Alfons Rodríguez, religiós Memòria

Novembre

- 3 B. Rupert Mayer, prevere
5 TOTS ELS SANTS DE LA COMPANYIA Festa
7 *Commemoració de tots els difunts de la Companyia*
13 S. Estanislau Kostka, religiós Memòria
14 S. Josep Pignatelli, prevere Memòria
16 SS. Roc González, Joan del Castillo i
Alfons Rodríguez, preveres i màrtirs.
23 B. Miquel Agustí Pro, prevere i màrtir
26 S. Joan Berchmans, religiós Memòria
29 B. Bernat Francesc de Hoyos, prevere

Desembre

- 1 SS. Edmund Campion, Robert Southwell, preveres,
i companys, màrtirs Memòria
3 S. FRANCESC XAVIER, prevere Festa

MES DE GENER

3 de gener

EL SANTÍSSIM NOM DE JESÚS *Titular de la Companyia*

Solemnitat

Ja des dels inicis de la Companyia, sant Ignasi i els seus companys determinaren que el grup fos anomenat “Companyia de Jesús”, per tal que, amb aquest nom emblemàtic, es manifestés el fi, la naturalesa i la manera de ser de la nostra vocació i vida.

I VESPRES

V. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R. Senyor, veniu a ajudar-nos.

V. Glòria al Pare.

R. Com era al principi.

Himne

Dolç de Jesús és el record,
que dóna joia vera al cor;
mes ell, present, superior
a mel i tot és per dolçor.

Res més suau de ser cantat,
res més plaent de ser escoltat,
ni res més dolç de ser pensat
que Jesús, Déu-Fill encarnat.

8 Litúrgia de les hores

Jesús, esper del penitent,
al suplicant com sou clement,
i bo al qui us cerca diligent!
I un cop trobat, com sou plaent!

No ho pot cap llengua declarar
ni es pot amb lletres expressar:
qui ho ha provat sols ho creurà,
el que és Jesús de cor amat.

Sigueu, Jesús, el nostre goig,
vós que heu de ser el nostre guardó;
i que per vós glòria haguem
per tots els segles sempiterns. Amén.

SALMODIA

Ant. 1. Hem estat elegits en Crist, per tal que siguem
lloança de la seva glòria.

Salm 65

Ofrena d'acció de gràcies

Aclama Déu, tota la terra.

Canteu la glòria del seu nom,
canteu la seva fama gloriosa.

Digueu a Déu:

«Que en són, d'admirables, les vostres obres!
En veure-us tan gran i poderós,
fins els enemics busquen el vostre favor.
Tota la terra es prosterna davant vostre
i canta la glòria del vostre nom.»

Veniu a contemplar les gestes de Déu.
Que n'és d'admirable, el que fa amb els homes!
Convertí la mar en terra ferma,
passaren el riu a peu eixut.

Ell és la nostra alegria,
ell que sempre governa amb el seu poder.
Els seus ulls vigilen les nacions;
que es guardin els rebels de revoltar-se.

Pobles, beneïu el nostre Déu,
feu sentir el vostre crit de lloança;
Déu ens preserva la vida
i manté segurs els nostres peus.

Ens heu provat, Déu nostre,
com la plata, ens depuràveu al foc;
heu fet que caiguéssim al parany;

el feix que ens vau carregar era insuportable,
cavalcaven damunt nostre,
vam caure dins del foc i dins de l'aigua.
Però a la fi ens deixeu respirar.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 2. Feu-ho tot en nom del Senyor Jesús, donant gràcies a Déu Pare per mitjà d'ell.

Salm 137

Himne d'acció de gràcies

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor,
us vull cantar a la presència dels àngels.
Em prosterno davant del santuari
i enalteixo el vostre nom,
perquè estimeu i sou fidel.

Les vostres promeses sobrepassen
el que havíem sentit de vós.
Sempre que us invocava, m'heu escoltat,
heu enfortit la meva ànima.

En sentir el que vós heu promès,
tots els reis de la terra us lloaran
i celebraran que vós obreu així.

«Que n'és de gran, la glòria del Senyor:
el Senyor és excels, però es mira els humils,
mentre que els altius, els esguarda de lluny.»

Si passo entre perills, em guardeu la vida,
detureu amb la mà l'enemic,
la vostra dreta em salva.

Que el Senyor continuï afavorint-me.
El vostre amor perdura sempre.
Acabeu la vostra obra, Senyor.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 3. Senyor, vós sou el nostre Pare; el vostre nom és, des de sempre, el nostre redemptor.

Càntic

Ef 1, 3-10

Déu ens ha beneït en Crist

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist
amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món,
perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dona lloança a la grandesa dels favors
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats amb el preu de la seva sang.
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres.
Ell ens ha concedit
tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer
el secret de la decisió benèvola que havia pres,
per executar-la quan els temps fossin madurs.

Ha volgut unir en el Crist tot el món,
tant el del cel com el de la terra.

Es pot repetir l'antífona.

Lectura breu

Ap 14, 1-5

Jo, Joan, vaig veure l'Anyell que estava sobre la muntanya de Sió, i amb ell cent quaranta-quatre mil, que porten escrit al front el nom d'ell i el nom del seu Pare. I vaig sentir una veu del cel, con la veu de grans onades i com la veu d'un gran tro; aquella veu que vaig sentir era també con la dels cantors de cítara quan pulsen les seves cítares, i canten un càntic nou davant del setial, i davant dels quatre vivents i dels ancians, i ningú no podia aprendre el càntic, fora dels cent quaranta-quatre mil, que havien estat comprats de la terra. Aquests són els qui no s'havien maculat amb dones: són verges. Aquests són els qui segueixen l'Anyell arreu on vagi. Aquets foren adquirits d'entre els homes com a primícia per a Déu i per a l'Anyell. I a la seva boca, no s'hi ha trobat falsedat; són irrepreensibles.

Responsori breu

- V. Aquests foren adquirits * com a primícia per a Déu i per a l'Anyell.
- R. Aquests foren adquirits * com a primícia per a Déu i per a l'Anyell.
- V. Porten escrit al front el nom d'ell i el nom del seu Pare.
- R. Com a primícia per a Déu i per a l'Anyell.
- V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
- R. Aquests foren adquirits * com a primícia per a Déu i per a l'Anyell.

Càntic de Maria

Ant. El meu esperit celebra Déu que em salva, que per mi s'ha fet home, per tal que més l'estimi i el segueixi.

o bé: Li posaren el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare.

La meva ànima magnifica el Senyor [pàg. 251].

Pregàries

Confiant en Jesús, en qui tenim posada la nostra esperança, presentem la nostra oració:

Jesús, Fill de David, tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, al nom de qui tothom s'agenolla al cel, a la terra i sota la terra,

– mireu la humanitat que desitja la vostra salvació.

Jesús, que ens crideu a la vostra llum admirable,
– feu que siguem interiorment il·luminats per la vostra gràcia.

Jesús, alè i alliberament nostre,
– animeu el nostre cor agostat per la culpa.

Jesús, aliment per al famolenc i beguda per a l'assedegat,
– doneu-nos a assaborir la dolçor del vostre amor.

Jesús, promesa de resurrecció per quants han estat marcats amb el vostre nom,
– concediu als difunts de la Companyia gaudir eternament de la plenitud del vostre regne.

Perquè en Jesús hem esdevingut fills de Déu, podem dir amb tota confiança: Pare nostre.

Oració

Mireu, Pare misericordiós, aquesta mínima Companyia vostra que porta el nom santíssim de Jesús, el vostre Fill, i concediu-nos que, després d'assaborir la seva dolçor i fortalesa en aquesta vida, rebem al cel els goigs eterns. Per nostre Senyor Jesucrist. **R.** Amén.

Conclusió

V. El Senyor ens beneeixi i ens guardi de tot mal i ens dugui a la vida eterna.

R. Amén.

OFICI DE LECTURA

V. Obriu-me els llavis, Senyor.

R. I proclamaré la vostra lloança.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem el Nom de Jesús, que està per damunt de tot altre nom.

Salm 94. Veniu, celebrem el Senyor [pàg. 246]

També es poden dir el 99 o bé el 66 o bé el 23.

Himne

Oh Jesús, rei sens parió
i gloriós triomfador,
sou inefable per dolçor,
i de tot punt desitjador.

Quan el cor nostre visiteu,
de veritat l'il·lumineu,
li feu sentir del món menyspreu
i en amor santa l'abrandeu.

Jesús, dels cors humans dolçor,
font viva i vera resplendor,
sou a tot goig superior
i a tot desig o il·lusió.

Que tots Jesús reconeguem,
i el seu amor tots demanem:
tots amb deler Jesús cerquem,
i en cerca d'ell ens inflamem!

La nostra veu parli de vós
i us representin nostres fets,
amin a vós els nostres cors
ara i pels segles sempiterns. Amén.

Salmòdia

Ant. 1. Senyor, sobirà nostre, que n'és, de gloriós el vostre nom per tota la terra.

Salm 8

Majestat del Senyor i dignitat de l'home

Senyor, sobirà nostre, que n'és, de gloriós,
el vostre nom per tota la terra!

La majestat que teniu dalt del cel,
els infants més petits ja la canten:
«Heu fet del firmament un baluard
que detura el rebel i l'enemic.»

Quan miro el cel que han creat les vostres mans,
la lluna i els estels que hi heu posat,
jo dic: «¿Què és un home, perquè us en recordeu,
què és un mortal, perquè li doneu autoritat?

Gairebé l'heu igualat als àngels,
l'heu coronat de glòria i de prestigi,
l'heu fet rei de les coses que heu creat,
tot ho heu posat sota els seus peus:

ramades de vedells i d'ovelles,
fins i tot els animals de la selva,
l'ocell que vola i els peixos del mar,
i tot el que segueix els camins dels oceans.»

Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós
el vostre nom per tota la terra!

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 2. Al nom de Jesús tothom s'agenolli al cel, a la terra i
sota la terra.

Salm 18

Lloança del Senyor, que ha creat l'univers

El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet les seves mans.
Els dies, l'un a l'altre, es transmeten el missatge,
l'una a l'altra se'l revelen les nits.

Silenciosament, sense paraules,
sense que ningú els senti la veu,
la seva crida s'escampa a tota la terra,
escolten el seu llenguatge fins als límits del món.

Ha posat dalt del cel un pavelló per al sol,
i el sol en surt, com un espòs de la cambra;
radiant com un atleta, corre pel camí,
surt a un extrem del cel,
i se'n va fins a l'altre;
res no s'escapa de la seva escalfor.

És perfecta la llei del Senyor,
i l'ànima hi descansa;
és ferm el que el Senyor disposa,
dóna seny als ignorants.

Els preceptes del Senyor són planers,
omplen el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
il·luminen els ulls.

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims.

Són més desitjables que l'or fi,
més que l'or a mans plenes;
són més dolços que la mel
regalimant de la bresca.

El vostre servent està prompte
a guardar-los amatent;
però ¿qui s'adona de les pròpies errades?
Disculpeu el que em passa inadvertit.

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull,
que no s'apoderi de mi;
així seré irrepreensible,
i net d'una gran culpa.

Les paraules que em surten dels llavis
i els pensaments que el meu cor medita,
que us siguin agradables, Senyor,
penyal meu, redemptor meu.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 3. Lloeu el Senyor i invoqueu el seu nom; proclameu
que el seu nom és sant.

Salm 23

Entrada del Senyor al santuari

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou,
el món i tots els qui l'habiten.
Li ha posat els fonaments dins els mars,
i les bases, a les fonts dels rius.

¿Qui pot pujar a la muntanya del Senyor?
¿Qui pot estar-se al recinte sagrat?
El qui té el cor sincer i les mans sense culpa,
que no confia en els déus falsos,
ni jura per ganés d'enganyar.

Rebrà benediccions del Senyor,
rebrà els favors del Déu que salva.
Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor,
per veure-us de cara, Déu de Jacob.

Portals, alceu les llindes;
engrandiu-vos, portalades eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria!

¿Qui és aquest rei de la glòria?
És el Senyor, valent i poderós,
és el Senyor, victoriós en el combat.

Portals, alceu les llindes;
engrandiu-vos, portalades eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria!

¿Qui és aquest rei de la glòria?
És el Senyor, Déu de l'univers,
és aquest el rei de la glòria.

Es pot repetir l'antífona.

Vers

V. Lloaré sempre el vostre nom, Senyor.

R. Us cantaré himnes d'agraïment.

Lectura primera

Lectura dels Fets dels Apòstols

3, 1-16

Déu glorificà el seu Fill Jesús

En aquells dies, Pere i Joan pujaven al temple a mitja tarda per pregar. En aquells moments portaven un home invàlid de naixement, que deixaven cada dia a una entrada del temple anomenada “Porta Bonica”, per demanar caritat als qui entraven al temple. L'home, en veure que Pere i Joan anaven a entrar, els demanà caritat. Pere, amb Joan, fixà els

ulls en ell i li digué: «Mira'ns», L'home se'ls mirà, esperant que li donarien alguna cosa, i Pere li digué: «No tinc plata ni or, però et dono el que tinc: En el nom de Jesucrist, el Nataré, alça't i camina!» Pere li agafà la mà dreta i l'aixecà. A l'instant les plantes dels peus i els turmells se li enfortiren, es posà dret d'un salt, i caminava, i entrà amb ells al temple caminant i saltant lloant Déu .

Tot el poble el veié com caminava i lloava Déu, i n'estaven meravellats: no s'explicaven què li podia haver passat perquè tothom el coneixia, i sabien que era l'home que seia demanant caritat a la Porta Bonica del temple.

Com que l'invàlid no se separava d'ells, tot el poble entusiasmat, va córrer al seu darrera cap al pòrtic de Salomó. Pere aleshores es dirigí al poble amb aquestes paraules: «Israelites, ¿per què ens mireu així tan estranyats? ¿Us penseu que és pel nostre propi poder o per la nostra santedat que hem fet caminar aquest home? El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. I per la fe en el seu nom, Jesús ha restablert aquest home que teniu al davant i que tots coneixeu; sí, aquesta fe l'ha curat, tal com vosaltres podeu comprovar.

Responsori

Lc 1, 31; 2, 21; Mt 1, 21

- R. Concebràs i tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús.
* Ell salvarà el seu poble del seus pecats.
- V. Li van posar el nom de Jesús; era el nom que havia indicat l'àngel abans que el concebés la seva mare. * Ell salvarà el seu poble dels seus pecats.

Lectura segona

De la carta de Sant Ignasi als estudiants de Coimbra.

[Roma 7 de maig de 1547] (MI Epp I, 495-504, nn. 3 i 4)

La gràcia i amor etern de Crist nostre Senyor sigui sempre a favor i ajut nostre

Però sobretot voldria que us esperonés l'amor pur de Jesucrist, i desig de la seva honra i de la salvació de les ànimes que redimí, que sou soldats seus amb especial designació i salari en aquesta Companyia: dic especial, perquè n'hi ha d'altres de molt generals, que us obliguen de molt, certament, a procurar la seva honra i servei. Paga seva és tot allò natural que sou i teniu, perquè us donà i conserveu el ser i la vida i totes les facultats i perfeccions d'ànima i cos i béns externs; paga seva són els dons espirituals de la seva gràcia, amb què tan liberalment i benignament us ha previnut i us els continua, tot i essent contraris i rebels; paga són els inestimables béns de la seva glòria, la qual, sense poder ell aprofitar-se'n de res, us té preparada i promesa, comunicant-vos tots els tresors de la seva felicitat perquè sigueu per participació de la seva divina perfecció el que és Ell per la seva essència i naturalesa; paga és finalment tot l'univers amb el seu contingut corporal i espiritual, perquè no només ha posat en el nostre ministeri tot allò que es troba dessota

el cel, sinó tota aquella suprema cort seva, sense perdonar cap de les jerarquies celestials, *qui omnes sunt administratorii spiritus propter eos, qui hereditatem capturi sunt* [totes les quals són esperits que exerceixen un ministeri, enviats per a fer un servei als qui han d'heretar la salvació (He 1, 14)]. I si per si mateixes amb totes aquestes pagues no n'hi hagués prou, paga es féu a si mateix, donant-se com a germà nostre en la creu pel preu de la nostra salvació, com a nodriment i companyia del nostre pelegrinatge en l'eucaristia. Oh, com n'és, de mal soldat, aquell que no en té prou amb aquestes pagues per fer-lo treballar en honor de tan gran príncep!

Doncs és cert, que per obligar-nos a desitjar-la i procurar-la amb més promptesa, volgué sa majestat prevenir-nos amb aquests tan inestimables i costosos beneficis, desfent-se en certa manera de la felicitat perfectíssima dels seus béns per tal de fer-nos-en partícips, i prenent totes les nostres misèries per fer-nos-en exemptes; volent ser venut per rescatar-nos, delerós per gloriificar-nos, pobre per enriquir-nos, assumint la mort de tanta ignomínia i patiment per donar-nos vida immortal i benaurada. Oh, que n'és d'ingrat i inhumà en excés el qui no es reconeix en això del tot obligat a servir diligentment i pretendre l'honra de Jesucrist!

Perquè si coneixeu la vostra obligació i desitgeu esmerçar-la per avançar aquesta honra amb més promptitud, us trobeu certament en el moment més necessari per demostrar amb obres el vostre anhel. Mireu on és honorada avui la divina majestat i on no acatada la grandesa immensa; on és coneguda la saviesa, i on la bondat infinita; on obeïda la seva santíssima voluntat. Mireu, al contrari, amb molta pena com

n'és, d'ignorant, menyspreat, blasfemat el seu sant nom per tot arreu; és rebutjada la doctrina de Jesucrist, oblidat el seu exemple, perdut el preu de la seva sang en certa manera de part nostra, per ser tan pocs els qui se n'aprofiten.

Mireu també els vostres pròxims com una imatge de la santíssima Trinitat i capaç de la seva glòria, a la qual serveix l'univers, membres de Jesucrist, redimits amb tant de dolor, infàmies i amb la seva sang; mireu, insisteixo, en quina misèria es troba, en tenebres tan profundes d'ignorància i tan gran tempesta de desigs i temors inútils i d'altres passions, combatuts per tants enemics visibles i invisibles, amb el risc de perdre, no els béns o vida temporal, sinó el regne i la eterna felicitat i caure en misèria tan intolerable del foc etern.

Per resumir-ho amb poques paraules, dic que si miréssiu quina és l'obligació de tornar per l'honra de Jesucrist i per la salvació del pròxim, veuríeu com n'és, de necessària, la vostra disposició a qualsevol treball i diligència per fer-vos-en instruments idonis de la divina gràcia; especialment havent-hi avui tan pocs operaris de veritat, *qui non quaerunt quae sua sunt, sed quae Jesu Christi* [que no busquen els seus propis interessos sinó els de Jesucrist (Fl 2,21)]. que tant més desitgeu d'esforçar-vos per suplir allò en què fallen altres, ja que Déu us fa la gràcia tan particular en aquesta vocació i propòsits.

Responsori

cf. Sal 5, 12; 88, 16

R. Se n'alegraran * els qui estimen el vostre nom, Senyor.

V. Es refugien en vós i caminen a la llum de la vostra mirada * els qui estimen el vostre nom, Senyor.

Himne: Oh Déu, us lloem [pàg. 248]

Si a continuació no segueixen les Laudes, es diu:

Oració

Mireu, Pare misericordiós aquesta mínima Companyia vostra que porta el nom santíssim de Jesús, el vostre Fill, i concediu-nos que, després d'assaborir la seva dolcesa i fortalesa en aquesta vida rebem al cel els goigs eterns. Per nostre Senyor Jesucrist. **R.** Amén

V. Beneïm el Senyor

R. Donem gràcies a Déu.

LAUDES

V. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R. Senyor, veniu a ajudar-nos.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant

R. Com era al principi, ara i sempre... Amén.

Himne

Jesús, decor angelical;
cant, a l'orella, divinal;
mel, a la boca, sens igual;
nèctar, al cor, celestial.

Menjant de vós, ens famegem;
bevent de vós, ens sedegem;
res més que vós no desitgem,
Jesús, aquells qui us estimem.

Oh bon Jesús, ple de dolçor,
del cor gement conhortador!,
del penedit us cerca el plor,
i a vós invoca sa clamor.

Senyor, amb nosaltres romaneu
i nostres ments il·lumineu:
d'error les boires dissipeu
i a tot el món goig ple doneu.

Jesús, de Mare Verge flor
i amor que ens omple de dolçor,
tingueu del Nom honra i llaor
i l'etern regne del guardó. Amén.

Salmòdia

Ant. 1. La meva ànima està assedegada del vostre sant Nom,
Senyor.

*Salm 62, 2-9
Desig de Déu*

Vós Senyor, sou el meu Déu,
de bon matí jo us cerco.
Tot jo tinc set de vós,
per vós es desviu el meu cor,
com terra eixuta sense una gota d'aigua.

Jo us contemplava al vostre santuari
quan us veia gloriós i poderós.
L'amor que em teniu val més que la vida;
per això els meus llavis us lloaran.

Que tota la vida us pugui beneir
i alçar les mans lloant el vostre nom.
Saciat del bo i millor,
us lloaré amb el goig als llavis.

Quan des del llit us recordo,
passo les nits pensant en vós,
perquè vós m'heu ajudat,
i sóc feliç sota les vostres ales.

La meva ànima s'ha enamorat de vós,
em sosté la vostra mà.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 2. El vostre sant nom és gloriós i adorable, digne de lloança i honor pels segles.

Càntic

Dn 3, 57-88. 56

Que tot l'univers lloï el Senyor

Beneïu el Senyor totes les criatures,
canteu-li lloances per sempre.
Beneïu-lo, àngels del Senyor,
beneïu-lo, cels el Senyor.
Beneïu el Senyor, aigües de l'espai,
beneïu-lo, estols del Senyor.
Beneïu el Senyor, sol i lluna,
beneïu-lo, estels del cel.

Beneïu el Senyor, pluges i rosada,
beneïu-lo, tots els vents.
Beneïu el Senyor, foc i calor,
beneïu-lo, freds i gelades.
Beneïu el Senyor, rosades i gebre,

beneïu-lo glaç i freds.
Beneïu el Senyor, neus i geleres,
beneïu-lo, dies i nits.
Beneïu el Senyor, llum i tenebres,
beneïu-lo, núvols i llamps.

Que la terra beneeixi el Senyor,
que li canti lloances per sempre.
Beneïu el Senyor, muntanyes i turons,
vegetació de la terra, beneeix-lo.
Beneïu, fonts, el Senyor,
beneïu-lo, rius i mars.
Beneïu el Senyor, peixos i monstres marins,
beneïu-lo, tots els ocells.
Beneïu el Senyor, feres i ramats,
canteu-li lloances per sempre.

Beneïu el Senyor, tots els homes,
beneeix-lo, poble d'Israel.
Beneïu-lo, sacerdots del Senyor,
beneïu-lo, servents del Senyor.
Beneïu el Senyor, sants i humils de cor,
ànimes i esperits dels justos, beneïu-lo.
Beneïu el Senyor, Hananies, Azaries i Misael,
canteu-li lloances per sempre.

Beneïm el Pare i el Fill amb l'Esperit Sant,
cantem-li lloances per sempre.
Sou beneït, Senyor, al firmament del cel.
Glòria i lloança per sempre.

A l'acabament d'aquest Càntic no es diu: Glòria al Pare.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 3. Que els nois i les noies, els vells amb els nens, lloïn el nom del Senyor perquè només el seu nom és excels.

Salm 149

Cant de triomf dels qui estimen Déu

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu les seves lloances davant dels qui l'estimen.
Se sent feliç Israel del qui l'ha creat,
s'alegren dels seu rei els fills de Sió.

Lloen el seu nom, el lloen tot dansant,
acompanyen els seus cants
amb els tambors i les cítares.
Perquè el Senyor estima el seu poble,
coronarà de triomf els humils.

Els fidels celebren la seva glòria,
des dels seus rengles aclamen plens de goig;
mentre els seus llavis glorifiquen Déu,
tenen a les mans espases de dos talls.

Per fer justícia entre els pobles,
per reprendre i castigar les nacions,
encadenant els seus reis,
emmanillant els poderosos.

Executar la sentència que està escrita
és la glòria reservada als qui l'estimen.

Es pot repetir l'antífona.

Lectura breu

Fets 4, 12

La salvació no es troba en ningú més: Sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.

Responsori breu

V. Lloaré sempre el vostre nom, Senyor.

R. Lloaré sempre el vostre nom, Senyor.

V. Predicaré en mig del vostre poble.

R. El vostre nom, Senyor.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Lloaré sempre el vostre nom, Senyor.

Càntic de Zacaries

Ant. Es sacrificà voluntàriament per la salvació del seu poble i guanyà un nom etern.

Beneït sigui el Senyor [pàg. 250]

Pregàries

Dirigim la nostra pregària a Jesús, mans i humil de cor:

Rei amantíssim, tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, en qui habita la plenitud de la divinitat,

– feu-nos partícips de la vostra naturalesa divina.

Jesús, en qui es tanquen tots els tresors de la saviesa i de la ciència,

– manifesteu al món per mitjà de l'Església, la vostra multiforme saviesa.

Jesús, en qui el Pare ha posat tota la seva complaença,

– feu que ens mantinguem sempre a l'escolta de la vostra paraula.

Jesús, de qui tots nosaltres hem rebut la plenitud
– infoneu-nos generosament la veritat i la gràcia
del Pare.

Jesús, font de vida i santedat,
– feu-nos sants i immaculats en el vostre amor.

o bé

Elevem el cant de la nostra lloança al Senyor Jesús que ens
ha salvat de la mort, perquè la seva misericòrdia no té límit,
i diguem: – Kyrie, eleison.

Senyor Jesús, foc d'amor, enceneu-me,
– Kyrie eleison.

Senyor Jesús, estatge etern, acolliu-me,
– Kyrie eleison.

Senyor Jesús, mantell de llum, revestiu-me de vós,
– Kyrie eleison.

Senyor Jesús, perla preciosa, brilleu sobre mi,
– Kyrie eleison.

Senyor Jesús, sol naixent, il·lumineu-me,
– Kyrie eleison.

Senyor Jesús, llum santa, clarifiqueu-me,
– Kyrie eleison.

Senyor Jesús, de tota malaltia, preserveu-me,
– Kyrie eleison.

Senyor Jesús, del poder de l'adversari, defenseu-me,
– Kyrie eleison.

Senyor Jesús, de la pena eterna, allibereu-me,
– Kyrie eleison.

Senyor Jesús, com a Joan, deixeble estimat, concediu-me romandre en vós,

– Kyrie eleison.

Senyor Jesús, al terme d'aquesta vida, com al bon lladre, prometeu-me «Avui, seràs amb mi al paradís»,

– Kyrie eleison.

Adrecem-nos ara tots junts a Déu i diguem-li: Pare nostre

Oració

Mireu, Pare misericordiós, aquesta mínima Companyia vostra que porta el nom santíssim de Jesús, el vostre Fill, i concediu-nos que, després d'assaborir la seva dolçor i fortalesa en aquesta vida, rebem al cel els goigs eterns. Per nostre Senyor Jesucrist. **R.** Amén.

Conclusió

V. Que el Senyor ens beneeixi, ens guardi de tot mal i ens dugui a la vida eterna.

R. Amén.

HORA D'ENTRE DIA

V. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R. Senyor, veniu a ajudar-nos.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant

R. Com era al principi, ara i sempre pels segles dels segles.
Amén.

Els salms, del dia corresponent

TERCIA

Ant. Beneït sigui el rei que ve en el nom del Senyor. Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau.

Lectura breu

So 3, 12-15

Deixaré enmig teu un poble humil i modest. S'empararà en el nom del Senyor la resta d'Israel; no faran cap injustícia ni diran mentides. No es trobarà a la seva boca la llengua que enganya, perquè podran pasturar i jeure sense que els inquieti ningú. Crida de goig, filla de Sió, clama de joia, Jerusalem; alegra't, triomfa de tot cor, filla d'Israel! El Senyor ha allunyat els qui t'eren una amenaça, ha fet fugir els teus enemics; el Senyor regna enmig teu, no veuràs cap més desgràcia.

V. El nom del Senyor és com una fortalesa.

R. El just s'hi refugia i està segur.

SEXTA

Ant. Jerusalem és el tron del Senyor, tots els pobles es reuniran en el seu nom.

Lectura breu

Is 56, 6-7

Quant els estrangers que s'han adherit al Senyor per ser els seus ministres i per estimar el nom del Senyor i fer-se els seus servidors, a tothom que observi el dissabte sense profanar-lo i que es mantingui ferm en la meva aliança, jo els conduiré a la meva Muntanya Santa i faré que s'alegrin a la meva casa d'oració.

V. Els seus holocaustos i sacrificis seran acceptables sobre el meu altar.

R. Perquè la meva casa és casa d'oració, i així la diran tots els pobles.

NONA

Ant. Senyor, heretat meva i calze meu, vós teniu el meu destí a les vostres mans.

Lectura breu

Sir 45, 16

D'entre tots els homes l'escollí perquè presentés sobre l'altar l'encens i el perfum de l'ofrena de memorial i perquè fes el ritu d'expiació a favor del poble.

V. Vaig fer amb ell i el seus descendents una aliança eterna.

R. Una benedicció sobre el poble en el nom del Senyor.

Oració

Mireu, Pare misericordiós, aquesta mínima Companyia vostra que porta el nom santíssim de Jesús, el vostre Fill, i concediu-nos que, després d'assaborir la seva dolçor i fortalesa en aquesta vida, rebem al cel els goigs eterns. Per nostre Senyor Jesucrist. **R.** Amén.

Conclusió

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu.

II VESPRES

V. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R. Senyor, veniu a ajudar-nos.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Com era al principi, ara i sempre... Amén.

Himne

Dolç de Jesús és el record,
que dóna joia vera al cor;
mes ell, present, superior
a mel i tot és per dolçor.

Res més suau de ser cantat,
res més plaent de ser escoltat,
ni res més dolç de ser pensat
que Jesús, Déu-Fill encarnat.

Jesús, esper del penitent,
al suplicant com sou clement,
i bo al qui us cerca diligent!
I un cop trobat, com sou plaent!

No ho pot cap llengua declarar
ni es pot amb lletres expressar:
qui ho ha provat sols ho creurà,
el que és Jesús de cor amat.

Sigueu, Jesús, el nostre goig,
vós que heu de ser el nostre guardó;
i que per vós glòria haguem
per tots els segles sempiterns. Amén.

Salmòdia

Ant. 1. Celebreu amb mi el Senyor, cantem junts el seu Nom.

Salm 45

Déu, refugi i fortalesa del seu poble

Déu ens és un castell de refugi,
una defensa ferma en hores de perill.
No temem res, quan se somou la terra,
quan les muntanyes s'enfonsen dins el mar.

Ja poden bramular i escumejar les onades,
i, al seu embat, estremir-se les muntanyes:
el Senyor de l'univers és amb nosaltres,
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu,
la mansió més sagrada de l'Altíssim.

Déu hi és al mig, es manté ferma,
Déu la defensa abans que apunti el dia;
si s'amotinen les nacions i es revoltent els reis,
fa esclatar el seu tro, i la terra es desfà.

El Senyor de l'univers és amb nosaltres,
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

Veniu, mireu les gestes del Senyor,
les meravelles que fa sobre la terra.
A tot arreu ha fet cessar els combats,
ha trencat els arcs i trossejat les llances,
ha tirat al foc els escuts.

Desistiu, reconeixeu que jo sóc Déu;
jo domino els pobles, domino el món.

El Senyor de l'univers és amb nosaltres,
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 2. Oferiré sacrificis de lloança i invocaré el nom del Senyor.

Salm 115

Acció de gràcies en el temple

Crec amb tot el cor, tot i que deia:
«Que en sóc, de dissortat»,
tot i que deia, veient-me perdut:
«Els homes, tots enganyen.»

¿Com podria retornar al Senyor
tot el bé que m'ha fet?
Invocant el seu nom, alçaré el calze
per celebrar la salvació.
Compliré les meves prometes,
ho faré davant del poble.

Al Senyor li doldria
la mort dels qui l'estimen.
Ah, Senyor, sóc el vostre servent,
ho sóc des del dia que vaig néixer.
Vós em trencàreu les cadenes.

Us oferiré una víctima d'acció de gràcies,
invocant el vostre nom,

compliré les meves promences,
ho faré davant del poble,
als atris de la casa del Senyor,
al teu bell mig, Jerusalem.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 3. Tots els pobles que heu creat vindran i es prosternaran a la vostra presència, Senyor, i glorificaran el vostre nom.

Càntic

Fl 2, 6-11

Crist, el servent de Déu

Jesucrist, que era de condició divina,
no es volgué guardar gelosament
la seva igualtat amb Déu,
sinó que es va fer no-res,
fins a prendre la condició d'esclau.

Havent-se fet semblant als homes
i començant de captènr-se com un home qualsevol,
s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort
i una mort de creu.

Per això Déu l'ha exalçat
i li ha concedit aquell nom
que està per damunt de tot altre nom,
perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra,
doblegui el genoll al nom de Jesús,
i tots els llavis reconequin,
que Jesucrist és el Senyor, a glòria de Déu Pare.

Es pot repetir l'antífona.

Lectura breu

2 Te 1, 11-12

Per això mateix preguem sempre per vosaltres, perquè el nostre Déu us faci dignes de la vocació i dugui a terme amb el seu poder tots els vostres desigs de fer el bé i l'obra de la fe, per tal que el nom del Senyor Jesús sigui glorificat en vosaltres, i vosaltres en ell, segons la gràcia del nostre Déu i del Salvador Jesucrist.

Responsori breu

V. Exalceu amb mi el Nom del Senyor.

R. Exalceu amb mi el Nom del Senyor.

V. És gran, terrible i sant.

R. El Nom del Senyor.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Exalceu amb mi el Nom del Senyor.

Càntic de Maria

Ant. El Totpoderós obra en mi meravelles: el seu nom és sant.

La meva ànima magnifica el Senyor [pàg. 251]

Pregàries

Recorreguem, germans, Jesús que és descans de les nostres vides i li preguem:

Jesús, ple de caritat, tingueu pietat de nosaltres.

Jesús, rei i centre de tots els cors, que ens estimeu amb caritat eterna i ens atraieu a vós amb tanta misericòrdia,

– renoveu el vostre pacte d'amor amb tots els homes.

Jesús, pau nostra i la reconciliació nostra, que per mitjà de la creu heu destruït totes les enemistats, fent de tots els pobles un sol home nou.

– obriu-nos el camí que condueix al Pare.

Jesús, vida nostra i resurrecció nostra, descans de les ànimes i alleujament dels oprimits,

– atraieu els pecadors al vostre Cor misericordiós.

Jesús, obediènt per nosaltres fins a la mort, per la vostra immensa caritat,

– concediu als fidels difunts la pau i la felicitat eterna.

o bé:

Invoquem el nom de Jesús, que el pare ha posat com a penyora de salvació:

Senyor Jesús, tingueu pietat de nosaltres.

Senyor Jesús, que heu adornat la vostra Església amb el foc de l'Esperit,

– concediu-li cantar eternament la força del vostre amor.

Senyor Jesús, que no permeteu al vostre poble l'esclavitud del pecat,

– pel poder del vostre nom, feu que progressi sempre amb llibertat pel camí de la salvació.

Senyor Jesús, que heu volgut posar la vostra tenda enmig dels homes,

– feu que tots, guarits per les teves ferides, puguin viure en l'amor i la pau.

Senyor Jesús, que heu estat immolat com anyell silenciós,
per les nostres culpes,

– ressuscitat, sigueu per a nosaltres el Bon Pastor que ens
porta a les fonts de la vida veritable.

Senyor Jesús, mans i humil de cor, que acolliu l'òbol de la
vídua pobra,

– accepteu la nostra pregària humil i feu el nostre cor
compassiu com el vostre.

Senyor Jesús, que heu vençut la mort,

– feu partícips de la vostra victòria als qui heu marcat
amb el distintiu del vostre nom.

Demanem que la força de Crist ens fortifiqui i ens deslliuri
de qualsevol mal: Pare nostre.

Oració

Mireu, Pare misericordiós, aquesta mínima Companyia
vostra que porta el nom santíssim de Jesús, el vostre Fill, i
concediu-nos que, després d'assaborir la seva dolçor i for-
talesa en aquesta vida, rebem al cel els goigs eterns. Per
nostre Senyor Jesucrist.

Conclusió

V. Que el Senyor ens beneeixi i ens guardi de tot mal i ens
dugui a la vida eterna.

R. Amén.

20 de gener
(fora de Catalunya, el 19)

**SANTS JOAN OGILVIE, prevere;
ESTEVE PONGRACZ i MELCIOR GRODZIECKI,
preveres, i
MARC KRIZEVCANIN, canonge Strigonense;
BEATS IGNASI DE AZEVEDO, prevere, i companys;
JAUME SALÈS, prevere, i GUILLEM
SAULTEMOUCHE, religiós.
*Màrtirs de la fe catòlica***

Celebrem avui la memòria dels Sants i Beats màrtirs de la Companyia de Jesús que van ser sacrificats per la fe catòlica després de la divisió dels cristians en el segle XVI. Són:

Joan Ogilvie, nascut l'any 1579 de noble família calvinista a Drumna-Keith (Banffshire), Escòcia. Fou enviat de petit al continent europeu i allà es convertí a la fe catòlica, i estudià a Lovaina. El 5 de novembre de 1599 va ingressar a la Companyia de Jesús, i va ser ordenat sacerdot a París, l'any 1610. Un cop retornat a la pàtria, va ésser traïdorament capturat i turmentat cruelment. Sofrí el martiri defensant tenaçment fins a la mort el primat espiritual del Romà Pontífex. El Papa Pau VI el canonitzà l'any 1976.

A començaments del segle XVII, foren empresonats a Kosice, Txecoslovàquia, tres sacerdots: Esteve Pongrácz i Melcior Grodziecki, tots dos jesuïtes, i Marc Krizevcanin, canonge d'Esztergom. Sotmesos a tortures cruelíssimes, van morir donant testimoni de Crist i de l'Església el 7 de setembre de 1619. El Sant Pare Joan Pau II va inscriure llurs noms en el catàleg dels Sants, el 2 de juliol de 1995, a Kosice.

S'hi celebra també aquest dia la memòria del Beats Ignasi d'Azevedo († 15 de juliol de 1570) i 39 companys († 15 i 16 de juliol de 1570) que foren sacrificats en el viatge per mar cap al Brasil, beatificats per Pius IX el 1854. I s'hi ajunten Jaume Salès i Guillem Saultemouche († 7 de febrer de 1593) martiritzats a França, i beatificats per Pius XI el 1926.

Comú de màrtirs.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les Homilies del Papa Pau VI.

(Homilia en la canonització de 40 màrtirs d'Anglaterra i Galles. 25 octubre 1970. A.A.S. 62 [1970], pp. 747-748)

L'Església continua creixent i desenvolupant-se mitjançant l'amor heroic dels màrtirs.

El nostre temps fretura de sants! I sobretot fretura de l'exemple dels qui han donat la prova suprema d'amor a Crist i a la seva Església. «Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics.» Aquestes paraules del Mestre diví, que més que tot fan referència al sacrifici que Ell mateix va oferir en la creu, lliurant-se a la salvació de tots els homes, són també vàlides tocant a la in-nombrable i gloriosa legió de màrtirs de totes les èpoques, tant dels qui moriren víctimes de les persecucions contra la primitiva Església, com dels qui, en temps més recents, han mort víctimes d'altres persecucions potser més dissimulades, però no menys ferotges.

L'Església va néixer certament del sacrifici de Crist en la creu, però continua creixent i desenvolupant-se mitjançant l'amor heroic del qual n'és prova la mort dels més

generosos de llurs fills: «La sang és llavor de cristians.» Per tant, l'oblació amb què els màrtirs es deixen arrabassar la vida es converteix –com el vessament mateix de la sang de Crist i per la unió amb el seu mateix sacrifici– en font de vida i de fecunditat espiritual, en bé de l'Església i de tot el món.

Aquesta és la raó per la qual ens ben adverteix la Constitució “*Lumen Gentium*”: «El martiri, amb què el deixeble assoleix fer-se semblant al Mestre, que acceptà lliurement la mort per la salvació del món, fent-se semblant a ell en el vessament de la seva sang, és considerat per l'Església com el do suprem i la prova més gran de la caritat» (n. 42).

Responsori

2Co 4, 11.16

- R.** Per causa de Jesús sempre estem a mercè de la mort. * I així la vida de Jesús manifesta el seu esclat en la nostra carn mortal.
- V.** La vida d'home que vivim dins nostre es va renovellant cada dia. * I així la vida de Jesús manifesta el seu esclat en la nostra carn mortal.

Oració

Oh Déu, vós ens heu fet veure en els sants i beats, germans nostres, la imatge viva del vostre Fill, mort en creu, concediu-nos, pel seu martiri, la plena confirmació de tots els creients en la unitat. Per nostre Senyor Jesucrist.

MES DE FEBRER

4 de febrer

SANT JOAN DE BRITO, sacerdot, i BEATS RUDOLF ACQUAVIVA, sacerdot, i companys

Màrtirs a l'Índia

L'Índia va ser la primera destinació dels missioners jesuïtes, tot seguint Sant Francesc Xavier, i va ser també a l'Índia on per primera vegada un jesuïta, el P. Antoni Ciminali, va ser martiritzat (7 de febrer de 1549), al qual el mateix Xavier va considerar com un veritable sant. En pocs anys van morir igualment altres cinc sacerdots, tots portuguesos, en servei de la fe i mantenint-se fidels a la seva vocació. Quan al 1558, el Pare General Diego Laínez, va escriure la primera carta dirigida a tots els jesuïtes de l'Índia, els va considerar privilegiats pel fet de poder patir i exposar fins i tot la pròpia vida per amor a Crist.

El nombre de jesuïtes que van patir una mort violenta a l'Índia arribaria als seixanta abans de la supressió de la Companyia. Entre ells cal comptar en primer lloc: Sant Joan de Brito a la missió de Madurai, que va patir el martiri (4 de febrer de 1693), després que hagués convertit molts a la fe, havent-se adaptat a la vida dels ascetes de aquella regió, canonitzat per Pius XII en 1947. A Salsete, el beat Rudolf Acquaviva i quatre companys, martiritzats (25 de juliol de 1583) per haver proclamat l'exaltació de la santa Creu; van ser beatificats per Lleó XIII el 1893.

Comú de màrtirs, o missioners.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les cartes del Pare General Diego Laínez

(Carta als jesuïtes de l'Índia, 1 de desembre 1558. *MHSI*, vol. 78, *Mon. Mis.S.I.* vol. 9: *Doc. Indica* vol. 4, Roma 1956, pp. 108-113)

*Portant el seu nom i coneixement a la gent
i vivint i morint enmig d'ella*

Gran mercè i favor és, estimadíssims Germans, el que fa generalment la divina i summa Bondat a aquells qui crida en aquesta Companyia, i els dona gràcia de procedir segons el seu Institut; però és molt especial do el d'aquells, que tenen la sort d'esmerçar-se en el seu servei en aquests indrets, tant per la importància de l'obra a què us dediqueu, com pel privilegi dels obrers. La importància de l'obra demostra que ho és per mirar no solament de conservar i ajudar els cristians, que ja en la fe troben el principi de la seva salvació, com es fa per aquí, però més encara per portar molts d'altres novament a l'estat de la llibertat santa, i adopció dels fills de Déu, i hereus amb Crist nostre Senyor del seu regne i felicitat eterna.

El privilegi dels operaris és manifest, perquè s'ha donat a vosaltres molt especialment, no només fer molt de bé, sinó àdhuc patir molt de mal i treballs per Crist nostre Senyor, posant, ultra la destresa, també la vida, en tan continuats perills pel seu servei, i de manera especial, imitant en la dedicació i en el mèrit els seus sants apòstols i deixebles, portant el seu nom i coneixement a la gent, i vivint i morint enmig d'ella, per la seva glòria i ajut de les seves molt esti-

mades ànimes. I així, encara que no hi ha lloc per a l'enveja en la caritat amb què us estimeu, existeixen en aquests llocs grans desigs de ser particips amb vosaltres de tan alta missió; i si a tots aquests els fossin concedits aquests dons, hi tindríeu molts companys. Però en suma, s'enviaran els qui Déu N. S. fos servit d'escollir-los, que sempre seran alguns d'aquests indrets.

Això puc dir-vos, Germans meus, que els qui sou allà teniu una greu obligació de procurar tota perfecció en les vertaderes i sòlides virtuts, perquè compteu amb una gran ocasió de sublimar-les en el foc dels treballs i tribulacions, i en la presència especial de Déu nostre Senyor amb els qui les pateixen, la qual acostuma de fer abundants les consolacions divines tant més com més falten les humanes.

I perquè el que preteneu allà, sobre la conversió i conservació de moltes ànimes, tant sereu més útils i eficaços instruments de la divina potència, com amb més pureza, humilitat, obediència, paciència i caritat us deixéssiu posseir i guiar per ella; i aquí també tots els de la Companyia i fora d'ella, que tenim posats els ulls en vosaltres, penseu que heu de donar, no només consolació, sinó especial ajuda, per tal que tots ens animem i creixem en el servei diví amb l'exemple de les vostres virtuts i els molts treballs que per ell assumiu.

Responsori

Rm 8, 34-35. 37

- R.** Jesucrist seu a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.
* ¿Qui ens podrà separar de l'amor de Crist? ¿La tribulació, l'angoixa, la persecució, la fam, la nuesa, el perill o l'espasa?
- V.** Però en totes aquestes coses vencem plenament per aquell qui ens ha estimat. * ¿Qui ens podrà separar de l'amor de Crist? ¿La tribulació, l'angoixa, la persecució, la fam, la nuesa, el perill o l'espasa?

Oració

Oh Déu, que per a la propagació de la fe catòlica a l'Índia, enrobustíreu d'una constància invicta els benaurats Joan, Rudolf i companys, màrtirs, concediu, pels seus mèrits i intercessió, que els qui recordem el seu martiri imitem també els exemples de la seva fe. Per nostre Senyor Jesucrist.

6 de febrer

**SANTS PAU MIKI, religiós, i companys;
BEATS CARLES SPINOLA, SEBASTIÀ KIMURA,
preveres, i companys**

Màrtirs al Japó

Memòria

En aquesta memòria recordem diversos màrtirs de la Companyia de Jesús morts en terres de missions a causa de la professió de la fe. Pau Miki nasqué al Japó entre el 1564 i el 1566. Fou crucificat, juntament amb Joan de Goto, escolar, i Dídac Kisai, coadjutor, a Nagasaki el 1597. Francesc Pachecho († 20 de juny de 1626), i Carles Spinola i Sebastià Kimura els quals foren sacrificats entre 1617 i 1632 amb 31 altres jesuïtes, dels quals 7 joves japonesos eren a la presó quan foren admesos a la Companyia pel P. Spinola. També es commemora el martiri de Pere Kasui el 1639 i 3 companys, els 1633 i 1636.

Comú de màrtirs.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De la Història del martiri de sant Pau Miki i els seus companys, escrita per un autor coetani.

(Cap. 14, 109-110: Acta Sanctorum Febr. 1, 769)

Em sereu testimonis

Clavats a la creu, era admirable de veure la constància de tots, a la qual els exhortaven tant el P. Pasi com el P. Rodríguez. El Pare Comissari va romandre sempre im-mòbil, amb els ulls clavats al cel. El Germà Martí entonava alguns salms per donar gràcies a la bondat divina, i hi afegia el verset: «En les teves mans, Senyor». També el Germà Francesc Blanco amb veu molt clara, donava gràcies a Déu. I el Germà Gonçal resava en veu alta el Parenostre i l’Avemaria.

Pau Miki, Germà nostre, en veure que es trobava en el lloc més honorat i eminent dels que havia tingut, fou el primer que declarà als qui l’envoltaven que ell era japonès i membre de la Companyia de Jesús, que moria per haver anunciat l’Evangeli, i que donava gràcies a Déu per un favor tan gran. Després afegí les paraules següents:

«Quan he arribat ja en aquest punt del meu temps, crec que no hi haurà ningú de vosaltres que es pensi que vull amagar la veritat. Us declaro, doncs, que l’únic camí de salvació és el que tenen els cristians. I aquest camí em mana de perdonar els enemics i tots el qui m’han ofès; jo perdono de bon grat el rei i tots els qui em maten, i els prego que vulguin iniciar-se en el baptisme cristià.»

Després girà els ulls als seus companys i començà a confortar-los en aquella lluita suprema. En el rostre de tots hi havia alegria, però era molt particular la d’en Lluís. Un cristià li va dir a crits que estaria tot seguit al paradís i ell ho confirmà amb un gest dels dits i de tot el seu cos, atraient les mirades de tots.

Antoni, que cloïa el rengle al costat d’en Lluís, tenia també els ulls clavats al cel. Va invocar els santíssims noms de Jesús i Maria i recità el salm: «Laudate, pueri, Dominum», que havia

apès en el catecisme de Nagasaki, perquè en l'escola catequètica hom es dedica a ensenyar als infants alguns salms.

D'altres, finalment, amb un rostre serè, repetien: «Jesús, Maria». Alguns exhortaven també als circumstants a menar una vida digna d'un cristià; amb aquestes i semblants accions, demostraven la seva promptitud a morir.

Aleshores, quatre botxins van començar a treure les llances de les beines (que en el Japó són habituals); davant d'aquest espectacle tan horrible, tots els fidels clamaren: «Jesús, Maria».

I esclataren en un plor incontenible que arribava al cel. En un moment, els botxins els mataren a tots d'una o dues llançades.

Responsori

Ga 6,14; Fl 1, 29

R. Nosaltres ens hem de gloriar en la creu de nostre Senyor Jesucrist, pel qual tenim la salvació, la vida i la resurrecció.

* Ell ens ha salvat i ens ha alliberat.

V. Déu us ha fet la gràcia no sols de creure en Crist, sinó també de sofrir per ell. * Ell ens ha salvat.

Oració

Oh Déu, fortalesa de tots els sants, vós cridàreu a la vida, els vostres màrtirs Pau Miki i els seus companys, per mitjà de la mort en creu; concediu-nos, per la seva intercessió, que ens mantinguem constants fins a la mort en la fe que professem. Per nostre Senyor Jesucrist.

15 de febrer

SANT CLAUDI LA COLOMBIÈRE, prevere

Memòria

Va néixer a Saint-Symphorien d'Ozon, França, l'any 1641. Va entrar a la Companyia el 1659. Es va ordenar sacerdot el 1669. Fou professor de retòrica i es dedicà al ministeri de la predicació. Va ajudar eficaçment Santa Margarida M. Alacoque en la difusió del culte del Sagrat Cor de Jesús. Destinat a Londres, com a predicador de la duquesa de York, fou calumniat, empresonat i exiliat. Va morir a Paray, França, l'any 1682. Fou canonitzat el 1992 per Joan Pau II.

Comú de pastors, o religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Dels Apunts espirituals de sant Claudi la Colombière, escrits a Londres l'any 1677.

(Obres completes del Ven. P. Claude la Colombière, t. 6, Grenoble 1901, pp. 115-116)

*Tot ho pot el qui desconfia enterament de si mateix,
si confia únicament en Déu.*

Que no pugueu, Déu meu, ser a tot arreu i publicar el que vós espereu dels vostres servidors i amics...! Havent-se Déu declarat a l'esmentada persona (santa Margarida M. Alacoque), ella m'ho va explicar, i jo la vaig obligar a posar

per escrit el que m'havia dit. Gustosament ho he volgut transcriure en el meu diari d'Exercicis, atès que, en l'execució d'aquest pla, Déu vol servir-se dels meus pobres serveis.

Trobant-me –diu aquesta persona– davant el Santíssim Sagrament un dia de la seva octava, vaig rebre del meu Déu gràcies fora mida del seu amor. Moguda pel desig de correspondre d'alguna manera i de retornar amor per amor, em digué: «No pots donar-me res més gran que fer el que t'he demanat ja tantes vegades»; i obrint-se el seu Cor diví: «Heus ací aquest Cor que ha estimat tant els homes que res no s'ha reservat fins a esgotar-se i consumir-se per demostrar-los el meu amor; i en correspondència no rebo de la major part més que ingrituds: menyspreus, irre-verències, sacrilegis i fredor que tenen amb mi en aquest Sagrament d'amor; i el que més sento és que els qui em tracten així són cors que m'estan consagrats. Aquesta és la raó per la qual et demano que el primer divendres després de l'octava del Santíssim Sagrament, es dediqui a una festa particular per honrar el meu Cor oferint-li una reparació pública, combregant aquest dia per reparar el tractament indigne que he rebut durant el temps que he estat exposat sobre els altars. I jo et prometo que el meu Cor es dilatarà per tal de vessar en abundància les influències del seu diví amor sobre els qui li reten aquest honor».

«Però, Senyor meu, –digué ella– ¿a qui us dirigiu? ¿A una roïna criatura i pobra pecadora, la indignitat de la qual serà capaç d'impedir el compliment del vostre disseny? Teniu tantes ànimes generoses per complir els vostres dissenys...!»

«Ah, pobra innocent! ¿No saps que em serveixo dels instruments més febles per tal de confondre els forts, que

habitualment faig brillar més el meu poder sobre els petits i els pobres perquè no s'atribueixin res a si mateixos?»

«Doneu-me, doncs, –li vaig dir– la manera de fer el que vós em maneu». I llavors Ell m'afegí: «Encamina't al meu servidor N. [Claudi la Colombière] i digues-li de part meva que faci tot el que pugui per restablir aquesta devoció i donar aquest gust al meu Cor diví. Que no es desanimi per les dificultats que hi trobarà: cal que sàpiga que tot ho pot el qui desconfia enterament de si mateix, si confia únicament en mi».

Responsori

Mt 11, 25-26; Sl 72,96

- R.** Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. * Sí, Pare, així us ha plagut a vós.
- V.** El meu cos i el meu cor es desfaran, però Déu serà sempre la meva possessió. * Sí, Pare, així us plagut a vós.

Oració

Senyor i Pare nostre, il·lumineu i consoleu l'Església amb els vostres dons, vós, que parlàveu cor a cor a sant Claudi la Colombière, servent de confiança, perquè fos testimoni de la sobreabundància del vostre amor. Per nostre Senyor Jesucrist.

MES DE MARÇ

19 de març

S. JOSEP, ESPÒS DE LA BENAURADA VERGE MARIA *Patró de la Companyia de Jesús*

Solemnitat

La CG XXV (Decret 7) feia memòria de la consagració de la Companyia a S. Josep, al qual ja des dels seus inicis tributava un culte i veneració especial, paraules recollides a l'Epítome SJ [674]. El P. Wernz renovà la consagració el 21 d'abril de 1907.

Tot com en el Missal Romà

MES D'ABRIL

22 d'abril

BENAURADA VERGE MARIA, MARE DE LA COMPANYIA DE JESÚS

Festa

Aprovada per Pau III el 27 de setembre de 1540 la primera fórmula de la Companyia de Jesús i concedida la llicència per a fer Constitucions, sant Ignasi, elegit General, i els seus companys van fer els vots solemnes el 22 d'abril de l'any següent en la basílica romana de sant Pau davant la imatge de Maria. Amb raó, doncs, aquest dia és considerat com el del naixement de la Companyia de Jesús. I en record d'això, en aquest mateix dia se celebra la festa de la Benaurada Verge Maria, Mare de la Companyia de Jesús.

Comú de Santa Maria Verge, llevat del que segueix.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem Jesús, fill de Maria. Al·leluia.

Salm 94. Veniu, celebrem el Senyor [pàg. 246]

OFICI DE LECTURA

Himne

Aquell que terra i mar i estels
colren i adoren, proclamant
que el llur triple ordre és d'ell regit,
Maria porta al si matern.

Ell a qui lluna, i sol, i tot,
sempre serveix, als deguts temps,
és dut al claustre virginal
que el cel, amb gràcia, ha arrosat.

Mare feliç, pel do rebut:
sa entranya és l'arca on ha estat clos
del món l'artífex sobirà,
que en el seu puny el món conté.

Feliç, missatge rep del cel,
la fa fecunda l'Esperit,
i el desitjat de les nacions
del seu sant ventre a vida ve.

A vós la glòria, Jesús,
que de la Verge ens fóreu nat,
i al Pare etern, i a l'Esperit,
enllà dels segles perennals.

Salmòdia

Ant. 1. Déu vos salve, Maria, plena de gràcia, el Senyor és amb vós. Al·leluia.

Salm 23

Entrada del Senyor al santuari

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou,
el món i tots els qui l'habiten.
Li ha posat els fonaments dins els mars,
i les bases, a les fonts dels rius.

¿Qui pot pujar a la muntanya del Senyor?
¿Qui pot estar-se al recinte sagrat?
El qui té el cor sincer i les mans sense culpa,
que no confia en els déus falsos,
ni jura per ganes d'enganyar.

Rebrà benediccions del Senyor,
rebrà els favors del Déu que salva.
Aquests són el qui vénen a buscar-vos, Senyor,
per veure-us de cara, Déu de Jacob.

Portals, alceu les llindes;
engrandiu-vos, portalades eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria!

¿Qui és aquest rei de la glòria?
És el Senyor, valent i poderós,
és el Senyor, victoriós en el combat.

Portals, alceu les llindes;
engrandiu-vos, portalades eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria!

¿Qui es aquest rei de la glòria?
És el Senyor Déu de l'univers,
és aquest el rei de la glòria.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 2. L'Esperit Sant vindrà sobre vós, Maria, i el poder de l'Altíssim us cobrirà amb la seva ombra. Al·leluia.

Salm 45

Déu refugi i fortalesa del seu poble

Déu ens és un castell de refugi,
una defensa ferma en hores de perill.
No temem res, quan se somou la terra,
quan les muntanyes s'enfonsen dins el mar.

Ja poden bramular i escumejar les onades,
i, al seu embat, estremir-se les muntanyes:
El Senyor de l'univers és amb nosaltres,
la nostra muralla és el Déu de Jacob.
Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu,
la mansió més sagrada de l'Altíssim.

Déu hi és al mig, es manté ferma,
Déu la defensa abans que apunti el dia;
si s'amotinen les nacions i es revolten els reis,
fa esclatar el seu tro, i la terra es desfà.

El Senyor de l'univers és amb nosaltres,
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

Veniu, mireu les gestes del Senyor,
les meravelles que fa sobre la terra.
A tot arreu ha fet cessar els combats,
ha trencat els arcs i trossejat les llances,
ha tirat al foc els escuts.

Desistiu, reconeixeu que jo sóc Déu;
jo domino els pobles, domino el món.

El Senyor de l'univers és amb nosaltres
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 3. Maria va dir: Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules. Al·leluia.

Salm 86

Jerusalem, mare de totes les nacions

El Senyor té el palau a la muntanya santa,
i estima més els portals de Sió
que totes les viles de Jacob.

S'han dit de tu, ciutat de Déu,
oracles gloriosos:
Compto Egipte i Babilònia
entre els fidels que em coneixen.
A Filistea, a Tir i a Etiòpia els dic:
«Fills de Sió».

Diuen d'ella:
«És l'Altíssim mateix qui l'ha fundada;
Aquest i aquell altre són fills de Sió».

El Senyor va escrivint al registre dels pobles:
«Fills de Sió».
I els cantors i els dansaires responen;
«De tu brollen totes les meves fonts».

Es pot repetir l'antífona.

V. Felïç vós, Maria, que heu cregut!

R. Es complirà el que el Senyor us ha fet saber. Al·leluia.

Lectura primera

Del llibre del profeta Isaïes 7, 10-14; 8,10; 11, 1-9

L'Emmanuel, rei pacífic

En aquells dies, el Senyor digué a Acaz: «Demana al Senyor, el teu Déu, un senyal prodigiós, tan avall con vulguis, a les profunditats del país dels morts, o tan amunt com vulguis, dalt del cel».

Acaz respongué: «No en vull demanar cap; no vull temptar el Senyor».

Llavors digué Isaïes: «Escolteu, doncs, casa de David: ¿No en teniu prou de fer-vos pesats als homes que fins us feu pesats al meu Déu? Per això el Senyor mateix us donarà un senyal: La noia tindrà un fill, i li posarà Emmanuel, perquè Déu és amb nosaltres.

La soca de Jesè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: Esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de pietat, i l'omplirà de reverència envers el Senyor.

No judicarà per les aparences, ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat.

El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el

cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'óssa i la vaca, les seves cries jauran plegades, i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar».

Responsori

Is 7, 14; 9,6.7

R. La Verge tindrà un fill. * Déu li ha posat aquest nom: Conseller-prodigis, Déu-heroi.

V. S'asseurà per sempre en el tron de David i en el seu regne.
* Déu li ha posat aquest nom: Conseller-prodigis, Déu-heroi.

Lectura segona

De la Constitució dogmàtica "*Lumen gentium*", sobre l'Església, del Concili Vaticà segon. (núms. 61-62).

La maternitat de Maria en l'economia de la gràcia.

La Verge Maria, destinada des de tota l'eternitat conjuntament amb l'encarnació del Verb diví per a ser Mare de Déu, per designi de la divina providència, fou en aquest món mare excelsa del diví Redemptor, col·laboradora molt més generosa que els altres i esclava humil del Senyor. Concebent el Crist, engendrant-lo, alimentant-lo, presentant-lo al Pare en el Temple, patint amb el seu Fill que moria en la creu, col·laborà d'una manera totalment singular a l'obra del Salvador, amb obediència, fe, es-perança i caritat fervent,

per a establir la vida sobrenatural de les ànimes. Per això és la nostra mare en l'ordre sobrenatural de la gràcia.

Aquesta maternitat de Maria en l'ordre de la gràcia perdura constantment, des del consentiment que donà en l'anunciació i que va mantenir sense defallença sota la creu fins al coronament etern de tots els escollits. I és que, assumpta al cel no ha deixat aquest ofici de salvació, ans amb la seva intercessió múltiple continua procurant-nos els dons de la salvació eterna.

Amb la seva caritat maternal té cura dels germans del seu Fill que encara peregrinen i es troben en perills i angoixes, fins que arribin a la pàtria de la felicitat.

Per això la Verge Maria és invocada en l'Església amb els títols d'Advocada, Auxiliadora, Ajuda, Mitjancera. Però això s'ha d'entendre en el sentit de no treure ni afegir res a la dignitat i eficàcia de l'únic Mitjancer, Jesucrist.

Perquè cap criatura no es pot igualar mai amb el Verb encarnat i redemptor, però, així com del sacerdocí del Crist en participen de moltes maneres els ministres i el poble fidel i així com la bondat única de Déu es difon realment en les criatures de maneres diverses, igualment l'única mediació del Redemptor no exclou, ans fa néixer en les criatures una cooperació diversament participada provinent de la mateixa font.

L'Església no dubta a confessar aquest ofici subordinat de Maria, l'experimenta constantment i l'encomana al cor dels fidels, perquè, amb aquesta ajuda materna, s'uneixen més íntimament al Mitjancer i Salvador.

Responsori

R. ¿Amb quines lloances un podré cantar, Verge immaculada?

* Heu portat dintre vostre el qui els cels no abasten.

V. Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre. * Heu portat dintre vostre el qui els cels no abasten.

Himne.

Oh Déu us lloem [pàg. 248]

Si a continuació no segueixen les Laudes:

Oració

Oh Déu omnipotent i etern, el vostre Fill, quan expirà a la creu, va voler que la seva Mare, la Verge Maria, fos també mare nostra; concediu-nos, que amb l'ajuda de la seva caritat aquesta mínima Companyia de Jesús, els membres de la qual davant d'ella se us entreguen, pugui servir en obediència la vostra majestat i seguir amb perfecció el vostre Fill. Ell, que amb vós viu i regna...

Conclusió

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu.

LAUDES

Himne

Salve, Mare de tendra pietat,
Mare santa de Déu, que ens heu donat
l'esperança, la gràcia i bondat,
Mare plena d'alegre claredat. Oh Maria!

Salve Verge, i Mare del bell Nat,
que del Pare etern seu al costat,
que el cel, terra, el món sencer ha creat,
sens dubtar-ho al teu si s'ha tancat. Oh Maria!

Admirable el bon Déu t'ha creat.
dolça esclava en tu ha contemplat,
una esposa amable ha buscat,
i cap altra com tu no l'ha trobat. Oh Maria!

Vall gemada de llirs de santedat,
abundosa de goigs en bell esclat,
Mare santa, per vostra gran bondat
abaixeu-vos a nostra adversitat. Oh Maria!

Us creava el Pare no engendrat,
us cercava el Fill sol generat,
i fecunda us deia l'Espirat.
Amb tot l'ànim honor els sigui dat. Oh Maria!

Salmodia

Ant. 1. Aurora brillant de la salvació, de vós, Verge Maria, eixí el sol de justícia, que ens visità venint del cel. Al·leluia.

Salm 62, 2-9
Desig de Déu

Vós, Senyor, sou el meu Déu;
de bon matí jo us cerco.
Tot jo tinc set de vós,
per vós es desviu el meu cor,
com terra eixuta sense una gota d'aigua.

Jo us contemplava al vostre santuari
quan us veia gloriós i poderós.
L'amor que em teniu val més que la vida;
per això el meus llavis us lloaran.

Que tota la vida us pugui beneir
i alçar les mans lloant el vostre nom.
Saciat del bo i millor,
us lloaré amb el goig als llavis.

Quan des del llit us recordo,
passo les nits pensant en vós,
perquè vós m'heu ajudat,
i sóc feliç sota les vostres ales.

La meva ànima s'ha enamorat de vós,
em sosté la vostra mà.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 2. Oh Mare castíssima, sempre immaculada, vós
meresquéreu portar Déu. Al·leluia.

Càntic. Dn 3, 57-88. 56
Que tot l'univers lloï el Senyor

Beneïu el Senyor totes les criatures,
canteu-li lloances per sempre.
Beneïu-lo, àngels del Senyor,
beneïu, cels, el Senyor.
Beneïu el Senyor aigües de l'espai,
beneïu-lo, estols del Senyor.
Beneïu el Senyor sol i lluna,
beneïu-lo, estels del cel.

Beneïu el Senyor, pluges i rosades,
beneïu-lo tots els vents.
Beneïu el Senyor, foc i calor,
beneïu-lo, freds i gelades.
Beneïu el Senyor, rosades i gebre,
beneïu-lo, glaç i freds.
Beneïu el Senyor, neus i geleres,
beneïu-lo, dies i nits.
Beneïu el Senyor, llum i tenebres,
beneïu-lo, núvols i llamps.

Que la terra beneeixi el Senyor,
que li canti lloances per sempre.
Beneïu el Senyor, muntanyes i turons,
vegetació de la terra, beneeix-lo.
Beneïu, fonts, el Senyor,
beneïu-lo, rius i mars.
Beneïu el Senyor, peixos i monstres marins,
beneïu-lo, tots els ocells.

Beneïu el Senyor, feres i ramats,
canteu-li lloances per sempre.

Beneïu el Senyor tots els homes,
beneeix-lo, poble d'Israel.
Beneïu-lo, sacerdots del Senyor,
beneïu-lo, servents del Senyor.
Beneïu el Senyor, sants i humil de cor,
ànimes i esperits dels justos, beneïu-lo.
Beneïu el Senyor, Hananies, Azaries i Misael,
canteu-li lloances per sempre.

Beneïm el Pare i el Fill amb l'Esperit Sant,
cantem-li lloances per sempre.
Sou beneït, Senyor, al firmament del cel.
Glòria i lloança per sempre.

A l'acabament d'aquest Càntic no es diu: Glòria al Pare.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 3. Vós, Verge Maria, fóreu beneïda pel Senyor Déu poderós, sobre totes les dones de la terra. Al·leluia.

Salm 149

Cant de triomf dels qui estimen Déu

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu les seves lloances davant dels qui l'estimen.
Se sent feliç Israel del qui l'ha creat,
s'alegren del seu rei els fills de Sió.

Lloen el seu nom, el lloen tot dansant,
acompanyen els seus cants
amb els tambors i les cítares.
Perquè el Senyor estima el seu poble,
coronarà de triomf els humils.

Els fidels celebren la seva glòria
des dels seus rengles aclamen plens de goig;
mentre els seus llavis glorifiquen Déu,
tenen a les mans espases de dos talls,
per fer justícia entre els pobles,
per reprendre i castigar les nacions,
encadenant els seus reis,
emmanillant els poderosos.

Executar la sentència que està escrita
és la glòria reservada als qui l'estimen.

Es pot repetir l'antífona.

Lectura breu

Fl 2, 6-7

Jesucrist que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, començà a captenir-se com un home qualsevol.

Responsori breu

V. Maria, mare i senyora nostra. Al·leluia, al·leluia.

R. Maria, mare i senyora nostra. Al·leluia, al·leluia.

V. Feu que seguim i imitem Jesucrist, el vostre Fill.

R. Al·leluia, al·leluia.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Maria, mare i senyora nostra. Al·leluia, al·leluia.

Càntic de Zacaries

Ant. El Senyor digué a la serp: Faré que sigueu enemics tu i la dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ella t'esclafarà el cap, al·leluia.

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel [pàg. 250]

Pregàries

En celebrar amb goig la festivitat de Maria, Mare de la nostra Companyia, demanem suplicants a Jesucrist, Salvador nostre: *Senyor Jesús, escolteu-nos.*

Jesús que, en venir a redimir el món, escollíreu com a Mare la Verge Maria,

– feu que, per la seva intercessió, ens dediquem ardentment a l'obra de la redempció del món.

Jesús que, en néixer de la Verge, fóreu col·locat en un pessebre,

–concediu-nos d'estimar la vostra pobresa i experimentar amb fidelitat els seus efectes.

Jesús, que durant trenta anys us vau subjectar a Maria,

– feu que prenguem part en el misteri de la vostra obediència.

Jesús, que vau peregrinar amb la vostra Mare pels camins de l'exili i de l'evangeli,

– feu que caminem amb generositat arreu per anunciar la vostra Paraula.

Jesús que, en morir en creu, ens vau donar la vostra Mare per Mare nostra,

– concediu-nos que mai no ens oblidem del seu amor maternal.

Perquè Déu ha vessat en els nostres cors l'Esperit de fills, gosem dir: Pare nostre

Oració

Oh Déu omnipotent i etern, el vostre Fill, quan expirà a la creu, va voler que la seva Mare, la Verge Maria, fos també mare nostra; concediu-nos, que amb l'ajuda de la seva caritat aquesta mínima Companyia de Jesús, els membres de la qual davant d'ella se us entreguen, pugui servir en obediència la vostra majestat i seguir amb perfecció el vostre Fill. Ell, que amb vós viu i regna.

HORA D'ENTRE DIA

Salms de la fèria corresponent

TERCIA

Ant. Quan Jesús entra al món, digué: M'heu preparat un cos; a vós em presento, Déu meu, vull fer la vostra voluntat. Al·leluia.

Lectura Breu

Ap 21, 3

Aquest és el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells; ells seran el seu poble i el seu Déu serà el “Déu-que-és-amb-ells”.

V. Proclameu amb mi la grandesa del Senyor. Al·leluia.

R. Perquè és gran la misericòrdia del Senyor sobre mi.
Al·leluia.

SEXTA

Ant. Déu la va escollir preferentment, i la va fer habitar en la seva tenda. Al·leluia.

Lectura breu

Jdt 13, 24. 25

Beneït el Senyor que ha creat els cels i la terra, perquè ha enaltit tant el teu nom, que les teves lloances estaran sempre en la boca dels qui recorden el poder del Senyor.

V. Benaurades les entranyes de la Verge Maria. Al·leluia.

R. Que portaren el Fill del Pare Etern. Al·leluia.

NONA

Ant. Viu el Senyor, que ha complert en mi la seva misericòrdia.

Lectura breu

So 3, 14.15

Crida de goig, ciutat de Sió. Clameu ben fort, gent d'Israel! Alegra't i celebra-ho de tot cor, Jerusalem. El Senyor, rei d'Israel, és dintre teu.

V. Sortosos els qui escolten la paraula Déu. Al·leluia.

R. I la guarden. Al·leluia.

L'oració com a Laudes

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu.

II VESPRES

Himne

Que Déu us guardi, estel del mar,
oh santa Mare del bon Déu
i alhora Verge plenament,
feliç camí que porta al cel.

“Ave”. Us va dir, tot somrient,
un jorn, l’arcàngel Gabriel.
Com si el nom d’“Eva” canviés
per establir-nos en la pau.

Vulgueu desfer els lligams als reus
i concedir la llum als cecs,
foragiteu els nostres mals
i aconseguiu-nos tots el béns.

Mostreu-vos mare de bondat!
Feu que, per vós, aculli els prec
aquell qui es féu el vostre Fill
quan per nosaltres vingué al món.

Un viure pur us demanem,
camí segur per avançar,
per tal que amb vós puguem gaudir
veient Jesús eternament.

Lloança es doni al Pare Déu
a Crist i a l’Esperit d’amor.
Rebin tots tres l’honor degut
al seu nom sant tan gloriós. Amén.

Salmòdia

Ant. 1. Digué la mare de Jesús: Feu tot el que ell us digui.
Al·leluia.

Salm 121

Pelegrinatge a la ciutat santa

Quina alegria quan em van dir:
“Anem a la casa del Senyor”.
Ja han arribat els nostres peus
al teu llindar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós;
és allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia,
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem:
«Que visquin segurs els qui t'estimen,
que sigui inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets».

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir:
«Que hi hagi pau dintre teu».
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo la felicitat.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 2. Digué el Senyor a la seva mare: Dona, aquí tens el teu fill. I al deixeble: Aquí tens la teva mare. Al·leluia.

Salm 126

L'esforç humà és inútil sense Déu

Si el Senyor no construeix la casa,
és inútil bafany dels constructors.
Si el Senyor no guarda la ciutat,
és inútil que vigilin els guardes.

És inútil que us lleveu tan de matí,
i aneu tan tard a reposar,
per menjar el pa que us guanyeu a dures penes.
Fins quan dormen, Déu el dona als seus amics.

La millor herència són els fills, do del Senyor,
els descendents són la millor recompensa;
els fills que heu tingut quan éreu joves
són com les fletxes en mans d'un guerrer;

feliç l'home que se n'omple el buirac:
si discuteix amb algú davant la gent,
no haurà de retirar-se avergonyit.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 3. Tots unànimement assistien sens falta a les hores de pregària, amb Maria, la mare de Jesús. Al·leluia.

Càntic

Ef 1, 3-10

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist
amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món,
perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats amb el preu de la seva sang.
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres.
Ell ens ha concedit
tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola
que havia pres,
per executar-la quan els temps fossin madurs.

Ha volgut unir en el Crist tot el món,
tant el del cel com el de la terra.

Es pot repetir l'antífona.

Lectura breu

Ga 4, 4-5

Quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill,
nascut d'una dona, nascut sota la Llei, perquè obtinguéssim
ja la condició de fills.

Responsori breu

V. Ha brotat el plançó de Jesè, ha sortit l'estel de Jacob. *
Al·leluia, al·leluia.

R. Ha brotat el plançó de Jesè, ha sortit l'estel de Jacob. *
Al·leluia, al·leluia.

V. La Verge ha infantat el Salvador.

R. Al·leluia, al·leluia.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Ha brotat el plançó de Jesè, ha sortit l'estel de Jacob. *

Al·leluia, al·leluia.

Càntic de Maria

Ant. Tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Al·leluia.

La meva ànima magnifica el Senyor [pàg. 251]

Pregàries

Dirigim les nostres pregàries humils a Déu, el qual volgué que tot ho obtinguéssim per mediació de Maria, la nostra Mare.

Per intercessió de Santa Maria, escolteu-nos, Senyor:

Oh Déu, que preservàreu la mare del vostre Fill de tota màcula de pecat,

– defenseu-nos de l'enemic.

Oh Déu, que volguéreu que el vostre Fill fos concebut per una Mare Verge,

– feu que us estimem fidelment en la castedat.

Oh Déu, que inspiràreu a Maria de conservar en el seu cor totes les paraules del vostre Fill,

– infoneu-nos l'esperit de silenci i oració.

Oh Déu, que volguéreu que Maria patís juntament amb el vostre Fill agonitzant en la creu,

– feu que nosaltres, amb l'ajut de Maria, prenguem la nostra creu i seguim fidelment el vostre Fill.

Oh Déu, que prenguéreu la Immaculada Verge Maria en cos i ànima a la glòria celestial,

– concediu-nos que tots els fidels difunts siguin rebuts,
amb Jesús i Maria, a la glòria.

Confïats en el Senyor, que féu meravelles en Maria, demanem al Pare que ens deslliuri de tot mal diguem: Pare nostre.

Oració

Oh Déu omnipotent i etern, el vostre Fill, quan expirà a la creu, va voler que la seva Mare, la Verge Maria, fos també mare nostra; concediu-nos, que amb l'ajuda de la seva caritat aquesta mínima Companyia de Jesús, els membres de la qual davant d'ella se us entreguen, pugui servir en obediència la vostra majestat i seguir amb perfecció el vostre Fill. Ell, que amb vós viu i regna.

Conclusió

V. El Senyor ens beneeixi i ens guardi de tot mal i ens dugui a la vida eterna.

R. Amén.

28 d'abril

(fora de Catalunya, el 27)

**SANT PERE CANISI,
prevere i doctor de l'Església**

Memòria

Va néixer a Nimega, l'actual Holanda, l'any 1521. Va fer els seus estudis i ingressà a la Companyia de Jesús a Colònia. El 1546 s'ordenà sacerdot. Enviat a Alemanya, va treballar durant molts anys activament amb els seus escrits i amb la seva predicació per a la defensa i consolidació de la fe catòlica. Va publicar moltes obres, entre elles la més notable de totes el "Catecisme". Va morir a Friburg de Suïssa el 21 de desembre de 1597; i al 1925 Pius XI el va posar en el catàleg dels Sants i Doctors de l'Església.

Comú de doctors, o de pastors.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Dels escrits de sant Pere Canisi, prevere i doctor de l'Església.

(Edit. O. Braunsberger, Petri Canisii Epistulae et Acta, I, Friburg de Brisgovia, 1896, pp. 53-55)

*Vós sabeu, Senyor, com i quantes vegades aquell dia
vau posar Alemanya a les meves mans.*

Sant Pere Canisi, anomenat amb raó el segon apòstol d'Alemanya, abans de marxar al seu destí i rebuda la benedicció del Papa, va tenir una profunda experiència espiritual que descriu ell mateix amb aquestes paraules:

«Vàreu tenir per bé, Pontífex etern, que l'efecte i confirmació d'aquella benedicció apostòlica l'enco-manéssiu sol·lícitament als vostres Apòstols del Vaticà, que tantes meravelles obren sota la vostra direcció. Allí vaig sentir un gran consol i la presència de la vostra gràcia que em venia per mitjà d'aitals intercessors. Puix que em beneïen i em confirmaven la meva missió a Alemanya i em semblaven prometre llur favor com a apòstol d'Alemanya. Ja sabeu, Senyor, com i quantes vegades aquell dia va posar Alemanya a les meves mans, l'Alemanya que havia de ser la meva preocupació constant i per la qual desitjava viure i morir.

Vós, Senyor, m'ordenàreu finalment de beure la deu que brollava del vostre Cor Santíssim, invitant-me a treure les aigües de salvació de la vostra font, Salvador meu. El que més desitjava era que se'n derivessin torrentades de fe, esperança i caritat, en la meva persona. Tenia set de pobresa, castedat i obediència, i us demanava que em purifiquéssiu i m'abilléssiu completament.

Per això, després d'haver gosat atansar-me al vostre Cor dolcíssim, tot apaivagant en ell la meva set, em fèieu la promesa d'un vestit de tres peces per a cobrir la nuesa de la meva ànima i realitzar amb èxit la meva missió. Les peces eren la pau, l'amor i la perseverança. Abillat amb aquest ornament saludable, confiava que res no m'havia de faltar, ans tot esdevindria per a glòria vostra».

Responsori

Mt 13, 52; Pr 14, 33

- R.** Els mestres de la Llei que es fan deixebles del Regne del cel. * Són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues. Al·leluia.
- V.** La saviesa descansa en el cor dels reflexius, però no troba pau dintre els insensats. * Són com aquells caps de casa que treuen del seu cofre joies modernes i antigues. Al·leluia.

Oració

Oh Déu, vós que vau donar a sant Pere Canisi, prevere, la força de la virtut i de la doctrina perquè pogués defensar la fe catòlica; concediu-nos, per la seva intercessió, que els qui busquen la veritat tinguin el goig de trobar-vos i que el poble cristià perseveri fidel en la confessió de la fe. Per nostre Senyor Jesucrist...

MES DE MAIG

4 de Maig

SANT JOSEP MARIA RUBIO, prevere

Va néixer a Dalias (Almeria) l'any 1864, i de molt jove va ingressar al seminari. Ordenat sacerdot a Madrid l'any 1887, fou successivament destinat al ministeri parroquial en els pobles de Chinchón i Estremera. Més tard anà a Madrid, on fou professor del seminari i notari diocesà. Finalment, el 1906 va entrar a la Companyia, on, acabada la formació, des de 1911 fins a la mort va treballar com operari apostòlic a la Casa Professa de Madrid, dedicat sobretot a la predicació, direcció espiritual i ministeri de la reconciliació. Fou un veritable pare per als pobres i abandonats, i va formar molts apòstols laics perquè atenguessin eficaçment les necessitats de tothom. Va morir l'any 1929, a Aranjuez. Joan Pau II el canonitzà el 2003.

Comú de pastors.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Dels escrits de Sant Josep M. Rubio, prevere.

(Escritos del P. José Maria Rubio, Apostolado de la prensa, Madrid, 1932, pp. 159-160)

¿Vols adorar Déu en veritat? Reconeix primer la teva petitesa, adoració magnífica que rendim a Déu pel coneixement propi: la meva petitesa, la meva roïnesa, la meva pobresa...

Aquí s'escau molt bé aquesta paraula: La humilitat és la veritat. La veritat consisteix a conèixer el nostre no-res. ¿Per què? ¿Què som?... Segon: Juntament amb el coneixement de la nostra petitesa, coneixement de la seva “grandesa”. En aquesta Hòstia roman tota l’omnipotència, tota la saviesa, tota la bondat de Jesucrist, perquè està viu el seu Cor com hi està en el cel. Quan l’adorem així, ho fem en esperit i en veritat. Després de l’adoració hem d’obrir el nostre cor a tots els altres afectes. Ja sabeu que en l’Evangeli se’ns presenten diferents maneres d’adorar; unes vegades prostrant-nos profundament, tot guardant silenci. D’altres, unint a l’adoració llàgrimes, gemecs i sospirs; d’altres, també, acompanyant-hi paraules, expressions i súpliques.

Totes aquestes diverses maneres d’adoració s’hi donen perfectament davant Jesús Sagramentat. De vegades, n’hi ha prou amb acollir en esperit Jesús. ¿Què faig jo (em preguntes) si no se m’acut res a dir-li?. Que, ¿què fas? Adora... i espera. Si no sé dir res... Tant se val, n’hi ha prou amb aquest silenci; per bé que sentis el cor sec, àrid, fins i tot temptat, no temis, segueix adorant, que això tant sols ja és un acte magnífic davant Déu; i si després expresses afectes de gratitud, de més immolació, pren aquests afectes que l’Esperit Sant et dóna i presenta’ls també a Jesús. Aquesta és una pràctica principal que hem de prendre.

Responsori

Jn 10,14.15.10

- R.** Jo sóc el bon Pastor: jo reconec les meves ovelles. * Jo dono la meva vida per les meves ovelles. (Al·leluia).
- V.** Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir. * Jo dono la meva vida per les meves ovelles. (Al·leluia).

Oració

Oh Déu, Pare de misericòrdia, que féreu de Sant Josep Maria Rubio, prevere, un pare dels pobres i un ministre de la reconciliació. Concediu-nos que, amb el seu exemple, aprenguem a ajudar els desemparats i manifestem a tothom el vostre amor. Per nostre Senyor Jesucrist.

16 de maig

S. ANDREU BOBOLA, prevere i màrtir

Memòria

Va néixer en el comtat de Sandomir l'any 1591 i va ingressar a la Companyia el 1611. S'ordenà sacerdot l'any 1622, i a Vilna, primerament, va exercir l'ofici de predicador i director de la congregació mariana. Però, a partir de 1636, en un temps en què esclatà una greu persecució contra l'Església, es va convertir en missioner itinerant i va enfortir molts fidels en la fe catòlica. Capturat pels cosacs, després de cruelíssims turments, va morir màrtir a la ciutat de Janow l'any 1657. Fou canonitzat per Pius XI el 1938.

Comú de màrtirs.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les cartes Decretals del Papa Pius XI

Fer i suportar coses grans és del tot cristià

Andreu Bobola es va lliurar tot ell al ministeri sacerdotal, el qual exercità primerament a Vilna i després a Bobrujsk amb un zel admirable, que mai no va minvar ni pels innombrables treballs, adversitats o amenaces ni per la pesta que durant tres anys seguits s'acarnissà en aquelles regions. Maldava per enfortir tothom a la perfecció cristiana i per il·luminar i consolar els esperits pertorbats i els qui eren víctimes de l'error. Ensenyava diligentment la doctrina cristiana tant a la ciutat com al camp, i tot visitant les cases i tuguris dels pobres, s'afanyava per guanyar-se la confiança de tots i poder tractar familiarment amb ells sobre els dogmes de la fe catòlica. No s'oblidava tampoc dels empresonats o malalts, als quals donava el consol de la seva ajuda. Però la caritat d'Andreu envers el pròxim excel·lí principalment quan l'any 1625, i novament quatre anys més tard, va aparèixer la pesta a Polònia. "Fet tot a tots", juntament amb d'altres companys, donant sempre amb alegria exemples de caritat heroica i despreocupant-se del perill de contagi, va preocupar-se dels cossos mortals i més encara de la salvació de les ànimes. Els dies festius exercia en les celebracions religioses el seu paper de pregoner de la divina paraula amb tanta força i fervor, que corrien a escoltar-lo multituds enormes i fins els mateixos magnats de la cort reial. Amb raó era anomenat veritable Apòstol.

Un gran desig de sofrir i patir acompanyava el zel d'Andreu per la propagació de la glòria de Déu. D'aquí naixien els turments dolorosos amb què castigava el seu cos, els dejunis durant uns dies abans d'anar a les missions, i l'extraordinària alegria que va experimentar en veure que

se li ofería ocasió de testificar la fe catòlica amb la seva pròpia sang.

No va trigar gaire a veure's immers en la lluita, tal com desitjava. Els cosacs havien envaït l'atribolada Polònia i havien orientat els seus atacs a desarrelar la fe catòlica. El dia 16 de maig de 1657 capturaren Andreu no lluny d'un poblet de Peredil i, lligat a un cavall, l'arrossegaren –camí dolorós i cruent– fins a Janow per a lliurar-lo a la mort. En aquest combat, el màrtir polac aconseguí els nobilíssims triomfs que celebra l'Església.

Preguntat si era sacerdot llatí, Andreu va respondre: «Sóc sacerdot catòlic, nascut en la fe catòlica, i en aquesta mateixa fe vull morir. La meva fe és la vertadera i duu a la salvació. Us hauríeu de convertir més aviat vosaltres i penedir-vos; en canvi, abraçant la meva fe, coneixereu el veritable Déu i salvareu les vostres ànimes.»

Els cosacs, més enfurismats amb aquestes paraules, apliquen a l'atleta de Crist no un ni dos turments, sinó una multitud, els més cruels: l'assoten, li posen al cap una corona punyent, el fereixen amb una simitarra, l'escorxen la part posterior del cap, apliquen teies enceses a les llagues del pit, de l'espatlla i de les altres parts del cos. Com que l'invicte atleta repetia la seva professió de fe, li tallen els llavis i el nas, li arrenquen la llengua i li buiden un ull; fins que, finalment, quan Andreu era ja a punt de morir, un dels botxins posa fi a tan horrible martiri amb dos cops d'espasa.

Amb els seus treballs i patiments, Andreu ens dóna un exemple: ens ensenya l'afany febril per a estendre el regne

de Déu, i ens recorda que l'Església catòlica va néixer a la creu del costat obert de Crist, blanquejada amb la seva sang. Que estimuli així als homes del nostre temps a la fortalesa, i a suportar per Déu i per l'Església qualsevols treballs, segons aquelles paraules: fer i suportar coses grans és del tot cristià.

Responsori

1P 2, 21.24

- R.** Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple. *
Perquè seguí les seves petjades. (Al·leluia).
- V.** Ell portà en el seu cos les nostres culpes, perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. * Perquè seguí les seves petjades. (Al·leluia).

Oració

Oh Déu, que, per la mort del vostre Unigènit, volguéreu aplegar els vostres fills dispersats, feu que treballem fidelment en l'obra d'Aquell per qui va morir màrtir sant Andreu Bobola. Per nostre Senyor Jesucrist.

24 de maig

BENAURADA VERGE MARIA DE LA STRADA

Sant Ignasi i els primers companys, freqüentaven a Roma, una petita capella dedicada a la Mare de Déu, amb l'advocació "della Strada" (o del Camí). Allí van començar els primers ministeris propis de la Companyia, i en 1541, en van rebre la propietat de mans del Papa Pau III. Sant Ignasi tributava especial culte a aquesta imatge de la Mare de Déu.

En 1575, en acabar-se la construcció de l'Església del Gesù, s'hi va traslladar la imatge. Davant d'ella, els jesuïtes pronunciaven els seus últims vots, els dies 2 de febrer i 15 d'agost. Molts van partir a les missions després d'haver resat als peus de la Mare de Déu, plens de grans desitjos d'anunciar el nom de Jesús fins als últims confins de la terra.

El Papa Lleó XIII, en 1890, va concedir a la Companyia la celebració litúrgica de la Mare de Déu de la Strada, amb missa pròpia. El 1978, el Papa Joan Pau I va donar a la Companyia uns textos per a la missa i l'ofici litúrgic, del 24 de maig, com a memòria lliure.

Del Comú de la Mare de Déu

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Dels escrits del pare general Pere Arrupe

(Semblanzas espirituales de los Santos y Beatos de la Compañía de Jesus, Madrid, 1974, pp. 77-83)

“Ad Iesum per Mariam”

Maria apareix sempre a la llum de l'obra del seu Fill. Mare i Fill pertanyen al mateix misteri de la Redempció, en què vam ser engendrats fills de Déu. Entre la concepció immaculada de Maria i la Verge gloriosa es manifesta el sacrifici de la Creu, per al qual Maria ha rebut i lliurat el seu Fill. La Verge Mare sorgeix indissolublement lligada a l'obra per a la qual Crist volgué néixer d'ella. Per això, en la relació dels “companys de Jesús”, el paper de Maria és també el de Mare, que els engendra al Crist i els posa amb ell sota la seva senyera.

La història de la Companyia fou així capfermada a Maria, tant individualment com corporativament. Els vots del jesuïta es fan al Fill de Maria, Jesús, Déu omnipotent, “Senyor etern de totes les coses”, en presència de la seva Mare. Sempre s’ha considerat Maria mitjancera de totes les gràcies, i la Companyia l’ha estimada com a Senyora seva, algunes vegades, i d’altres, com a la seva Mare. De tot jesuïta pot dir-se: “Li movia un afecte de gran tendresa envers la Santíssima Verge, com si fos la seva pròpia Mare”. Però, a l’estil mateix d’Ignasi, sense massa expressions afectives. No hi ha Sant o Beat de la Companyia, de qui no es pugui dir que ha conreat de manera especial l’amor i devoció a Maria amb afecte filial.

La Companyia ha defensat sempre les glòries de Maria en les formes més diverses: amb estudis teològics, amb la predicació, amb la catequesi, amb l’art i l’arquitectura, amb les seves missions, amb les seves Congregacions Marianes, i sobretot amb la seva vida. Ella ha fet seva la màxima “*ad Iesum per Mariam*”, constituint Maria com a Mare, com a

camí (“*strada*”), com “advocada, auxiliadora, socors, mitjancera” (*Lumen gentium*, n.62) i inspiradora del veritable cristocentrisme, nota essencial ignasiana.

Entre les característiques de la devoció que la Companyia professa a Maria excel·leix la d’una peculiar confiança filial, com a Mare, que ha sabut humiliar-se per prestar al seu Fill un “servei” maternal, fent-se “esclava del Senyor” (*ancilla*): cosa que per Ignasi fou sempre expressió de l’últim fi de l’home. Maria ha estat l’efecte de l’Omnipotència posada al servei de l’amor infinit. Per això; filla del Pare, mare del Fill i esposa de l’Esperit Sant, “després del seu Fill, fou exaltada sobre tots els àngels i homes” (id., n.66) i està més a prop de la Trinitat, de manera que podem repetir amb paraules de Lleó XIII, citant sant Joan Damascè, que “té en les seves mans els tresors de la misericòrdia del Senyor”.

L’esperit filial, talment un nen amb la seva mare, és una característica ignasiana. De Maria, com de Mare, segueix esperant el jesuïta ajut i protecció, com l’esperava el mateix Ignasi: “Plaugi a Nostra Senyora que entre nosaltres pecadors i el seu Fill i Senyor ens intercedeixi i ens obtingui la gràcia amb la nostra dedicació i treball de convertir els nostres esperits febles i entristits en fermes i joiosos en la seva lloança”.

Responsori

1Pe 2, 4-5; Cfr. Fets 1, 14

- R.** Acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és escollida, de gran valor. També vosaltres, como pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoci sant, * que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu.
- V.** Tots unànimement assistien sens falta a les hores de pregària, amb Maria, la mare de Jesús; * que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu.

Oració

Déu i Pare sant, que ens heu revelat en el vostre Fill estimat el camí, la veritat i la vida, concediu-nos que, complint amb fidelitat la seva paraula, amb l'exemple i la intercessió de la Verge Maria, arriben a vós amb tota seguretat. Per nostre Senyor Jesucrist.

MES DE JUNY

8 de juny

SANT JAUME BERTHIEU, sacerdot i màrtir

Memòria

Nascut a la diòcesi de Sant-Flour (França) el 1838, va ser sacerdot al servei d'aquesta diòcesi des de 1864 fins a 1873, any en què va ingressar a la Companyia de Jesús. Dos anys després va ser enviat a Madagascar, on es va lliurar al seu ministeri fins a la seva mort. Els seus 23 anys de ministeri apostòlic van ser interromputs en tres ocasions per la seva marxa a l'exili per raó de les lleis antireligioses franceses i de les guerres colonials. Totalment lliurat al seu ramat, no els ocultava les exigències de la santedat, especialment la unitat i indissolubilitat del matrimoni. Empresonat el 8 de juny de 1896, durant una revolta, va rebutjar moltes vegades l'apostasia i va ser afusellat el mateix dia.

Màrtir de la fe i de la castedat, va ser beatificat per Pau VI el 1965, durant el Concili Vaticà II, i canonitzat per Benet XVI, el 2012.

Comú de màrtirs

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Del perfil biogràfic de sant Jaume Berthieu, escrit per a la canonització.

(‘Santiago Berthieu: el buen pastor de Madagascar’, en *Jesuitas. Anuario de la Compañía de Jesús 2013*, Roma 2012, pp. 30-32)

Prefereixo morir

El març de 1896 el poble on es trobava el P. Berthieu fou evacuat per l'armada francesa, en la impossibilitat de poder defensar-la. El jesuïta, amb gairebé seixanta anys, es quedà entre els seus "bons cristians". Cansat i malalt arribà a Tananarivo per Pasqua i allà es va refer deixant passar llargues hores de genolls davant el Santíssim Sagrament. Però no podia romandre lluny del seu ramat, així que tornà amb ells el 21 de maig. En regressar, va confiar a una religiosa: «Ignoro el que m'espera, però estic disposat a qualsevol cosa que s'esdevingui. He fet els meus Exercicis Espirituals com si fossin els últims.»

Dues setmanes més tard el missioner va rebre nou avís d'una necessària evacuació. Prop de dos mil pròfugs, precedits per soldats francesos, es posaren en camí. A mesura que es perllongava la marxa, la fila anava minvant a poc a poc i, mentre els soldats continuaven al capdavant, els malalts, els vells i els nens s'endarrerien. El P. Berthieu, a cavall, mirava d'animar-los amb la seva presència, i fou en aquesta ocasió quan prengué la decisió, completament congruent, però que havia de ser fatal, motivada pel seu cor de bon pastor. Un emplet de la missió, que ja era incapaç de caminar, demanà ajuda, i el missioner intensament commogut li lliurà el cavall mentre ell empenia la marxa a peu. Avançant lentament perdé completament de vista els soldats.

Quan uns grups de rebels assaltaren, Jaume Berthieu juntament amb alguns cristians, fugí cap al llogarró de Amhibemasoandro. Passà allí la nit i a la matinada següent,

8 de juny, celebrà la Missa. Unes hores més tard els rebels atacaren el poble i capturaren el compassiu i agosarat missioner.

El P. Berthieu, colpejat amb una destrat en el coll i en el front, caigué de genolls, però aixecant-se tot seguit s'eixugà la sang amb un mocador, dient: «No em mateu, fills meus, perquè he de dir-vos unes coses bones.» Uns hagueren volgut matar-lo de seguida, però la major part s'estimà més conduir-lo al propi campament, distant uns quinze quilòmetres, per presentar-lo al cap. Fora del poblet, li tragueren la sotana. Quan veieren el sant Crist que duia al coll, un dels caps li arrancà cridant: «Aquest és el teu amulet! És això el que et serveix per enganyar la nostra gent»! Després li preguntà: «¿Encara vas a resar i faràs resar a la gent, sí o no?» El P. Berthieu contestà: «Encara resaré certament, fins a la mort.» Com si no fossin prou la violència i les paraules sacrílegues dels rebels, el mateix missioner que s'havia dedicat durant vint anys als seus malgaixos, ara era abandonat per tots.

Vesprejava i alguns del grup, en arribar a una gran pedra anomenada Farovoay, determinaren tornar a casa. «¿Què fem amb ell?», es preguntaven. «És gairebé de nit i el presoner està esgotat; ¿qui el custodiarà?». La solució més fàcil era matar-lo. El despullaren i el tiraren per terra, mentre que el cap feia avançar sis homes armats amb fusell. El P. Berthieu li demanà de poder resar pels seus assassins. «Renuncia a la teva maligna religió», fou la resposta; «no enganyis més la gent i et portarem amb nosaltres i seràs cap i conseller nostre, i no et matarem». Ell respongué: «Fill

meu, jo no puc consentir això en absolut; prefereixo morir.» Dos homes dispararen un primer tret i altres dos un segon, però l'erraren; tampoc un cinquè tirador no aconseguí matar-lo. Llavors el capità s'hi atansà i li descarregà un tret en la nuca; fou el tret de gràcia.

Responsori

Jn 10, 11. 14

- R.** Jo sóc el bon pastor. * El bon pastor dona la vida per seves ovelles.
- V.** Jo sóc el bon pastor; conec les meves ovelles, i elles em coneixen a mi. * El bon pastor dona la vida per seves ovelles.

Oració

Oh Déu, que fecundàreu la vostra Església de Madagascar amb la sang de sant Jaume, prevere i màrtir, concediu, benigne, per la seva intercessió que floreixi arreu una abundant collita de cristians. Per nostre Senyor Jesucrist.

9 de juny

SANT JOSEP DE ANCHIETA, prevere

Josep de Anchieta va néixer a Sant Cristòfol de la Laguna, en l'illa canària de Tenerife, el dia 19 de març de 1534. Ingressà a la Companyia de Jesús el primer de maig de 1551 en la Província de Portugal. Passats dos anys, és destinat al Brasil on, mogut per l'amor a Crist, es dedica a la formació humana i cristiana dels indígenes sota la llum de l'Evangelí, perseverant incansable en una múltiple activitat apostòlica fins a la mort. Ordenat sacerdot el 1566, fou nomenat superior de les comunitats de Sant Vicenç i de Sant Pau; i, després de deu anys, Provincial de totes les Missions brasileres, mostrant-se, durant deu anys més, com a excel·lent superior i organitzador. Josep de Anchieta fou el primer a compondre una gramàtica de la llengua indígena; i el primer també a escriure un catecisme en la mateixa llengua. Com a missioner apostòlic va procurar per tots els mitjans la promoció dels indígenes en els aspectes humà, social i moral. Així és com va merèixer, per part dels nadius, el títol d'“Apòstol del Brasil”. Morí el 9 de juny de 1597 en la ciutat brasilera de Reritiba, ciutat que, en honor seu, ara porta el nom d'Anchieta. El Papa Joan Pau II el va inscriure en el catàleg dels beats l'any 1980 i el Papa Francesc en el del sants el 3 d'abril de 2014.

Comú de missioners o pastors.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les Cartes del sant Josep de Anchieta al P. General, Diego Laínez.

(Carta del 1 de juny 1560; Serafim Leite SJ, Cartas dos primeiros Jesuitas do Brasil, vol. 3 (1558-1563), Sao Paulo, 1954, pp. 253-255)

Res no resulta dificultós per a aquells que tenen com a fi solament l'honra de Déu i la salvació de les ànimes.

Podria contar de molts d'altres, sobretot esclaus, (dels quals uns moren tot just batejats i uns altres després d'un temps de ser-ho) que, feta la seva confessió, lliuren la seva ànima al Senyor. Per la qual cosa, anem visitant gairebé sense parar diverses poblacions tant d'indis com de portuguesos, sense tenir en compte els dies de calma, les pluges o les grans riuades; i moltes vegades de nit, per boscos molt foscos, auxiliem els malalts amb moltes dificultats tant per l'aspresa dels camins, com per la incomoditat del temps, principalment per ser nombrosos aquests poblats i tan distants uns dels altres, de manera que ni nosaltres abastem a socórrer tan variades necessitats com s'esdevenen; ni que fóssim molts ho aconseguiríem. Cal afegir que, atenent les necessitats dels altres, ens trobem indisposats, fatigats pels dolors, defallint en el camí, de tal manera que gairebé no podem arribar al final; sembla ben bé que tanta necessitat d'ajut tenen els metges com els mateixos malalts. Però res no resulta dificultós per a aquells que tenen com a fi solament l'honra de Déu i la salvació de les ànimes, per les quals no dubtem de lliurar la vida. Moltes vegades ens llevem de nit per atendre els malalts i els moribunds.

M'he entretingut en la narració dels que moren, perquè aquell s'ha de contar com a fruit veritable que roman fins a la fi; dels vius no gosaré contar res, tot i que n'hi hagi, de fruit, per ser tanta la inconstància en molts que hom no pot

ni deu esperar d'ells cosa que perduri molt. Però, «benaurats els morts que moren en el Senyor»; ells, lliures de les perilloses aigües d'aquest mudable mar, un cop assolida la fe i els manaments del Senyor, són traslladats a la vida «lliures de les presons de la mort», i així, les benaurades morts d'aquests ens donen tanta consolació que poden calmar el dolor que rebem de la malícia dels vius. I nogensmenys, treballem amb molta diligència en el seu ensenyament, advertint-los amb predicacions públiques i plàtiques particulars a perseverar en el que han après. Cada diumenge són molts els qui es confessen i combreguen; en vénen també d'altres llocs, on estan escampats, a oir les misses i confessar-se.

Responsori

1Te 2,8; 4,13

R. No solament us volíem fer participar de la Bona Nova de Déu. * Us hauríem donat fins i tot les nostres pròpies vides, de tant que us vau fer estimar.

V. Fillets meus, sento dolors com si us tornés a infantar a la fe. No pararé de sentir-ne fins que Crist no quedi format en vosaltres. * Us hauríem donat fins i tot les nostres pròpies vides, de tant que us vàreu fer estimar.

Oració

Us preguem, Senyor, que vesseu la vostra gràcia sobre nosaltres, a fi que, amb l'exemple de sant Josep de Anchieta, prevere, servint fidelment l'Evangelí, fets tots a tots, també nosaltres, abrandats en l'amor de Crist, maldem per guanyar per a vós els nostres germans. Per nostre Senyor Jesucrist.

21 de juny

SANT LLUÍS GONZAGA, religiós

Memòria

Fill dels marquesos de Castiglione, nasqué l'any 1568 a Màntua, en la regió lombarda. La seva mare l'educà piadosament i ell es mostrà molt inclinat a la pràctica religiosa. Als nou anys, va fer vot de perpètua castedat davant un altar de la Mare de Déu, a Florència. Va romandre alguns anys a Espanya com a patge de Maria d'Àustria. Obtingut el permís del seu pare, després d'una llarga lluita, entrà a la Companyia de Jesús a Roma l'any 1587. Allí acabà la seva vida l'any 1591, per un contagi contret mentre servia els malalts en els hospitals. Fou canonitzat per Benet XIII l'any 1726, i el 1729 el proclamava patró de la joventut, particularment estudiantina.

Comú de religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

D'una carta de sant Lluís Gonzaga escrita a la seva mare.
(Acta Sanctorum, Iunii, 5, 878)

Cantaré tota la vida els favors del Senyor

Demano per a vós, il·lustríssima senyora, gràcia i consolació perpètua de part de l'Esperit Sant. Quan em va arribar la vostra carta, encara em trobava en aquesta regió

de morts. Però ara cal aspirar alguna vegada al cel, perquè en la terra dels vius lloem Déu eternament. No fa gaire que esperava fer aviat aquest camí. Si la caritat és, com diu Sant Pau, «plorar amb els qui ploren i estar contents amb els qui ho estan», aleshores, oh mare il·lustríssima, cal que tingueu un gran goig per l'alegria autèntica que Déu em dona a causa dels favors i beneficis que us ha fet. Estic segur que mai no me'n veuré desposseït.

Confesso, mare, que, com més penso en la bondat divina, que és com un mar que no té fons ni costa, em sembla –prescindint de la seva immensitat– com si Déu s'equivoqués, ja que a mi, pel treball breu i petit que he fet, em crida al descans etern, i des del cel em crida a una felicitat suprema que he cercat amb tanta negligència; em promet àdhuc premi per unes poques llàgrimes que he vessat.

Vigileu una i altra vegada, oh il·lustríssima senyora, i no vulgueu contradir aquesta bondat infinita de Déu, tot plorant com mort el qui viurà a la presència de Déu i us ajudarà més que en aquesta vida amb la seva intercessió. La separació no serà per sempre: en el cel ens tornarem a veure, i units a aquell que ens ha salvat, el lloarem amb tota l'ànima, cantarem ja per sempre les seves misericòrdies i gaudirem de joies immortals. Ens pren el que ens havia deixat, amb una intenció que no és altra que la de posar-ho en un lloc més protegit i segur; així ens enriquirà amb béns que sempre havíem desitjat.

Tot això ho he dit per alegrar-vos, amb el desig vehement que vós, mare il·lustríssima, i la restant família tingueu la meva mort com un benefici. Vós m'acompanyareu amb la

benedicció maternal en el pas d'aquest estret fins a arribar al litoral on tinc posades les meves esperances. I això, que tant de grat escric, ja és l'única cosa que em queda per significar-vos més clarament l'amor que us deu, mare, el vostre fill.

Responsori

SI 40, 13;83,11

- R.** A mi, Senyor, em conserveu sense culpa. * I em mantindreu per sempre davant vostre.
- V.** M'estimo més quedar-me al portal de la casa del meu Déu, que viure amb els injustos. * I em mantindreu per sempre davant vostre.

Oració

Oh Déu, dispensador dels dons celestials, vós heu conciliat en sant Lluís Gonzaga la innocència de vida amb una penitència admirable; concediu-nos, per la seva intercessió i pels seus mèrits, que si no l'hem seguit en la innocència. l'imitem en la penitència. Per nostre Senyor Jesucrist.

MES DE JULIOL

2 de juliol

**SANTS BERNARDÍ REALINO,
JOAN FRANCESC RÉGIS,
FRANCESC DE GERONIMO;**

**BEATS JULIÀ MAUNOIR,
ANTONI BALDINUCCI,**

tots ells, preveres.

Missioners populars, a diverses parts d'Europa

En aquesta memòria honorem els sants i beats de la Companyia de Jesús que, en diferents regions d'Europa, es van dedicar a l'apostolat de les missions populars i rurals: S. Bernardí Realino (italià, nascut el 1530, † el 2 de juliol de 1616, canonitzat per Pius XII el 1947); S. Joan Francesc Régis (francès, nascut el 1597, † el 31 de desembre de 1640, canonitzat per Climent XII el 1737); S. Francesc de Geronimo (italià, nascut el 1642, † l'11 de maig de 1716, canonitzat per Gregori XVI el 1839); beat Julià Maunoir (francès, nascut el 1606, † el 28 de gener de 1683, beatificat per Pius XII el 1951); beat Antoni Baldinucci (italià, nascut el 1665, † el 7 de novembre de 1717, beatificat per Lleó XIII el 1893).

Comú de pastors o missioners.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De la Fórmula de l'Institut de la Companyia de Jesús (n. 1)

Posar-se sota l'estendard de la creu i servir tan solament a sa divina Majestat i a l'Església sota el Romà Pontífex.

Qualsevol que en aquesta Companyia (que desitgem s'anomeni Companyia de Jesús) vulgui posar-se sota l'estendard de la creu, com a soldat de Crist i servir tan solament a la divina Majestat i a la seva esposa la Santa Església sota el Romà Pontífex de Crist a la terra, cal que es persuadeixi que, després dels tres vots solemnes de perpètua castedat, pobresa i obediència, és ja fet membre d'aquesta Companyia. La qual és fundada principalment per lliurar-se tota en la defensa i difusió de la santa fe catòlica, l'ajuda de les ànimes en la vida i doctrina cristiana, predicant, ensenyant públicament i exercint els altres oficis d'ensenyar la paraula de Déu, donant els exercicis espirituals, instruint els nens i els ignorants en la doctrina cristiana, oint les confessions dels fidels i administrant-los els altres sacraments per a espiritual consolació de les ànimes. I també és instruïda per pacificar els desavinguts, per socórrer i servir amb obres de caritat els presos de les garjoles i els malalts dels hospitals, segons que jutgèssim ser necessari per a la glòria de Déu i el bé universal. I tot això ho ha de fer gratuïtament, sense esperar cap recompensa humana pel seu treball.

El tal subjecte ha de procurar tenir Déu, primerament, davant els ulls tots els dies de la seva vida, i després aquesta vocació seva i Institut, que és camí per a fer cap a Déu i ha

de procurar assolir aquest fi suprem on Déu el cridi; cadascú segons la gràcia amb què ajudarà l'Esperit Sant i segons el propi grau de la seva vocació.

Responsori

Is 61, 1; Jn 8, 42

R. L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als pobres.

***** A curar els cors desfets, a proclamar als captius la llibertat i als presos el retorn de la llum.

V. He sortit de Déu i vinc de Déu; no he vingut pas pel meu compte, sinó que ell m'ha enviat. ***** A curar els cors desfets, a proclamar als captius la llibertat i als presos el retorn de la llum.

Oració

Oh Déu, que enviàreu per viles i pobles els vostres sacerdots missioners com a evangelistes de la pau, vulgueu també avui cridar treballadors que vinguin a recollir les messes en els conreus del vostre Fill. Que amb vós viu i regna.

9 de juliol

**SANTS LLEÓ IGNASI MANGIN, prevere,
MARIA ZHU WU i companys, màrtirs**

Memòria

Arribat a la Xina l'any 1992, el P. Lleó Ignasi Mangin va ser inicialment rector del districte de Hejian, i després del de Jinzhou, al qual pertanyia Zhujiahe, lloc on va ser martiritzat. Precisament va ser a l'església d'aquest poble on unes bandes de "bòxers" van assassinar, el 20 de juliol de 1900, mil vuit-cents cristians que s'havien refugiat en ella a suggeriment del seu rector i del vicari parroquial, P. Pau Denn. A llur costat va trobar la mort Maria Zhu Wu, quan intentava protegir amb el seu cos al P. Mangin que distribuïa la comunió. Un mes abans, el 20 de juny, eren assassinats els PP. Remi Isoré i Modest Andlauer al poble de Jingxian Wuyi. Els seus caps quedaren exposats a les muralles de la ciutat. Joan Pau II va canonitzar als quatre jesuïtes al costat de cinquanta-dos laics, morts en aquell període, el 1r. d'octubre del 2000.

Comú de Màrtirs

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les "Lamentacions de Zhujiahe", que tradicionalment es canten la tarda de l'aniversari del martiri.

(Summarium super dubio de martyrio et causa martyrii, pars antecedens et pars I, Roma, 1937, pp. 144-145)

Eren cristians i cristians han perseverat

El sol s'apaga, i en el meu cor s'agiten mil records. L'any passat, Zhujiuhe, fou el dia del teu gran desastre!

El meu cor s'omplia de tristesa: vespreja. De tot arreu arriben els cristians. Arriben tots a Zhujiuhe, fugen del pe-rill: porten en braços nens i nenes, ancians i ancianes en-corbats per l'edat. Fràgils jovenetes. Quant de dolor! Fins el cel arrenca en plors!

S'emporten el poc que han pogut salvar. En un carretonet o sospès en l'extrem d'uns bambús va penjat tot el que els queda.

Travessen finalment la muralla i arriben corrents a salu-dar els Pares. Davant seu esclaten en plors. Llàgrimes i més llàgrimes; ploralla irreprimible!

Pobres, pobres fugitius! Ploren, ploren amb lament ir-refrenable!

L'albada ronseja: s'allarga la nit, nit infinita. No paro de pensar en la nostra pobra església. Ha sonat l'hora del sacrifici suprem. El cor ple a vessar de tanta opressió i an-goixa; resen i sofreixen.

Els dos Pares agenollats, preguen davant l'altar. Gi-rant-se de cara a ells ofereixen a tots el gran perdó de llurs pecats.

Exhorten els fidels: «Oferim a Déu el sacrifici de la nos-tra vida. Coratge! A no trigar viurem tots al cel.»

Un tret de fusell, un altre, els bòxers han ferit de mort els dos Pares.

L'església es converteix en una foguera: Tots els cristi-ans moren en el foc! L'església crema: les flames embolca-llen tots els cristians!

És a trenc d'alba, i en el meu cor nia un record de cadàvers il·luminats, l'any passat, aquell dia. Tots els cadàvers confusament amuntegats en l'església abrusada!

Contra la meva voluntat brollen les llàgrimes gota a gota no hi ha qui les deturi. Penso en els nostres Pares: morts ja, són màrtirs! Vingueren a la Xina per salvar les nostres ànimes fins al martiri. Penso en els cristians: eren cristians, i cristians han perseverat!

El meu cor es commou: sento vivament i detesto els meus pecats, em brollen llàgrimes. Déu gran, pietat de mi, pecador, pietat de mi, pecador!

Ancorat en aquesta vida miserable! Ells, escollits i feliços, han mort màrtirs! Un moment de dolor, suficient per deixar aquest món: són màrtirs per a tota l'eternitat. Han fugit lluny d'aquest món de dolor!

Responsori

Sal 123, 7-8

- R.** Hem salvat la vida com l'ocell que fugí del llaç dels caçadors. * S'ha trencat el llaç, i tots hem fugit.
- V.** El nostre auxili és el nom del Senyor, que ha fet el cel i la terra. * S'ha trencat el llaç, i tots hem fugit.

Oració

Oh Déu, que per la confessió dels sants màrtirs, Lleó Ignasi Mangin, Maria Zhu Wu i companys, heu enrobustit la vostra Església de manera admirable, concediu-nos que el vostre poble, fidel a la missió que li heu confiat, augmenti la llibertat i doni testimoni de la veritat davant del món. Per nostre Senyor Jesucrist.

31 de juliol

**SANT IGNASI DE LOIOLA, prevere,
Fundador de la Companyia de Jesús**

Solemnitat

Va néixer a Loiola, al País Basc, l'any 1491. Primerament va viure en la cort i després va seguir la milícia. Convalescent d'una ferida rebuda en la defensa de Pamplona, el 1521, va encendre's en desigs de seguir les petjades de Crist. Retirat a Manresa, va viure una experiència espiritual, l'essència de la qual va consignar en el llibre dels Exercicis Espirituals. A París va estudiar teologia i va posar els primers fonaments de la Companyia de Jesús. Ordenat sacerdot a Venècia l'any 1537, es dirigí a Roma, on, tres anys després, fundava la Companyia de Jesús. L'any següent 1541, fou elegit primer Prepòsit General. Va contribuir moltíssim amb tota mena d'obres apostòliques a la restauració catòlica dels segle XVI i a la renovació de l'activitat missionera de l'Església. Morí a Roma l'any 1556, i el 1622 Gregori XV el va canonitzar.

I VESPRES

Himne

A Sant Ignasi tots cantem,
d'un gran exèrcit capità,
que amb sa paraula i els seus fets
entusiasma els seus soldats

Amb un amor extrem lligat
al Rei suprem celestial,
res no tingué per més joïos
que fomentar la seva honor.

D'on amb els seus es va oferir,
com una tropa combatent,
per vindicar els drets de Jesús
i fondre els núvols de l'error.

Observador experimentat
i prudent mestre, ens indicà,
sota l'influx de l'Esperit,
un camí cert de salvament.

Pels seus deixebles, envaïts
a diferents indrets del món,
en quants de pobles s'esdevé
que nostra Església floreix!

Glòria a l'alta Trinitat;
ella ens atorgui de seguir
els bons exemples d'aquest sant
a honor del Crist perennement.

Salmòdia

Ant. 1. Lloem i servim Déu nostre Senyor.

Salm 112

Lloança al nom del Senyor

Servents del Senyor, lloeu-lo,
lloeu el nom del Senyor.
Sigui beneït el nom del Senyor,
ara i per tots els segles.
Des de la sortida fins a la posta de sol
lloeu el nom del Senyor.

El Senyor és excels als ulls de tots els pobles,
la seva glòria s'eleva més enllà del cel.
¿Qui és el com el Senyor, el nostre Déu?
Té amunt el seu tron
i des d'allí s'inclina
per veure el cel i la terra.

Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els poderosos,
els poderosos del seu poble.
La que vivia estèril a casa,
la fa mare feliç amb els fills.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 2. ¿Què en treuria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida?

Salm 146

El poder i la bondat de Déu

Lloeu el Senyor, dóna bo de cantar!
Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo!

El Senyor reconstrueix Jerusalem
i aplega els dispersats d'Israel;
conforta els cors desfets
i embena les ferides.

Té comptat el nombre dels estels,
els crida cadascun pel seu nom.
És gran el Senyor, i és molt poderós,
és infinita la seva saviesa.
El Senyor sosté els desvalguts
i abat els injustos fins a la terra.

Canteu accions de gràcies al Senyor,
acompanyeu amb les cítars els cants.
El nostre Déu cobreix el cel de nuvolades,
assegura les pluges a la terra,
fa néixer l'herba a les muntanyes,
les plantes al servei de l'home.

Ell dóna l'aliment al bestiar,
a les cries dels corbs que l'hi reclamen.
No és en la força dels cavalls
que es complau el Senyor,
ni en els peus lleugers del guerrer.
El Senyor es complau en els qui creuen en ell,
en els qui confien en el seu amor.

Es pot repetir l'antífona.

Ant. 3. Donem gràcies al Senyor el nostre Déu, perquè ens ha donat la vida.

Càntic

Col 1, 12-20

Donem gràcies al Pare,
que ens ha fet dignes de tenir part
en l'heretat del poble sant,
en el Regne de la llum.

Ell ens alliberà del poder de les tenebres
i ens traspassà al Regne del seu Fill estimat,
en qui tenim el nostre rescat,
el perdó dels nostres pecats.

Ell és imatge del Déu invisible,
engendrat abans de tota la creació,
ja que Déu ha creat totes les coses per ell,

tant les del cel com les de la terra,
tant les visibles com les invisibles,
trons, sobirans, governs i potestats.

Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell.
Ell existeix abans que tot,
i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església.
Ell n'és l'origen,
és la primícia dels qui retornen d'entre els morts,
perquè ell ha de ser en tot el primer.

Déu volgué que residís en ell
la plenitud de tot el que existeix;
per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers
posant la pau en tot el que hi ha
tant a la terra com al cel,
per la sang de la creu de Jesucrist.

Es pot repetir l'antífona.

Lectura breu

Rm 11, 33-36

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són, d'incomprensibles els seus judicis i, d'impenetrables, els seus camins! ¿Qui pot conèixer el pensament del Senyor? ¿Qui l'ha assessorat com a conseller? ¿Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre. Amén.

Responsori breu

V. Beneïm el Pare i el Fill amb l'Esperit Sant. * Lloem-lo per tots els segles.

R. Beneïm el Pare i el Fill amb l'Esperit Sant. * Lloem-lo per tots els segles.

V. Honor i glòria a l'únic Déu.

R. Lloem-lo per tots els segles.

V. Glòria al Pare i al Fill amb l'Esperit Sant.

R. Beneïm el Pare i el Fill amb l'Esperit Sant. * Lloem-lo per tots els segles.

Càntic de Maria

Ant. Sant Ignasi cercà únicament el major servei i lloança a Déu; tot ho ordenà a la major glòria de Déu.

La meva ànima magnifica el Senyor [pàg. 251]

Pregàries

Déu i Salvador nostre: en la celebració del vostre fidel servent Ignasi, us demanem que us digneu escoltar-nos.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu i Salvador nostre: digneu-vos a fer-vos conèixer a tots els homes (sobretot als pobres, o als qui pateixen penes o malaltia, o als qui se senten menyspreats).

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu i Salvador nostre: digneu-vos a revelar-vos per la vostra Església al món.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu i Salvador nostre: digneu-vos a imbuir del vostre amor les relacions socials dels homes (entre les diverses nacions del món, o entre els homes de diferents professions, o, sobretot entre les famílies).

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu i Salvador nostre: digneu-vos a emprar el nostre servei en bé de la salvació de les ànimes.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu i Salvador nostre: digneu-vos a rebre en la glòria eterna els nostres germans i tots els vostres fidels.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Resumint les nostres pregàries i lloances, repetim l'oració del Senyor: Pare nostre

Oració

Oh Déu, per propagar més i més la glòria del vostre nom, vai suscitar en l'Església sant Ignasi de Loiola; feu que, amb el seu ajut i el seu exemple, lluitem a la terra i mereixem de ser coronats com ell al cel. Per nostre Senyor Jesucrist.

OFICI DE LECTURA

Invitatori

Ant. Celebrem la solemnitat de Sant Ignasi: veniu, adorem Jesucrist, rei de la glòria.

Salm 94 [pàg. 246] o bé els de l'Ordinari.

Himne

Vares sentir la veu del Crist cridant-te:
«Si perfecte vols ser, ven el que tens;
Després, si tu vols, vine, segueix-me,
que jo et faré de cor deixeble meu.»

Alliberat del ròsec de les coses,
batalles més subtils vares lluitar:
l'orgull de tu mateix i l'egoisme
volgueren captivar la llibertat.

El Crist, que et va cridar, va conhortar-te
en hores de tristor i de combat,
vares teixir el teu viure de pobresa,
d'amor obedient i castedat.

El Pare, que t'estima, va donar-te
el do de l'Esperit que et va fer fort,
sigues prop del Senyor, per a nosaltres,
fidel i benvolent intercessor. Amén.

Salmòdia

Ant. 1. Déu ha exaltat Crist i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom.

Salm 109
El Messies, rei i sacerdot

Oracle del Senyor al meu Senyor:

“Seu a la meva dreta,
i espera que faci dels enemics
l’escambell dels teus peus”.

Que el Senyor estengui lluny des de Sió
el poder del teu ceptre.
Impera enmig dels enemics.

“Ja eres príncep el dia que vas néixer,
tens la glòria sagrada des del si de la mare,
abans de l’aurora jo t’he engendrat”.

El Senyor no es desdiu del que jurà:
“Ets sacerdot per sempre,
segons l’orde de Melquisedec”.

El Senyor és al teu costat,
i abat els reis el dia que s’indigna;
judica els pobles i els fa presoners,
abat governants arreu de la terra.

Pel camí beuràs del torrent,
així redreçaràs el cap.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 2. Tothom, al cel, a la terra i sota la terra doblegui el genoll al nom de Jesús.

Salm 46

El Senyor és rei de totes les coses

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu Déu amb entusiasme.
El Senyor és l'Altíssim, el terrible,
rei de reis a tot el món.

Sotmet els pobles al nostre guiatge,
posa nacions als nostres peus;
i, per heretat seva, ens pren a nosaltres,
glòria de Jacob, el seu estimat.

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.
Canteu a Déu, canteu-li,
canteu al nostre rei,
que és rei de tot el món,
canteu a Déu un himne.

Déu regna sobre les nacions,
Déu seu al tron sagrat.

Els prínceps dels pobles s'uneixen
al poble del Déu d'Abraham,
perquè són de Déu els poderosos de la terra,
són d'ell, que és sobirà de tots.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 3. I tots els llavis reconequin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Salm 144, 1-13b
Lloança de la grandesa divina

Us exalçaré, Déu meu i rei meu,
beneiré el vostre nom per sempre.
Us beneiré dia rere dia,
lloaré per sempre el vostre nom.

El Senyor és gran. No us canseu de lloar-lo,
que la seva grandesa no té límits.
Una generació anuncia a l'altra el que vós heu fet,
li fa la lloança de les vostres proeses.

Ens fan saber la glòria del Senyor,
i jo celebros els seus prodigis;
ells ens parlen de gestes temibles,
i jo conto les grandeses del Senyor;
recorden que és immensa la seva bondat
i aclamen els seus favors.

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entranyablement tot el que ell ha creat.

Que us enalteixin les vostres criatures,
que us beneixin els fidels;
que proclamin la glòria del vostre regne
i parlin de la vostra potència.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor,
la magnificència gloriosa del seu regne.
El vostre regne s'estén a tots els segles,
el vostre imperi, a totes les generacions.

Es pot repetir la antífona.

V. Jesucrist és el mateix ahir i avui.

R. I pels segles.

Lectura primera

De la Carta de sant Pau als cristians de Filipis 2,1-18

*Tingueu entre vosaltres els sentiments
propis d'una vida en Crist Jesús.*

Així, doncs, per tot el que trobeu en Crist d'encoratjament, de consol en l'amor, de comunió en l'Esperit, d'afecte entranyable i compassiu, us demano que feu complet el meu goig: tingueu els mateixos sentiments i el mateix amor els uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per arrogància; amb tota humilitat, considereu els altres superiors a vosaltres mateixos. Que no miri cadascú per ell, sinó que procuri sobretot pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que tingué Jesucrist:

Ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no res: prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes. Tingut per un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exaltat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè en el nom de Jesús tothom s'agenolli al cel, a la terra i sota la terra, i tota llengua reconegui que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Estimats meus, sempre us heu mostrat obedients, no solament quan em trobava entre vosaltres, sinó molt més

ara que sóc lluny. Treballeu amb temor i respecte per obtenir la vostra salvació: és Déu qui, per la seva benevolència, impulsa tant la vostra voluntat com les vostres accions. Feu-ho tot sense murmuracions ni disputes, i sereu irreprochables i irreprotxables, fills de Déu sense cap defecte enmig d'una gent esgarriada i rebel. Vosaltres resplendiu en el món com estrelles en el cel, perquè manteniu amb fermesa la paraula de la vida. Així, el dia que vindrà Crist podré gloriar-me de no haver corregut o treballat en va. I si la meua sang ha de ser vessada com a libació en el sacrifici que ofereix la vostra fe, me n'alegro i me'n felicito amb tots vosaltres. Alegreu-vos-en també vosaltres i feliciteu-vos-en amb mi!

Responsori

Ex Esp, n.104

- V.** Que Déu ens concedeixi coneixement intern del Senyor. *
Que per nosaltres s'ha fet home.
- R.** Per tal que més l'estimem i el seguim. * Que per nosaltres s'ha fet home.

Lectura segona

De les Constitucions de la Companyia de Jesús. (Ex. Gen. c.4, n,44).

Els qui segueixen de veres Crist estimen i intensament desitgen vestir-se de la vestidura i lliurea del seu Senyor.

Sant Ignasi de Loiola, Fundador de la Companyia de Jesús, que fou un obrer incansable en la vinya del Senyor, dedicat únicament a promoure en tot el món sota la direcció del Romà Pontífex, la major glòria de Déu i la salvació dels homes, va revelar amb paraules claríssimes la font d'inspiració de

la seva pròpia vida, escrivint el que segueix sobre l'esperit d'aquells que en aquesta Companyia són cridats al seguiment de Crist:

«Cal força advertir—recalcant i ponderant-ho davant nostre Criador i Senyor— com ajuda i és profitós en la vida espiritual avorrir en tot, i no en part, tot allò que el món estima i abraça, i admetre i desitjar amb totes les forces possibles tot allò que Crist nostre Senyor ha estimat i abraçat.

Així com els mundans que segueixen el món, estimen i cerquen amb tanta diligència els honors, fama i estimació de molta anomenada en la terra, com el món els ensenya, així els qui caminen en esperit i segueixen de veres Crist nostre Senyor, amen i desitgen intensament el contrari; és a dir, vestir-se de la mateixa vestidura i lliurea del seu Senyor pel seu degut amor i reverència; de tal manera que, no essent ofensa alguna enlloc a sa divina Majestat ni al pròxim imputació a pecat, desitgen passar injúries, falsos testimonis, afronts i ser tinguts i reconeguts com a folls, sense donar-ne ocasió, per tal de voler assemblar-se i imitar d'alguna manera el nostre Criador i senyor Jesucrist, vestint-se de la seva vestidura i lliurea, puix que la va vestir Ell pel nostre major aprofitament espiritual, tot donant-nos exemple que en tot allò que ens sigui possible, mitjançant la seva divina gràcia, el volguem imitar i seguir, per ser la via que duu els homes a la vida.»

Responsori

Ex Esp, n. 167

R. Vull i elegeixo més pobresa amb Crist pobre que riquesa.

* Per assemblem-me més a ell.

V. Elegeixo més oprobis amb Crist ple d'ells que honors. *

Per assemblem-me més a ell.

Himne

Oh Déu us lloem [pàg. 248]

Si a continuació no segueixen les Laudes

Oració

Oh Déu, per propagar més i més la glòria del vostre nom, vauc suscitar en l'Església sant Ignasi de Loiola; feu que, amb el seu ajut i el seu exemple, lluitem a la terra i mereixem de ser coronats com ell al cel. Per nostre Senyor Jesucrist.

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu

LAUDES

Himne

Servent del Crist a tothora,

fou el Crist el seu voler.

La tenebra restà fora,

visqué la llum de la fe.

Saborós de bones obres,

llum i sal en el combat

i, per Crist, pobre entre els pobres,

però ric de caritat.

Reflectí la seva imatge
de la Imatge que no mor.
D'ella en prenía el coratge,
la saviesa del cor.

Al Pare etern la lloança;
a ella el càntic d'honor
i amb el Fill la benaurança,
joia amb l'Esperit d'amor. Amén.

Salmòdia

Ant. 1. Senyor Déu nostre, quant heu fet per nosaltres i quant ens heu donat del que teniu.

Salm 62, 2-9
Desig de Déu

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco.
Tot jo tinc set de vós,
per vós es desviu el meu cor,
com terra eixuta sense una gota d'aigua.

Jo us contemplava al vostre santuari
quan us veia gloriós i poderós.
L'amor que em teniu val més que la vida;
per això els meus llavis us lloaran.

Que tota la vida pugui beneir
i alçar les mans lloant el vostre nom.
Saciat del bo i millor,
us lloaré amb el goig als llavis.

Quan des del llit us recordo,
passo les nits pensant en vós,
perquè vós m'heu ajudat,
i sóc feliç sota les vostres ales.

La meva ànima s'ha enamorat de vós,
em sosté la vostra mà.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 2. Beneït sigui el Senyor, que habita en nosaltres, ens
dóna el viure i ens fa temples seus.

Càntic

Dn 3, 57-88, 56

Beneïu el Senyor totes les criatures,
canteu-li lloances per sempre.
Beneïu-lo, àngels del Senyor,
beneïu-lo, cels el Senyor.
Beneïu el Senyor, aigües de l'espai,
beneïu-lo, estols del Senyor.
Beneïu el Senyor, sol i lluna,
beneïu-lo, estels del cel.

Beneïu el Senyor, pluges i rosada,
beneïu-lo, tots els vents.
Beneïu el Senyor, foc i calor,
beneïu-lo, freds i gelades.
Beneïu el Senyor, rosades i gebre,
beneïu-lo glaç i freds.
Beneïu el Senyor, neus i geleres,
beneïu-lo, dies i nits.
Beneïu el Senyor, llum i tenebres,
beneïu-lo, núvols i llamps.

Que la terra beneeixi el Senyor,
que li canti lloances per sempre.
Beneïu el Senyor, muntanyes i turons,
vegetació de la terra, beneeix-lo.
Beneïu, fonts, el Senyor,
beneïu-lo, rius i mars.
Beneïu el Senyor, peixos i monstres marins,
beneïu-lo, tots els ocells.
Beneïu el Senyor, feres i ramats,
canteu-li lloances per sempre.

Beneïu el Senyor, tots els homes,
beneeix-lo, poble d'Israel.
Beneïu-lo, sacerdots del Senyor,
beneïu-lo, servents del Senyor.
Beneïu el Senyor, sants i humils de cor,
ànimes i esperits dels justos, beneïu-lo.
Beneïu el Senyor, Hananies, Azaries i Misael,
canteu-li lloances per sempre.

Beneïm el Pare i el Fill amb l'Esperit Sant,
cantem-li lloances per sempre.
Sou beneït, Senyor, al firmament del cel.
Glòria i lloança per sempre.

A l'acabament d'aquest Càntic no es diu: Glòria al Pare

Es pot repetir la antífona.

Ant. 3. Us donem les gràcies, Senyor, a vós, de qui tots els béns i dons davallen, com del sol davallen els raigs, de la font, les aigües.

Salm 149

Cant de triomf dels qui estimen Déu

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu les seves lloances davant dels qui l'estimen.
Se sent feliç Israel del qui l'ha creat,
s'alegren del seu rei els fills de Sió.

Lloen el seu nom, el lloen tot dansant,
acompanyen els seus cants
amb els tambors i les cítares.
Perquè el Senyor estima el seu poble,
coronarà de triomf els humils.

Els fidels celebren la seva glòria,
des dels seus rengles aclamen plens de goig;
mentre els seus llavis glorifiquen Déu,
tenen a les mans espases de dos talls,

per fer justícia entre els pobles,
per reprendre i castigar les nacions,
encadenant els seus reis,
emmanillant els poderosos.

Executar la sentència que està escrita
és la glòria reservada als qui l'estimen.

Es pot repetir la antífona.

Lectura breu

1Jn 4, 16. 19

Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut.
Estimem Déu, veient com Déu s'ha avançat a estimar-nos.

Responsori breu

V. Vàreu trencar les meves cadenes. * Us oferiré un sacrifici de lloança.

R. Vàreu trencar les meves cadenes. * Us oferiré un sacrifici de lloança.

V. Invocant el vostre nom, Senyor.

R. Us oferiré un sacrifici de lloança.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Vàreu trencar les meves cadenes. * Us oferiré un sacrifici de lloança.

Càntic de Zacaries

Ant. Déu meu, el meu cor es manté ferm: Preneu i rebeu tota la meva llibertat.

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel [pàg. 250]

Pregàries

Déu i Pare nostre, us demanem per tots els nostres germans, en nom de Jesús, el vostre Fill.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu omnipotent, escolteu-nos com a Pare.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu omnipotent, escolteu-nos en Crist Jesús.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu omnipotent, dirigiu les nostre pregàries a vós, sota la guia de l'Esperit Sant.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Feu, Senyor, que perseverem en la vostra lloança i en el vostre servei.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Obriu, Senyor, els nostres cors a la veu del vostre Fill.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Infoneu-nos, Senyor, la castedat, la pobresa i l'obediència del vostre Fill.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Units a Jesús preguem amb tota confiança: Pare nostre

Oració

Oh Déu, per propagar més i més la glòria del vostre nom, vàreu suscitar en l'Església sant Ignasi de Loiola; feu que, amb el seu ajut i el seu exemple, lluitem a la terra i mereixem de ser coronats com ell al cel. Per nostre Senyor Jesucrist.

V. Que el Senyor ens beneeixi i ens guardi de tot mal i ens dugui a la vida eterna. **R.** Amén.

HORA D'ENTRE DIA

Els Salms del dia corresponent

TERCIA

Ant. Vós m'ho donàreu, a vós, Senyor, ho torno.

Lectura breu

Jn 15, 16

No sou vosaltres el qui m'heu escollit; sóc jo qui us he escollit a vosaltres per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre.

V. El Senyor és la meva força i la meva energia.

R. Ell és la meva salvació.

SEXTA

Ant. Tot és vostre, disposeu-ne segons la vostra entera voluntat.

Lectura breu

Jr 20, 7-9

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir. La paraula del Senyor es torna dintre meu com un foc devorador tancat en el meu cos: he provat d'apagar-lo i no he pogut.

V. S'aixecà un nou profeta de salvació. Era com el foc.

R. I la seva paraula cremava com una torxa.

NONA

Ant. Deu-me el vostre amor i gràcia, que aquesta em basta.

Lectura breu

Ex Esp, n. 95

Qui voldrà venir amb mi ha de treballar amb mi, per tal que, seguint-me en la pena, també em segueixi en la glòria.

V. Oh bon Jesús, escolteu-me.

R. Dins les vostres llagues, guardeu-me.

L'oració com a Laudes

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu.

II VESPRES

Himne

Menyspreà el diner i la fama,
abraçà el jou de la Llei,
i el seu cor, fet una flama,
s'obrí a tots en pur servei.

No s'acovardí en la lluita,
fou, arreu, espill del just;
ha donat la bona fruita,
i n'assaborim el gust.

Oh rebroll del Crist i cedre
i plançó de bona rel;
pedra tallada en la Pedra,
trionfant, ara, en el cel.

Al Pare etern la lloança;
a ell el càntic d'honor
i amb el Fill la benaurança,
joia amb l'Esperit d'amor. Amén.

Salmòdia

Ant. 1. He vingut a calar foc a la terra. Com voldria ja veure-la cremar!

Salm 116
Lloança a l'amor fidel del Senyor

Lloeu el Senyor, tots els pobles,
glorifiqueu-lo totes les nacions;
el seu amor per nosaltres és immens,
la fidelitat del Senyor durarà sempre.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 2. Tu aniràs a trobar tothom a qui jo t'enviaré, i els diràs allò que et manaré. T'ho dic jo, el Senyor.

Salm 26, 1-6
Ferma confiança dins el recer de la casa de Déu

El Senyor m'il·lumina i em salva,
¿qui em pot fer por?
El Senyor és el mur que protegeix la meva vida,
¿qui em pot esfereir?

Quan m'envesteixen homes malvats
per devorar les meves carns,
són ells, els enemics, els meus rivals,
els qui ensopeguen i cauen.

Ni que acampés contra mi tot un exèrcit,
el meu cor no temeria;
per més que em declaraessin la guerra,
jo em sentiria confiat.

Una cosa he demanat al Senyor,
i la desitjo amb tota l'ànima:

poder viure a la casa del Senyor
tots els dies de la vida,
per fruit-hi de l'estima del Senyor
i vetllar pel seu temple.

Ell m'amaga al seu costat,
en dies de desgràcia;
m'encobreix dintre el recer de casa seva,
m'encamina a la roca inaccessible.

Ara, doncs, s'aixeca el meu cap
sobre els enemics que m'envolten.
A casa d'ell ofereixo sacrificis,
ofereixo aclamacions,
himnes i càntics en honor del Senyor.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 3. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns
als altres tal com jo us he estimat.

Càntic

Ef 1, 3-10

El Déu salvador

Beneït sigui el Déu Pare
de nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist
amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món,
sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En Ell, hem estat rescatats
amb el preu de la seva sang.
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu
s'ha desbordat en nosaltres.
Ell ens ha concedit
tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola
que havia pres,
per executar-la quan els temps fossin madurs:

Ha volgut unir en el Crist tot el món,
tant el del cel com el de la terra.

Es pot repetir l'antífona.

Lectura breu

1Jn 4, 20-21

Si algú deia que estima Déu, però no estimava el seu germà, mentiria, perquè els qui no estimen els germans que veuen, no poden estimar Déu, que no veuen. Jesucrist mateix és qui ens dóna aquest manament: Qui estima Déu, que estimi també el seu germà.

Responsori breu

V. Tothom coneixerà. * Que sou deixebles meus.

R. Tothom coneixerà. * Que sou deixebles meus.

V. Per l'amor que us tindreu entre vosaltres.

R. Que sou deixebles meus.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Tothom coneixerà. * Que sou deixebles meus.

Càntic de Maria

Ant. Sant Ignasi estimà el Creador en totes les seves criatures i totes en ell, conforme a la seva santíssima i divina voluntat.

La meva ànima magnifica el Senyor [pàg. 251]

Pregàries

Déu i Salvador nostre: en la celebració del vostre fidel servent Ignasi, us demanem que us digneu escoltar-nos.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu i Salvador nostre: digneu-vos a fer-vos conèixer a tots els homes (sobretot als pobres, o als qui pateixen penes o malaltia, o als qui se senten menyspreats).

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu i Salvador nostre: digneu-vos a revelar-vos per la vostra Església al món.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu i Salvador nostre: digneu-vos a imbuir del vostre amor les relacions socials dels homes (entre les diverses nacions del món, o entre els homes de diferents professions, o, sobretot entre les famílies).

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu i Salvador nostre: digneu-vos a emprar el nostre servei en bé de la salvació de les ànimes.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Déu i Salvador nostre: digneu-vos a rebre en la glòria eterna els nostres germans i tots els vostres fidels.

– *Per la vostra immensa glòria.*

Perquè Jesús ens ha revelat que Déu és el nostre Pare, gosem dir: Pare nostre.

Oració

Oh Déu, per propagar més i més la glòria del vostre nom, vàreu suscitar en l'Església sant Ignasi de Loiola; feu que, amb el seu ajut i el seu exemple, lluitem a la terra i mereixem de ser coronats com ell al cel. Per nostre Senyor Jesucrist.

Conclusió

V. El Senyor ens beneeixi i ens guardi de tot mal i ens dugui a la vida eterna.

R. Amén.

MES D'AGOST

3 d'agost

SANT PERE FAVRE, prevere

Pere Favre va néixer l'any 1506 a Villaret, Savoia. Des de 1525 estudià a París, on tingué com a companys d'allotjament Francesc Xavier i Íñigo de Loiola; aquest el va prendre com a primer de tots els seus seguidors. Rebudes les sagrades ordes el 1534, fou el primer sacerdot de la Companyia de Jesús. Per ordre del Papa, recorregué les principals regions d'Europa i pertot arreu promogué amb molt d'èxit l'obra de la restauració catòlica. Morí a Roma el primer d'agost de 1546, i l'any 1872 Pius IX el beatificà i el 18 de desembre de l'any 2013 el Papa Francesc el declarà Sant.

Comú de pastors o religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Del memorial de sant Pere Favre.

(Num. 7-9; Monumenta Historica Societatis Iesu, Fabri Monumenta, Madrid, 1914, p.493)

*Hem arribat a ser una mateixa cosa en el propòsit
decidit d'escollir aquesta vida, que ara portem.*

El 10 de gener de 1529, quan tenia vint-i-quatre anys, em vaig fer batxiller en arts. Després de Pasqua, llicenciat, sota la

direcció del mestre Joan de la Peña, doctor en medicina. Que la bondat divina em doni memòria agraïda per reconèixer els beneficis, corporals i espirituals, que, per diferents camins, m'atorgà en aquests tres anys i mig, en donar-me aital mestre i el company que vaig trobar a casa seva! Em refereixo al mestre Francesc Xavier, que és de la Companyia de Jesucrist.

Aquest any va arribar Ignasi al mateix Col·legi de Santa Bàrbara i convisqué amb nosaltres. Per sant Remigi volgué començar arts, que explicaria l'esmentat mestre. Beneïda sigui per sempre la divina providència, que d'aquesta manera disposà les coses per al meu bé i salvació! Perquè ell ordenà que ensenyés jo a aquest sant home; així aconseguí primerament conversar amb ell i, després, intimar. Vivíem junts, teníem la mateixa taula, la mateixa bossa i ell es va convertir en el meu mestre espiritual. M'ensenyà el camí per arribar a conèixer la divina voluntat i la pròpia. A la fi, vam arribar a ser una mateixa cosa en desigs, voluntat i en el propòsit d'escollir aquesta vida, que ara portem tots els qui som i serem d'aquesta Companyia, de la qual jo no sóc digne.

Que la divina bondat em doni gràcia per a recordar i ponderar els beneficis, que en aquest temps m'atorgà nostre Senyor, per mitjà d'aquest home!

Responsori **Sl 20,4; Jb 31,18; Ef 3,18; Sal 30,20**

- R.** Oh Déu, us avanceu a beneïr-me a mans plenes. M'heu fet de pare des de la meva joventut. * Que sigui capaç de comprendre la profunditat del vostre amor.
- V.** Quina felicitat tan gran reserveu als vostres fidels! * Que sigui capaç de comprendre la profunditat del vostre amor.

Oració

Pare, Senyor del cel i de la terra, que us revelàreu al vostre humil servent, sant Pere Favre, en l'oració i el servei als germans, concediu-nos el do de saber trobar-vos i estimar-vos en totes les coses. Per nostre Senyor Jesucrist.

18 d'agost

SANT ALBERT HURTADO, prevere

Memòria

Va néixer el 22 de gener de 1901 a Viña del Mar, Xile. Va ingressar a la Companyia de Jesús el 14 d'agost de 1923 a Chillan i fou ordenat sacerdot el 24 d'agost de 1933. Exercí de professor i es posà al servei dels pobres i dels nens. Construï una casa d'Exercicis Espirituals, fundà l'Associació Sindical Xilena i l'any 1951 endegà la revista "Mensajero". La seva activitat sacerdotal, apostòlica, educativa, caritativa i social brollava del seu amor a Crist i als pobres. Morí el 18 d'agost de 1952, i l'any 1994 Joan Pau II el va inscriure en el catàleg dels Beats i Benet XVI en el dels Sants l'any 2005.

Comú de pastors o religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Dels escrits inèdits del beat Albert Hurtado, S.J.: "*Sempre en contacte amb Déu*"

Tranquil·litat només en Déu

Vostè em pregunta com s'equilibra la meua vida. Jo també m'ho pregunto. Cada dia em trobo més extenuat pel treball: correspondència, telèfon, articles, visites: l'acla-parador engranatge dels negocis. Congressos, setmanes d'estudi, conferències promeses per debilitat, per no saber dir no, o per no deixar l'ocasió de fer el bé; pressupostos a cobrir, resolucions que cal prendre davant els esdeveniments imprevistos.

La carrera per veure qui arribarà primer a tal apostolat urgent en què la victòria materialista no és encara definitiva.

Freqüentment sóc com una roca batuda per tots costats per les onades que puguen. L'única escapada és per dalt. Per una hora, per un dia, deixo que les ones percudeixin la roca; no miro l'horitzó, miro tan solament cap a dalt, cap a Déu.

Beneïda vida activa, tota consagrada al meu Déu, tota lliurada als homes, el mateix excés de la qual em mena a trobar-me i dirigir-me cap a Déu! Ell és la sola sortida possible. En les meves preocupacions, el meu únic refugi.

Les hores negres vénen també. L'atenció, tibada contínuament en tantes direccions, arriba al moment en què no pot més: el cos ja no acompanya la voluntat. Moltes vegades he obeït, però ara ja no puc. El cap resta buit i adolorit, les idees no coordinen, la imaginació no treballa, la memòria queda com desproveïda de records. ¿Qui no ha conegut aquestes hores?

No hi ha més que resignar-s'hi durant alguns dies, alguns mesos, potser anys, a fer una aturada. Entossudir-s'hi fóra inútil: s'imposa la capitulació. I llavors, com en tots els moments difícils, em refugio en Déu, li entrego tot el meu ésser, i el meu voler a la providència del Pare, tot i freturar de forces fins per parlar-li. Ah, i com he comprès la seva bondat fins i tot en aquests moments!

En Déu em sento ple d'una esperança gairebé infinita. Les meves preocupacions s'esvaeixen. Les deixo a les seves mans. Jo em lliuro tot a Ell. Sóc jo d'Ell i Ell té cura de tot i de mi mateix. La meva ànima reapareix, per fi, tranquil·la, serena. Les inquietuds d'ahir, les mil preocupacions perquè

“vingui a nosaltres el vostre Regne” fins el gran turment de fa pocs moments davant el triomf dels seus enemics... tot això deixa lloc a la tranquil·litat en Déu, posseït inefablement en el més espiritual de la meva ànima.

Déu: la roca immòbil contra la qual s'estavellen en va totes les ones. Déu, la resplendor perfecta no entelada per cap màcula. Déu, el triomfador definitiu, és en mi. Jo l'abasto en plenitud al terme del meu amor. Tota la meva ànima està en Ell, i després, dolçament, amb seguretat, com si els combats de la vida i les inseguretats i incerteses m'haguessin completament abandonat. Estic immers en la seva llum. Em penetra la força. M'estima.

Responsori

Ga 2, 20; Is 61, 1

R. La vida que ara visc en aquesta carn, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que m'ha estimat i s'ha entregat ell mateix per mi. * Ja no sóc jo qui visc; és Crist qui viu en mi.

V. L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit. M'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits. * Ja no sóc jo qui visc; és Crist qui viu en mi.

Oració

Déu i Pare nostre, que en sant Albert, prevere, ens vàreu donar un signe clar del vostre amor, concediu-nos, per la seva intercessió, que, fidels a l'Evangeli, estimem tothom, sobre tot els abandonats i els pobres, amb els sentiment de Crist i promoguem incansablement el vostre regne de justícia, d'amor i de pau. Per nostre Senyor Jesucrist.

MES DE SETEMBRE

2 de setembre

**BEATS JAUME BONNAUD i companys;
JOSEP IMBERT i JOAN NICOLAU CORDIER;
TOMÀS SITJAR i companys.**

*Tots preveres i màrtirs
per l'odi del nom cristià i de l'Església catòlica*

D'ençà la segona meitat del segle XVIII, quan l'Església va ser afectada per violències de diferent tipus, d'inspiració atea i anticlerical, la Companyia de Jesús va participar plenament en aquesta persecució, fins al martiri d'alguns dels seus membres.

En la revolució francesa van ser martiritzats els beats Jaume Bonnaud i els seus 22 companys († 2-5 de setembre de 1794), beatificats per Pius XI el 1926; i Josep Imbert i Joan Nicolàs Cordier († 1794), beatificats per Joan Pau II el 1995.

Com a víctimes de la persecució contra l'Església a l'Espanya republicana el 1936, van ser martiritzats els beats Tomàs Sitjar i 11 companys (sis sacerdots, quatre germans i un laic), dels quals quatre, amb Tomàs Sitjar, eren catalans: Pau Bori, Narcís Basté i el G. Josep Tarrats. Foren beatificats per Joan Pau II el 2001.

Comú de màrtirs.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

D'una carta del pare general Joan Felip Roothaan a tota la Companyia.

(Carta de 8 de juny 1848; *Epistolae Praepositorum Generalium ad PP. et FF. Societatis Iesu*, vol. 3, Roulers 1909, pp. 1-2, 19-21)

*No puc oferir-vos refugi més segur on tant vosaltres
com nosaltres tots puguem arrecerar-nos en refermar-se
la tempesta, que en l'adorable Cor de Jesús*

Estimats Pares i Germans: Les calamitats que fa temps us anunciava, i que eren ben fàcils de preveure, per poc que es consideressin els esdeveniments que s'anaven succeint, han arribat finalment, i vosaltres les veieu i les patiu com jo. Hem vist destruïdes les nostres províncies més pròsperes, preses i saquejades les nostres cases, dispersos els membres de la nostra Companyia, pares, germans i joves, i desposseïts de tots els mitjans del seu treball i el desenvolupament dels nostres ministeris, i molts forçats a demanar asil en l'exili. En veure gairebé la meitat de la Companyia en aquest desastre, ignorant el futur que encara es podria esperar –sols Déu ho sap– i en cercar una resposta a tants de mals, només penso en el refugi de tots els afligits, el santíssim Cor de Crist que ens diu: *Veniu a mi tots els qui esteu cansats i aclaparats, i jo us alleugeriré.*

En contemplar, doncs, pares i germans estimadíssims, l'incendi d'amor del Cor de Jesús, a més d'admirar-lo i venerar-lo, cal que ens decidim a correspondre-hi d'alguna

manera amb un amor sincer, ardorós i encès, cada dia més vivament i fervorosament. Si l'amor fou per al Sagrat Cor de Jesús un incentiu tan poderós, que lluny de defallir l'estimulava constantment a fer i patir per nosaltres tan grans coses, no ha de ser el nostre amor tan pobre que resti en soles paraules i afectes, sinó que ens esperoni eficaçment a treballar i sofrir, amb un coratge que mai no digui *prou*. En contemplar el Cor de Crist el veiem ple d'amor i alhora de dolor, perquè compreguem que l'amor i els patiments han de ser els dos pols de la nostra vida, de manera que l'amor sigui alleujament en el nostre dolor, i el sofriment expressi la perfecció del nostre amor. Bé voldria que encertéssim a dur sempre gravada en el nostre cor la imatge del seu Sagrat Cor. Tots els símbols que envolten la seva imatge són símbols del dolor i alhora de l'amor del nostre bon Jesús. Tots ells ens representen, no només la glòria d'aquest Santíssim Cor, sinó que simbolitzen els tresors de llum espiritual i pràctica d'allò que tant fretureu i que, en sortir d'aquest Santíssim Cor, es difonen per il·luminar i encendre tothom que li ret homenatge. *Veniu* us dirà, i no ja *veniu i vegeu*, sinó *assaboriu i vegeu*.

Finalment, em dirigeixo a vosaltres: el vostre exili i dispersió i les vostres tribulacions m'han propiciat l'avinentesa d'escriure-us aquesta carta sobre el Cor de Jesús. En veure-us dispersos cercant acolliment lluny de la pàtria, no puc oferir-vos refugi més segur—en desfermar-se la tempesta, on tant vosaltres com tots nosaltres puguem arrecerar-nos— que l'adorable Cor de Jesús: per això fou precisament obert amb una llançà el costat de Crist, perquè poguéssim acollir-nos en aquest *veritable forat de la pedra*

viva, que és Crist Jesús. En aquest Cor sacratíssim, millor que en el més pregon del seu rostre, ens amagarà, preservant-nos de les pertorbacions del homes, allà ens salvarà de l'aclapament de l'esperit i de la tempesta. En aquest Cor aprendrem, i és el que més ens importa, a portar amb alegria els nostres béns robats, considerant que tenim un patrimoni més excel·lent i durador; aprendrem a sofrir amb goig el nostre exili, perquè no tenim aquí ciutat permanent, sinó que caminem en cerca de la que està per venir. Aquí aprendrem a tenir per guany tots els nostres mals; a fruitir les molèsties de la pobresa, com si fossin els més escollits fruits del paradís; a apreciar la ignomínia patida per amor seu, com un gran honor que se'ns ofereix sense cap mèrit de part nostra. Aquí finalment comprendrem que qualssevol que siguin les angoixes i treballs que ens sobrevinguin, ja a cadascun de nosaltres en particular, ja a tots en comú, les patí abans totes per nosaltres el seu Cor diví.

Responsori

Cfr. Mt 11, 28; 10, 28

- R.** Veniu a mi, tots els qui esteu cansats i afeixugats; * jo us faré reposar.
- V.** No tingueu por dels qui maten només el cos, * però no poden matar l'ànima.

Oració

Feu, Senyor, que estimem sempre, amb amor filial, la vostra Església; per la defensa dels seus drets, els benaurats màrtirs, enfortits per la força de l'Esperit, lluitaren fins a la mort. Per nostre Senyor Jesucrist.

9 de setembre

SANT PERE CLAVER, prevere

Memòria

Pere Claver va néixer a Verdú (Urgell) l'any 1580. A partir del 1596 estudià lletres i arts a Barcelona i el 1602 ingressà a la Companyia de Jesús. Especialment Sant Alfons Rodríguez, porter del Col·legi jesuïta de Palma de Mallorca, despertà en ell la vocació de missioner. Ordenat prevere l'any 1616 a la missió de Colòmbia, exercí allí, fins a la mort, un apostolat especialment dedicat als esclaus negres, fent el vot de ser ell mateix “sempre esclau dels esclaus negres”. Extenuat, morí a Cartagena d'Índies el dia 8 de setembre de 1654; va ser canonitzat per Lleó XIII l'any 1888. Més tard, l'any 1896, el mateix Papa el declarà Patró de les missions entre negres.

Comú de pastors o religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les cartes de sant Pere Claver, prevere.

(Carta del 31 de març de 1627 al seu Superior. Edit. A. Valtierra SJ, S. Pedro Claver, Cartagena, 1965, pp. 140-141)

*Enviat a portar la bona nova als pobres, a curar
els cors desfets, a proclamar als captius la llibertat.*

Ahir, 30 de maig d'aquest any 1627, dia de la Santíssima Trinitat, desembarcà una grandíssima nau de negres de “Los Ríos”. Anàrem allí carregats amb dos cabassos de taronges,

llimones, galetes i altres coses. Vam entrar a les seves cases, que semblaven una altra Guinea. Ens vam obrir pas pel mig de la multitud, fins arribar als malalts, dels quals n'hi havia tot un eixam i jeien sobre una terra molt humida i enllotada, que per aquesta raó havien terraplenada amb deixalles de teules i rajoles, i aquest era el seu llit, per a ells que anaven nus, que ni portaven un fil de roba.

Deixàrem els nostres manteus i anàrem a portar d'una altra bodega taulons, amb els quals empostissàrem aquell lloc, i hi portàrem a braç els més malalts, obrint-nos pas pel mig dels altres. Vam aplegar els malalts en dos cercles; d'un s'encarregà el meu company amb l'interpret, separats de l'altre, que vaig assumir jo. Entre ells n'hi havia dos que es morien: ja estaven freds i no se'ls notava el pols. Vam prendre una teula de brases, la vam posar enmig del cercle a tocar dels que estaven morint-se, i, traient diferents perfums, dels quals portàvem dues bosses plenes que van ser gastades en aquesta ocasió, els vam fer una fumigació i els vam cobrir amb els nostres manteus, ja que no portaven res més al damunt i no calia perdre temps a demanar res als seus amos; així recobraren calor i nou alè vital, la cara se'ls posà molt alegre i tenien els ulls oberts i ens miraven.

D'aquesta manera estiguérem parlant-los, no pas amb la llengua, sinó amb les mans i les obres. Com que vénen tan convençuts que els han portat per menjar-se'ls, parlar-los d'una altra forma seria debades. Després ens vam asseure o ens vam agenollar al seu costat, i els vam rentar les cares i els ventres amb vi, i, fent-los contents i amanyagant el meu company els seus i jo els meus, vam començar a fer-los tantes demostracions com pot fer la nostra naturalesa per alegrar un malalt.

Acomplert això, vam començar el catecisme del sant baptisme i dels seus grandiosos efectes en el cos i en l'ànima, i una vegada esdevinguts capaços per a com-prendre-ho i havent respost les preguntes que els vam fer sobre la matèria ensenyada, vam passar al catecisme gran: de Déu que és u, remunera i castiga, etc. Quan ja foren capaços d'entendre'ls, els vam declarar els misteris de la Santíssima Trinitat, de l'Encarnació i de la Passió i, havent-los posat al davant una imatge de Crist Senyor nostre crucificat, posat sobre una pila baptismal, mentre cauen en ella rius de sang, els resàrem en la seva llengua l'acte de contrició.

Responsori

Mt 25, 35.40; Jn 15, 12

- V.** Quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu de beure; quan era foraster, em vau acollir. *
Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.
- R.** El meu manament és, que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. * Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

Oració

Oh Déu, que féreu de Sant Pere Claver l'esclau dels esclaus i l'enfortíreu amb una paciència i caritat admirables per tal d'ajudar-los, feu que, per la seva intercessió, cerquem els interessos de Jesucrist i estimem els nostres germans, amb obres i de veritat. Per nostre Senyor Jesucrist.

10 de setembre

BEAT FRANCESC GÁRATE, religiós

En el caseriu Errekarte, tocant a Loiola, al País Basc, va néixer l'any 1857, el Germà Gárate. Acabats els estudis elementals, es va dedicar el 1871 als treballs domèstics en el col·legi jesuític d'Ordunya "Nostra Senyora de l'Antigua". Ingressà a la Companyia l'any 1874 a Poyanne (França) i va exercir des de 1877 a 1888 l'ofici d'infermer i d'ajudant del sagristà en el Col·legi de Sant Jaume Apòstol, a la Guàrdia, Pontevedra. Després, durant 41 anys i fins a la mort es va fer càrrec de la porteria del Col·legi Universitari de Deusto (Bilbao), on per la seva eminent caritat, laboriositat, delicadesa exquisida i d'altres virtuts, fou un gran exemple per a tothom. Morí el 1929. Joan Pau II l'any 1985 l'inscribí en el catàleg dels Beats.

Comú de religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les cartes de Pere Cardenal Boetto, S.I., Arquebisbe de Gènova, antic Visitador de l'Assistència d'Espanya de la Companyia de Jesús.

(en: C. Testore, Un portinaio santo, fratello Francesco Gárate, PUG, Roma, 1941, pp. 7-8)

Amb l'ajut de Déu tot és lleuger i suau

He de dir que un dels records més agradables que conservo de la meva permanència a Espanya, és precisament

la memòria del bon Germà Porter de la nostra Universitat de Deusto (Bilbao). No res d'extraordinari en la seva aparença externa, però bastava tractar-lo un moment per hom adonar-se d'haver trobat una ànima d'alta espiritualitat ignasiana, un home de virtuts egrègies.

Mentre residia a Deusto, moltes vegades, en entrar o sortir de casa, m'aturava a la porteria per observar aquest estimat Germà. Ben cert, aquella porteria era un veritable port de mar. Un constant tràfec de gent: pares que volien parlar amb els alumnes, persones que buscaven els Pares, proveïdors que portaven les provisions, captaires que pidolaven. Vaig poder adonar-me que el bon Germà acollia tothom amb el seu amable somris, s'esforçava per aconseguir tots, i a tothom deixava caure una bona paraula amb una pau i una serenor d'esperit sorprenents.

I el que més em meravellava encara era el fet que entre tant brogit de persones, les trucades telefòniques eren gairebé ininterrompudes. I això no obstant, el Germà trobava manera de deixar satisfets els qui telefonaven, sense fer-se esperar massa. Impressionat per tanta activitat exterior, unida a tanta serenor d'esperit, vaig preguntar un dia al Germà: «¿Com s'ho manega, estimat Germà, per estar amatent a tantes coses i mantenir-se tan serè i tranquil, sense perdre mai la paciència?» I el bon Germà: «Pare, faig bonament el que puc, la resta la fa Déu que tot ho pot. Amb el seu ajut tot és lleuger i suau, perquè servim un bon Amo». Resposta veritablement digna d'una ànima escollida i ornada amb les més belles i sòlides virtuts religioses.

R. Mira, sóc a la porta i truco. Si algú m'escolta i obre la porta.

* Entraré a casa seva i menjaré amb ell, i ell en mi.

V. Feliç aquell servent que l'amo, quan arriba, el troba vetllant.

* Entraré a casa seva i menjaré amb ell, i ell en mi.

Oració

Oh, Déu, remunerador dels fidels, que ens heu donat en el beat Francesc Gárate un exemple insigne de fidelitat constant en el vostre servei, feu que, a imitació seva, obrim els nostres cors a Crist, i el servim en els pobres. Vós, que viviu i regneu.

17 de setembre

**SANT ROBERT BELLARMINO,
bisbe i doctor de l'Església**

Memòria

Va néixer l'any 1542 a Montepulciano, a la Toscana. L'any 1560 ingressà a la Companyia de Jesús. S'ordenà sacerdot l'any 1570. Fou professor i rector del Col·legi Romà i Provincial de Nàpols, i exercí altres càrrecs amb gran satisfacció de tots. Va redactar varies obres de teologia i d'espiritualitat, entre les quals ressalten el "Catecisme" i les "Disputes sobre controvèrsies de la fe cristiana". Elegit cardenal i anomenat bisbe, va governar l'arxidiòcesi de Càpua des de 1602 a 1605 i allí mateix va morir l'any 1621. Fou canonitzat el 1930 per Pius XI, i a l'any següent el va declarar Doctor de l'Església universal.

Comú de doctors o pastors.

OFICI DE LECTURA

Segona Lectura

Del tractat de sant Robert Bellarmino, bisbe i doctor de l'Església, sobre l'elevació de la ment a Déu.

(Grad. 1; Opera omnia, t. 6, Nàpols, 1862, p. 214)

*Comprèn que has estat creat per a la glòria de Déu
i per a la teva salvació eterna.*

«Senyor indulgent i bo, ric en l'amor!»; ¿qui no us servirà de tot cor si comença a tastar, o bé ja ha tastat una mica, la dolcesa del vostre domini paternal? ¿Què és, Senyor, el que

maneu als vostres servents? «Accepteu el meu jou», dieu. I, ¿com és aquest jou vostre? Responeu: «El meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera». ¿Qui no portarà agradósissimament un jou que no oprimeix, sinó que ajuda, i una càrrega que no pesa, sinó que dóna nova força? ¿És amb raó, doncs, que vau afegir: «I trobareu el repòs que tant desitjàveu?». I, ¿quin és aquest jou vostre que no fatiga, sinó que ens duu al repòs? És aquell manament primer i màxim: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor». ¿Què és més fàcil, més suau, més dolç que estimar la bondat i la bellesa i l'amor que sou vós, oh Senyor Déu?

Prometeu també un premi als qui observen els vostres manaments, més desitjables que una quantitat immensa d'or i més dolços que una bresca de mel. Prometeu un premi, i un premi molt gran, com diu l'apòstol vostre sant Jaume: «La corona de la vida que Déu ha promès als qui l'estimen». I, ¿què és la corona de la vida? És aquell bé, superior al qual no podem pensar-ne cap altre. Sant Pau diu, tot inspirant-se en Isaïes: «Cap ull no ha vist mai ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen».

Certament, pagueu molt bé els qui observen els vostres manaments. Aquell manament primer, que és el màxim, útil a l'home que l'observa, no a Déu que el promulga, però també tots els altres manaments perfeccionen, adornen, instrueixen, il·lustren els qui els observen, els homes bons i feliços. Per la qual cosa, si ets prudent, entendràs que has estat creat per a la glòria de Déu i la teva salvació eterna, que això és la teva meta, el centre de la teva ànima, el tresor

del teu cor. Si atenys aquesta meta, seràs feliç; si no hi arribes, seràs malaurat.

Aleshores has de creure que per a tu és un bé veritable allò que et porta a la teva meta, i que t'és un mal veritable allò que te'n fa errar. La prosperitat o l'adversitat, la riquesa o la pobresa, la salut o la malaltia, els honors o la ignomínia, la vida o la mort, l'home savi no els ha de desitjar ni tampoc defugir per ells mateixos. Si contribueixen a la glòria de Déu i a la seva felicitat eterna, són per a tu cosa bona i desitjable, però si són obstacle posat a la glòria de Déu, i a la seva felicitat eterna, aleshores et són un mal i n'has de fugir.

Responsori

MI 2, 7; Tt 1, 7.9

- R.** Als llavis del sacerdot, hi ha un tresor de coneixement, tothom n'espera la instrucció. * Perquè és missatger del Senyor de l'univers.
- V.** El bisbe és administrador de la casa de Déu; per això cal que sigui un home capaç d'exhortar i instruir amb una ensenyança sana. * Perquè és missatger del Senyor de l'univers.

Oració

Oh Déu, per la defensa de la fe de l'Església vàreu adornar sant Robert Bel·larmino d'una saviesa i virtut admirables, per la seva intercessió, concediu al vostre poble l'alegria de mantenir-se ferm en la fe. Per nostre Senyor Jesucrist.

MES D'OCTUBRE

3 d'octubre

SANT FRANCESC DE BORJA, prevere

Memòria

Francesc nasqué a Gandia (València) l'any 1510, primogènit del duc Joan de Borja. Educat a la cort de Carles V, es casà el 1529 amb Leonor de Castro, de la qual tingué vuit fills. Succeí el seu pare el 1542, però havent mort la seva muller renuncià al ducat i, acabats els estudis teològics l'any 1551, va ser ordenat de prevere i entrà a la Companyia de Jesús, de la qual fou elegit, l'any 1565, tercer Prepòsit General. Va afavorir amb zel la formació i la vida espiritual dels seus religiosos, així com la fundació del molts col·legis i missions. Morí a Roma el 30 de setembre de 1572, i el 1671 Climent X el va canonitzar.

Comú de pastors o religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

D'una carta de sant Francesc de Borja, prevere, a tota la Companyia de Jesús.

(Carta 717, abril 1569; MHSJ, S. Francesc de Borja, t. 5, Madrid 1911, pp. 78-79)

*Quin remei tan gran és per a les nostres preocupacions
la creu de Crist!*

Tots som pelegrins, i pels vots que hem emès portem ja calçades les botes amb els esperons. Mal negoci fóra si negligíssim de passar avant en el nostre camí, i no procuréssim sempre d'afanyar-nos en la via de la perfecció fins a arribar a l'Horeb, la muntanya de Déu.

El primer que se m'acut en la confecció d'aquest sumari és allò que al principi de la dècima part adverteixen les Constitucions en tractar de la conservació i de l'augment de la Companyia; a aquest propòsit hi llegim les següents paraules:

«Que els mitjans que ajunten l'instrument amb Déu i el disposen perquè sigui ben regit de la seva mà divina són de major eficàcia que no pas aquells que el disposen en relació als homes, com són ara els mitjans de bonesa, virtut i, especialment, la caritat i pura intenció del servei diví, i la familiaritat amb Déu nostre Senyor en exercicis espirituals de devoció, i el zel sincer de les ànimes per a glòria del qui les va crear i redimir, sense cap altre interès».

Aquestes són unes paraules dignes de ser considerades, per ser del Pare que amb tant d'amor les va deixar escrites per als seus fills. Perquè, si ho mirem bé, del fet de no usar d'aquests mitjans que ajunten l'instrument amb Déu i ens fan estar units per la caritat amb el seu diví Esperit, prové el mal; d'aquí neixen les divisions i renous de les religions. Quan està seca la terra, s'asseca també la flor de l'arbre i, després, el fruit; així mateix, quan la nostra ànima està seca en l'oració i en els exercicis espirituals, s'assequen la flor i el fruit espiritual. De no trobar-se exercitada en la meditació i imitació del Crist crucificat prové no solament la tebior en el sofriment, sinó més encara, la impaciència. De no

considerar, en l'oració, el propi coneixement i la vilesa de l'home surt l'estimació pròpia i el menyspreu del proïsme.

Oh, quin gran remei no és per a les nostres preocupacions la creu de Crist!

Responsori

Ga 2, 19-20

- R.** Estic clavat a la creu juntament amb Crist. * La vida que ara visc ja no és meva; és Crist que viu en mi.
- V.** Visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que m'ha estimat i s'ha entregat ell mateix per mi. * La vida que ara visc ja no és meva; és Crist que viu en mi.

Oració

Oh Déu, que traguéreu sant Francesc de Borja de l'estat cortesà perquè us servís en el de la humilitat, per la seva intercessió, concediu que els qui han renunciat al món, morts al pecat, puguin viure solament per a vós. Per nostre Senyor Jesucrist.

13 d'octubre
(fora d'Espanya, el 12)

BEAT JOAN BEYZYM, prevere

Joan Beyzym nasqué a Wielkie (Polònia) el 1850. Ordenat sacerdot a Cracòvia el 1881, fou prefecte de estudis y professor primer en el col·legi de Tamopol, i després a Chyrow. Aquí sentí la crida a dedicar-se completament al servei dels leprosos en una missió pobra. Amb el permís del Pare General, anà a Madagascar a finals de l'any 1898, i a Ambahivorakel co-mençà el seu apostolat entre 150 leprosos que vivien en unes condicions de misèria indescriptible. Amb l'ajuda econòmica que li proporcionaren el seus connaturals polacs, va projectar i construir per a ells un hospital, segons les tècniques mèdiques més avançades. Morí a Marana el 1912 i va ser sepultat al cementiri annex al leprosari. Va ser beatificat per Juan Pau II el 18 d'agost de 2002.

Comú de missioners o comú de pastors.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

D'una carta al P. Marcin Czerminski SJ, redactor de "Misje Katolickie" de Cracovia, el 17 de setembre de 1911.

*Aquesta no és una obra humana,
la Verge Santíssima ha fundat aquest hospital.*

Per la gràcia de Déu l'hospital s'ha acabat finalment i el 16 d'agost del present any s'hi han establert els meus pobres. M'apresso a informar-lo d'això, Pare, i a la vegada

li prego que publiqui aquesta en la “Misje Katolickie” per tal d’informar tots els nostres benefactors.

Hem donat gràcies a la Mare santíssima i ho fem contínuament per la gràcia que ens ha donat, procurant-nos un hospici tan bo; ara, en nom de tots els leprosos, es a dir d’aquells que ja estan fruit de l’hospital i d’aquells que ho estaran, li desitjo el cèntuple “Déu us ho pagui”, primer a vostè, estimat Pare, pel seu interès tan zelós per la sort dels desafortunats leprosos, després a tots els nostres benvolguts benefactors, per la seva misericòrdia i les generoses almoines. Que nostra Senyora recompensi amb el cèntuple tots vosaltres en conjunt i cada un de vosaltres en particular, com ella ho sap fer, per tot el que heu fet per nosaltres.

Nosaltres us bescanviem tal com podem i com sabem, en les nostres indignes pregàries, això és a la santa Missa, i els meus ocellets negres a la comunió, al rosari, etc. A més de les nostres pregàries en comú, cada setmana són designats els torns per aquells que s’acosten a la santa comunió i reciten la corona exclusivament pels nostres benefactors, vius i difunts. En poques paraules: fem tot el que podem i com podem, per pagar a tots els nostres benefactors que de qualsevol manera ens sostenen, però, donat que nosaltres podem poc, la Mare santíssima ho completarà a la seva manera; no tinc cap dubte al respecte, perquè aquest hospital és exclusivament obra seva.

Hem començat la nostra activitat per Déu. Al matí, tan aviat senten la campaneta per aixecar-se, de seguida el cap de la cambra diu a veu alta: “Sigui lloat Jesucrist”, i tots els altres, siguin catòlics o pagans responen: “Per sempre sigui lloat”.

Igualment abans d'anar a dormir, al apagar els llums, primer lloen el Senyor Jesús i després es posen a dormir.

Els malalts, en general, estan molt ben disposats, amb zel es restrenyen a Déu, són obedients en tot, tenen molt bona voluntat i estan disponibles. Vulgui Déu que les coses continuïn així; tinc gran confiança que així serà, perquè a tot arreu i en tot ens governa la mateixa santíssima Verge.

Vostè, Pare, coneix perfectament tot el transcurs d'aquest hospital des del començament fins al moment present. Em sembla, doncs, que vostè és del parer que aquesta no és una obra humana, sinó que ha sigut la santíssima Verge mateixa la que ha fundat aquest hospital, i ha conduït aquesta obra; aquí ho pensen unànimement tots els qui la coneixen un mica més de prop.

Demano humilment un ajut a tots els qui, per amor al Senyor Jesús i la seva santíssima Mare, voldran socórrer els infeliços leprosos, sigui en el cos sigui en l'ànima; i d'aquests pobres, a Madagascar, n'hi ha un gran nombre. De tot cor agraeixo encara una altra vegada a la Mare santíssima, en nom de tots nosaltres pobres leprosos, per les gràcies de la qual es recuperen; agraeixo a vostè, estimat Pare, i tots els nostres benefactors per tot això que feu per nosaltres. La santíssima Mare us recompeni com ella sap fer-ho.

Responsori

Mc 16, 15-16; Jn 3, 5

- R.** Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'evangeli. * Els qui creuran i es faran batejar se salvaran.
- V.** Ningú no podrà entrar al Regne de Déu sense haver nascut de l'aigua i de l'Esperit Sant. * Els qui creuran i es faran batejar se salvaran.

Oració

Oh Déu, Pare de tota consolació, que heu cridat el beat Joan, prevere, a oferir l'heroic amor als leprosos, concediu-nos que, plens del seu esperit, anunciem infatigablement l'Evangelí de Crist a tots els pobles. Vós que viviu i regneu en la unitat.

19 d'octubre
*(les Memòries de S. Pere d'Alcántara
i de S. Pau de la Creu
es traslladen al dia següent)*

**SANTS JOAN DE BRÉBEUF, ISAAC JOGUES,
preveres
i els seus companys, màrtirs**

Memòria

Recordem els vuit màrtirs francesos de la Companyia de Jesús, lliurats a una duríssima tasca missionera entre els hurons. Cinc d'ells van sofrir coratjosament un martiri despietat en l'actual Canadà: són els preveres Joan de Brébeuf († 16 de març de 1649), Antoni Daniel († 4 de juliol de 1648), Gabriel Lalemant († 17 de març de 1649), Carles Garnier († 7 de desembre de 1649) i Natal Chabanel († 8 de desembre de 1649).

Els altres tres: el prevere Isaac Jogues († 18 d'octubre de 1646) i els coadjutors René Goupil († 29 de setembre de 1642) i Joan de la Lande († 19 d'octubre de 1646) van oferir el suprem sacrifici amb heroica fortalesa en l'actual territori dels Estats Units d'Amèrica del Nord. Tots van ser canonitzats per Pius XI l'any 1930.

Comú de màrtirs o pastors.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Dels escrits espirituals de sant Joan de Brébeuf, prevere i màrtir.

(The Jesuit Relations and Allied Documents, Ed. Reuben Gold Thwaites, t. 34, Cleveland 1898, pp. 164, 166, 188)

*Que no mori si no és per vós, oh Jesús,
que us dignàreu a morir per mi*

Durant dos dies vaig sentir ininterrompudament un gran anhel de sofrir el martiri, i desitjava patir tots els turments soferts pels màrtirs.

Senyor i Salvador meu, Jesús, ¿què us puc retornar per tots els beneficis amb què em vau prevenir? Prendré de la vostra mà el “calze” dels vostres dolors “i invocaré el vostre nom”. Davant el vostre Pare i l’Esperit Sant, davant la vostra Santíssima Mare i el seu castíssim espòs, davant els àngels, els apòstols i els màrtirs, davant el benaurat pare meu Ignasi i el benaurat Francesc Xavier, faig vot, oh Jesús salvador meu, que pel que de mi depengui, no defugiré mai la gràcia del martiri si alguna vegada me l’oferiu a mi, indigníssim servent vostre, segons la vostra misericòrdia infinita.

M’hi obligo de tal manera que, per tot el que em resta de vida, vull que no em sigui lícit, ni deixat a la meva elecció, defugir tota ocasió de morir i de vessar la sang per vós, tret del cas que en alguna eventualitat consideri que, per la vostra glòria, en aquell moment determinat, convingui més que jo obri d’alguna altra manera. I també m’obligo a això altre: quan ja estigui a punt de rebre el cop mortal, acollir-lo com si em vingués de les vostres mans, amb gran joia i alegria espiritual; i així, oh Jesús estimadíssim, ara, amb una gran alegria, us ofereixo la meva sang, el meu cos i la meva vida. Que no mori si no és per vós, si és que em feu aquesta gràcia, ja que vós us dignàreu a morir per mi. Feu que jo visqui de tal manera que em concediu la gràcia de morir benauradament.

Així, Déu meu i Salvador meu, prendré de la vostra mà “el calze i invocaré el vostre nom”: Jesús, Jesús, Jesús.

Com em dol, oh Déu meu, que no sigueu conegut, que aquesta regió bàrbara no s'hagi convertit íntegrament a vós, que el pecat no hagi estat eradicat totalment d'aquí. De debò, Déu meu, si han de venir a mi tots els martiris i els gravíssims suplicis que sofreixen els captius en aquestes terres, jo m'ofereixo de bon grat a ells, jo sol els sofriré.

Responsori

He 11,33.34.39; Sv 3,5

- R.** Els sants, gràcies a la fe, sotmeteren reialmes, administraren justícia, veieren complertes les promeses de Déu, foren valents en el combat. * L'Escriptura ha elogiat la fe de tots ells.
- V.** Déu els ha posat a prova i ha trobat que eren dignes d'ell.
* L'Escriptura ha elogiat la fe de tots ells.

Oració

Oh Déu, que vau voler manifestar la benaurada esperança del regne etern amb les obres i amb el vessament de sang dels sants Joan, Isaac i companys; concediu-nos misericordiosament que, per la seva intercessió, la fe dels cristians es consolidi dia rera dia. Per nostre Senyor Jesucrist.

21 d'octubre

BEAT DÍDAC LLUÍS DE SAN VITORES, prevere i SANT PERE CALUÑGSOD, màrtirs

Nascut a la ciutat de Burgos l'any 1627 de nobilíssima família i, vençuda la resistència del seu pare, va ingressar als 13 anys a la Companyia on, ja des de bon començament, excel·lí pel fervor de la pietat i l'agudeses del ingeni. Ordenat sacerdot el 1651, i terminada la Tercera Prova, es dedicà al magisteri universitari i a vàries formes d'apostolat, fins que el Prepòsit General Gosví Nickel li permeté d'anar a les missions estrangeres. L'any 1660 s'acomiadà de la pàtria i, durant un bienni, va treballar incansablement en la ciutat de Mèxic, fins que es va embarcar a les illes Filipines. Allí, des de 1662 a 1666 exercí els càrrecs de Mestre de novicis, Prefecte d'estudis i professor de teologia, alhora que exercitava amb gran zel l'apostolat entre els indígenes. Però ell ansiejava anunciar Crist als habitants de les Illes Marianes, del qual res no havien sentit fins aleshores; i allí finalment, havent superat tota mena de dificultats, va arribar l'any 1668. Durant quatre anys va viure l'experiència dels missioners, i el 1672 en el llogaret de Tumhon fou assassinat per odi a la fe. Joan Pau II el beatificà el 6 d'octubre de 1985. Amb ell morí també Pere Caluñgsod, catequista filipí. Tenia 18 anys. Va ser beatificat el 5 de març de 2000 pel papa Joan Pau II i canonitzat el 21 d'octubre per Benet XVI.

Comú de màrtirs.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Del Menologi de l'Assistència d'Espanya de la Companyia de Jesús i d'una carta del beat Dídac Lluís de San Vitores.

(Anònim 1784. Arxiu de Lloïola. Congr. per les causes dels Sants 94: Positio super vita et martyrio..., Roma 1981, pp. 90-97)

El meu anhel és poder vessar la meva sang pel nom de Crist

El beat Dídac Lluís de San Vitores fou martiritzat el 2 d'abril de 1672, a l'illa de Guam, en el moment en què acabava d'administrar el baptisme a una moribunda: martiri que el va consagrar primer apòstol de les Illes Marianes, on havia edificat en un període de pocs anys, vuit pròsperes esglésies, tres escoles per a l'educació de la joventut d'ambdós sexes i havia batejat milers d'indígenes amb les seves pròpies mans.

El beat Dídac Lluís, després d'haver complert ardents vots i promeses de la seva joventut, havia arribat a l'Illa de Guam amb d'altres jesuïtes i un jove catequista de catorze anys, que impulsà a seguir-lo amb aquestes paraules: "Fill, ¿vols venir amb mi a ser un màrtir?"; això ho aconseguí el noble jove plenament dos dies abans de la mort del nostre beat. Durant la travessia va aprendre la llengua dels insulars i, així que desembarcà, començà d'anunciar Jesucrist en la plaça. Multitud de catecúmens van ser el fruit d'aquest primer sermó. Immediatament va batejar els infants, per la salvació dels quals pregava contínuament, tot martiritzant el cos amb penitències i demanant a Déu que no el deixés morir abans que ell els pogués veure regenerats per la fe.

Finalment, traspasat per la llança d'un apòstata enfurismat, expirà suplicant al Salvador misericòrdia per a si i per al botxí. Tenia 45 anys.

El beat Dídac Lluís, que esperava la mort mentre exercia el ministeri sacerdotal en les missions, aconseguí finalment el seu anhel, que ell mateix en altre temps manifestava al

Prepòsit General P. Gosví Nickel amb aquestes paraules:

«Des dels anys que recordo de la meva infantesa, tot fou en mi desigs (segons penso d'aquella edat) de la conversió de les ànimes, especialment infidels, i del martiri.

Va créixer en mi cada dia aquell deler innat de dur a Crist les ànimes, especialment dels infidels i vessar per ells la sang, sense que mai no pogués apartar de mi aquesta obsessió.

Així que l'objectiu del meu anhel és poder vessar la meva sang pel nom de Crist i la salvació de les ànimes més desemparades. Sobre això, no obstant, no em sento afectat de manera que per la palma del martiri ansiegi les missions, sinó que per les missions no temi qualsevol fatiga o classe de mort, disposat a posposar no solament la vida, sinó el més bell gènere de mort per tal de guanyar una ànima per a Crist».

Responsori

2Tm 4, 7-8; Fl 3, 8.10

R. Després de lluitar en el noble combat i acabada la cursa, en mantinc fidel. * I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat.

V. M'he avingut a perdre tot avantatge a canvi de conèixer Crist, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort. * I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat.

Oració

Oh Déu, que per l'evangelització dels pobles de les illes Marianes, vàreu suscitar els benaurats Dídac Lluís, prevere, i Pere, catequista, i els associàreu en el mateix martiri, pels seus mèrits i intercessió concediu que també nosaltres, forts en la fe, perseverem fins a la mort. Per nostre Senyor Jesucrist.

30 d'octubre

BEAT DOMÈNEC COLLINS, religiós i màrtir

Domènec Collins va néixer cap a l'any 1566 en una ciutat de Youghal, del comtat de Cork, Irlanda. Tindria uns vint anys quan marxà a França. Allí determinà de seguir la carrera militar, en la qual tant es va distingir que ràpidament fou promogut a la graduació de capità. El 1598 fa una nova opció de vida ingressant a la Companyia de Jesús a Santiago de Compostel·la, on fa la seva professió perpètua com a Germà Coadjutor. Torna a Irlanda el 1601, però el 17 de juny de 1602 és fet presoner pels anglesos, els quals intenten en va de fer-lo renegar de la seva fe. Condemnat a mort, fou ajusticiat el 31 d'octubre de 1602 a Youghal, la seva ciutat natal. Joan Pau II el beatificà, juntament amb d'altres màrtirs irlandesos, el 27 de setembre de 1992.

Comú de màrtirs o religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

D'una Carta de Richard Harles, el 19 de gener de 1603, i enviada des del Seminari de Lisboa al P. Jaume Archer, S.I.

(A.R.S.I., Mss. Castell., 33, f. 94; cfr. M. Golçalves da Costa (ed), Fontes inéditas Portug. para la història de Irlanda, Braga 1981, p. 409)

*Per aquesta causa, no una sinó mil morts
sofriria jo joiosament*

Per mediació d'un irlandès de tota confiança he conegut els fets següents referents al vostre estimadíssim germà i company, Domènec Collins.

Després de ser empresonat per algun temps a Cork, fou sentenciat a mort pels heretges un divendres, que per a ell va resultar ser Divendres Sant.

Mentre era conduït entre soldats al lloc de l'execució, prodigà manifestacions de fortalesa. Hi eren presents pocs ciutadans per temor als espies. Quan arribà al patíbul, el saludà amb gran goig d'esperit, i va dirigir als presents una breu exhortació en castellà, irlandès i anglès. Les seves paraules testimoniaren la finalitat de la seva vinguda a Irlanda, afirmant obertament que hi havia vingut per dissuadir els seus d'adherir-se als errors dels heretges. Que l'única professió de fe autèntica era la que ensenyava l'Església Catòlica Romana i no la recent inventada, professada a Anglaterra, curulla de paraules injurioses contra el Papa.

En sentir això, els enemics de l'Església no pogueren contenir-se, i, interrompent-lo, li ajustaren un llaç es-corredor entorn del coll. Això ho va suportar amb un esperit tan joiós i amb un somriure de tanta alegria que un capità anglès, que era a prop, comentava: "Jo em pregunto, ¿quina classe d'home és aquest, que va a la mort amb tanta llestesa com jo acudiria a un convit?" Li respongué Domènec: "Per aquesta causa, no una sinó mil morts sofriria jo joiosament".

No podien trobar ningú que s'oferís a penjar-lo de la forca: les seves paraules havien omplert de terror els assistents. No obstant, finalment, van trobar un pobre pescador, que s'esqueia passar per allí, el qual van percutir i forçar perquè executés aquesta feina. Aquest, abans, va demanar perdó al gloriós màrtir, perdó que li fou atorgat plaentment.

Abans de pujar al patíbul, va demanar a tots els catòlics que preguessin per ell. Mentre pujava els esglaons començà

de recitar el salm: “In te Domine speravi”. En arribar a dalt, mussità: “A les teves mans, Senyor, encomano el meu esperit”, i fou penjat a la forca.

Així restà tres o quatre hores fins que, trencant-se la soga, va caure el cos a terra. Li arrabassaren els vestits i el van deixar nu a terra. A la nit, algunes persones el van recollir.

Responsori

Fl 1, 20-21

- R.** Confio i espero que no em veuré ni un moment avergonyit, sinó que, com sempre, també ara parlaré amb tota valentia.
* I tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos.
- V.** Per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. * I tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos.

Oració

Oh Déu, omnipotent i etern, que en el Beat Domènec, màrtir, ens heu donat un exemple admirable de fortalesa, ja que ell va suportar la creu sense temor a la ignomínia, preferint-la al goig proposat, concediu-nos, per la seva intercessió, que, seguint fidelment els vostres manaments donem fruits d'unitat i de pau. Per nostre Senyor Jesucrist.

31 d'octubre

SANT ALFONS RODRÍGUEZ, religiós

Memòria

Alfons va néixer a Segòvia l'any 1533. Mort prema-turament el seu pare, es dedicà al comerç, i cap a l'any 1560 va contraure matrimoni. En morir la seva esposa i els seus fills, el 1571 fou admès com a germà coadjutor en la Companyia de Jesús. Aquell mateix any fou enviat a Palma de Mallorca on, en el col·legi de Montsió va exercir l'ofici de porter fins a la mort. Fou provat per una perllongada lluita espiritual, però també afavorit per Déu amb extraordinaris dons carismàtics. Va morir a Palma l'any 1617. El 1888 Lleó XIII el posà en el catàleg dels Sants.

Comú de religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Dels escrits de sant Alfons Rodríguez, religiós.

(Conta de consciència, juny 1615; V. Segarra, SJ., San Alonso Rodríguez, Autobiografía o sea Memorial o Cuentas de la Conciencia, Barcelona 1956, pp. 227-228)

*Com un nen petit amb la seva mare,
que no sap ni pot aixecar-se*

Li esdevé freqüentment que tot el seu tracte i conversa és amb Jesús i la Verge, la seva Santíssima Mare, i amors de la meva ànima, donant-los compte del que passa per mi; perquè en veritat sóc jo tan poca cosa, groller i ignorant, que no serveixo

per a res, i m'encamino a ells descobrint-los el que passa per mi, demanant-los que m'ajudin i afavoreixin en tot el que sigui a gust seu i no d'altra manera.

Perquè el meu cor està ple d'anhels i desigs d'aconterar Déu pel gran amor que li tinc, trencant amb mi i amb totes les meves coses d'aquesta vida per complaure Déu. I com Ell veu els meus bons desigs, i converso amb Ell i la Verge, i no estimo més que ells i el que ells volen, faig cap a ells, posant-me a mi i totes les coses pròpies i alienes, tot en les seves mans, reeixint així tot feliçment i segons Déu.

I en conversar amb Jesús i Maria, ho faig amb sant temor, parlant amb ells, i ells em responen amb dolça suavitat i m'ensenyen, donant-me a conèixer la seva santa voluntat perquè es posi per obra. I en aquesta familiaritat tan dolça amb Déu i la Verge, es comporta aquesta persona com un nen de pit amb la seva mare, que no sap ni pot aixecar-se, perquè és nen.

En aquest estat arriba l'ànima amb la gràcia de Déu en aquesta conversa, que no sap ni pot llavors enlairar-se més que el nen de pit.

Responsori

Sal 85, 12-13; 117, 28

R. Us lloaré amb tota l'ànima, Déu meu, glorificaré per sempre el vostre nom. * Quin amor tan gran em teniu!.

V. Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, us exalço, Déu meu!
* Quin amor tan gran em teniu!

Oració

Oh Déu, en la fidelitat del nostre germà, sant Alfons Rodríguez, ens heu mostrat el camí de l'alegria i de la pau, feu que perseverem joiosos en la Companyia de Jesucrist, el servidor de tots. Que amb vos viu i regna.

MES DE NOVEMBRE

3 de novembre

BEAT RUPERT MAYER, prevere

Rupert Mayer va néixer a Stuttgart el 23 de gener de 1876: fou ordenat sacerdot el 1899, i l'any 1890 va entrar a la Companyia. Acabada la seva formació, va treballar uns anys com a missioner popular, fins que l'any 1912 fou nomenat capellà dels immigrants a Munich. Durant la 1ª Guerra Mundial va exercir de manera heroica com capellà militar; i el 30 de novembre de 1916 fou greument ferit i sofrí l'amputació de la cama esquerra. Retornat a Munich, va reprendre les seves tasques apostòliques, especialment amb els pobres. El 28 de novembre de 1921 fou nomenat Director de la Congregació Mariana masculina de Munich, la qual, sota el seu guiatge, va tenir una excepcional puixança.

Rupert Mayer va ser un dels primers en adonar-se de la veritable índole del moviment hitlerià que començava. Fou empresonat força vegades. I finalment, el 1939, fou reclòs al camp de concentració de Sachsenhausen. Allí es debilità de tal manera que els nazis, de por que morís màrtir, el confinaren el 5 d'agost de 1940 a l'Abadia d'Ettal, on va romandre fins al final de la guerra. Seguidament va reprendre les seves activitats sacerdotals a Munich fins que hi morí l'1 de novembre de 1945 a conseqüència d'un atac d'apoplegia, mentre pronunciava una homilia. El Papa Joan Pau II el beatificà l'any 1987.

Comú de pastors.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

D'un Sermó del Cardenal Juli Döpfner († 1976).

*Feliços els qui tenen fam i set de ser justos:
vindrà el dia que seran saciats*

Com li escauen aquestes paraules al P. Rupert Mayer! Veritablement, Déu era la seva passió, la qual el conduïa i l'empenyia, sense que es pogués equivocar, en una única direcció. Estava ple d'un gran amor a Déu, baronívol i profund. En la seva pregària preferida sempre hi trobem la mateixa tornada: «Senyor, com vulgueu, perquè vós ho voleu». El Senyor i la seva voluntat eren l'imant de la seva vida... «perquè ells seran saciats». Coneixem la mort del P. Rupert Mayer. Estava predicant, després de la lectura de l'Evangelí sobre els pobres. Aleshores la seva veu es va fer sentir per darrera vegada, tot dient tres cops seguits: «el Senyor..., el Senyor..., el Senyor». Això fou per a ell el compliment de la promesa: «ells seran saciats». Al llarg de la seva vida, sempre es va sentir saciat en la seva trobada amb Déu; però en aquest últim moment en va experimentar el ple compliment, d'acord amb la paraula que hem escoltat en la lectura primera: «el veurem tal com és» (1Jo 3, 2).

«Feliços els compassius: Déu els compadirà». Si volguéssim aplicar això a la vida del P. Mayer no acabaríem mai. Sempre tenia enlairades les antenes del seu cor dirigides a totes les necessitats dels homes. Sempre disposat a rebre tothom, prompte a passar a l'acció. Així va ser ell com a capellà militar: a tothora se'l trobava allà on el combat era

més aferrissat. I va ser l'amor compassiu el que l'esperonava com a pastor en la gran ciutat: veia les necessitats dels abandonats pels carrers, de la classe treballadora, de moltes famílies. Va fundar la Congregació de les Germanes de la Sagrada Família, i va organitzar serveis religiosos a l'estació de trens. Copsà el desconcert espiritual dels anys de la postguerra, i se'l trobava, aleshores, en moltes reunions per pronunciar-hi una paraula clarificadora. El confessor i el consultori omplien una gran part del seu treball diari. Es va lliurar literalment fins als límits possibles, a un servei d'ajuda personal discreta. Predicava on hom el necessitava; parlava als homes de la Congregació Mariana, i en les parròquies. I sempre des de la profunditat de la fe, d'una manera clara, acomodada al seu temps, i commovedora.

«Feliços els perseguits pel fet de ser justos». També en això, i d'una manera molt particular, va ser exemplar la vida del P. Rupert Mayer. Va ser característic d'ell en tot moment, posar-se de part de la causa justa. En el període nazi la seva gosadia va arribar al cim. I resulta admirable veure com en tots aquests aspectes va fer sempre el discerniment més idoni des de l'esperit del Sermó de la Muntanya. Finalment, hi ha en la seva vida un fet que no podem deixar de banda: l'home que havia tingut una activitat desbordant, va suportar resignadament no poder desplegar més la seva activitat en favor dels homes. És en aquest moment que s'acompleix en ell la purificació del més profund del seu ésser. En el seguiment del seu Senyor crucificat va madurar en ell un acte d'amor més gran encara: el de la seva entrega personal sacrificada.

Responsori

- R.** Dono testimoni de fe en el Senyor Jesucrist, i no tinc por de res. * No m'avergonyeixo de l'Evangelí.
- V.** Tindrè en poca estima la meva vida, sempre que s'anuncii la paraula. * No m'avergonyeixo de l'Evangelí.

Oració

Oh Déu, que féreu del beat Rupert, prevere, un ferm confessor de la fe i un servent dels pobres, per la seva intercessió, feu sorgir en la vostra Església eximis predicadors i a nosaltres doneu-nos un cor obert a les necessitats dels homes. Per nostre Senyor Jesucrist.

5 de novembre

TOTS ELS SANTS I BEATS DE LA COMPANYIA DE JESUS

Festa

Avui, en una sola festa, celebrem tots els nostres Sants i Beats, a fi de comprendre més clarament i de viure més pregonament la unitat de tota la Companyia. Per analogia amb l'antiga tradició de l'Església que, en la solemnitat de Tots els Sants, honora tots els qui estan amb Crist en la glòria, en aquesta festa celebrem no tan sols aquells dels nostres germans als quals se'ls ha concedit l'honor dels altars, sinó també d'altres innombrables que han treballat amb Crist per la salvació dels homes i que, havent-lo seguit en la pena, l'han seguit també en la glòria. (Ex Esp, n. 95).

Invitatori

Ant. Veniu, adoreu Déu, que ens parla dels seus sants.

Salm 94 [pàg. 246] o bé els de l'Ordinari.

OFICI DE LECTURA

Himne

Oh seguidors fidels del Crist,
que posseïu ja en abundor
els benaurats gaudis del cel,
premis d'ardent confessió.

Benignament ara escolteu
les alabances que amb fervor
els desterrats del paradís
amb sacre cant us adrecem.

Moguts d'amor a Jesucrist,
l'asprosa creu va suportar,
obedients i diligents
i tots fervents de caritat.

L'art del diable defugint
i les fal·làcies del món,
Crist amb les obres confessant,
vau emigrar cap els estels.

Ara, de glòria fruit,
oïu els precés de tots aquells
que desitgem molt ardentment
vostres exemples imitar.

Glòria a l'alta Trinitat,
que per la seva gran bondat
i que vosaltres benvolents,
ens dugui als béns celestials.

Salmòdia

Ant. 1. Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells.

Salm 21, 24-32

El just és escoltat en la seva aflicció

Fidels del Senyor, lloeu-lo,
fills de Jacob, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel.

No ha mirat amb repugnància ni amb menyspreu
el pobre desvalgut;
no l'ha privat de la seva mirada,
i, quan cridava auxili, l'ha escoltat.

En ell s'inspirarà el meu himne
el dia del gran aplec,
davant dels seus fidels
oferiré els sacrificis promesos.

En menjaran els humils fins a saciar-se,
lloaran el Senyor
els qui sincerament el busquen,
i diran: "Viviu per molts anys".

Ho tindran present i es convertiran al Senyor
tots els països de la terra;
es prosternaran davant seu
gent de totes les nacions.

Perquè la reialesa és del Senyor,
ell té la sobirania sobre els pobles.
Fins les cendres de les tombes l'adoraran,
s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols.

Serà per a ell la vida que em dóna,
els meus descendents li seran fidels.
Parlaran del Senyor

a les generacions que vindran,
i anunciaran els seus favors
als qui naixeran després,
i els diran: “El Senyor ha fet tot això”.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 2. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats.

Salm 69

Senyor, veniu a ajudar me

Déu meu, veniu a ajudar-me,
no tardeu a defensar-me, Senyor.
Que quedin defraudats i avergonyits
els qui em volen la mort.

Que se'n tornin plens de confusió
els qui desitgen fer-me mal.
Que es retirin i se'n vagin avergonyits
els qui em deien : “T'està bé”.

Que puguin alegrar-se i fer-vos festa
els qui us busquen de debò,
que els qui estimen la vostra obra salvadora
puguin dir sempre: “És gran el Senyor”.

Ara sóc un pobre desvalgut,
no tardeu, Déu meu.
Sou vós qui m'ajudeu i em deslliureu.
Senyor, no trigueu més.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 3. Feliços els humils: són ells qui posseiran el país.

Salm 14

¿Qui és digne d'estar davant el Senyor?

Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

¿Qui podrà viure a la muntanya sagrada?

El qui obra honradament

i practica la justícia,

diu la veritat tal com la pensa;

quan parla no escampa calúmnies,

mai no fa mal al proïsme,

ni carrega a ningú res infamant,

compten poc als seus ulls els descreguts,

honra i aprecia els fidels del Senyor;

no es desdiu de promeses oneroses,

no fia els seus diners a interès,

ni es ven per condemnar cap innocent.

El qui obra així mai no caurà.

Es pot repetir la antífona.

V. Que us enalteixin, Senyor, les vostres criatures.

R. Que us beneixin els vostres fidels.

Lectura primera

Del llibre de l'Apocalipsi.

7, 2-4; 9-17

*Els sants estan davant el tron de Déu,
donant-li culte nit i dia*

Jo, Joan, vaig veure també un altre Àngel que pujava de sol ixent i tenia la marca del Déu viu, i va cridar amb veu forta als quatre àngels que havien rebut el poder de fer mal a la terra i al mar:

«No feu cap mal a la terra, ni al mar, ni als arbres, fins que no haurem marcat el front als servents de Déu».

Llavors vaig sentir el nombre dels qui havien estat marcats: eren cent quaranta-quatre mil de totes les tribus d'Israel.

Després d'això, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc, i amb palmes a les mans, i cridaven amb totes les forces: «Hosanna al nostre Déu, que seu al tron, i a l'Anyell».

I tots els àngels s'estaven drets al voltant del tron, dels ancians i dels quatre vivents, i es prosternaren davant el tron amb el front fins a terra, adorant Déu, i deien: «Amén. Lloança, glòria, saviesa, acció de gràcies, honor, poder i força al nostre Déu pels segles dels segles. Amén».

Llavors un dels ancians em va preguntar: «Aquests que van vestits de blanc, ¿qui són i d'on vénen?»

Jo li vaig respondre: «Senyor meu, vós ho sabeu».

Ell em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls».

Responsori

Ap 5, 14; 4, 10; 7, 11

- R. Adoraven el qui viu pels segles dels segles. * I deixaven les seves corones davant el tron del Senyor, el seu Déu.
- V. Es prosternaren davant el tron amb el front fins a terra, beneint el qui viu pels segles dels segles. * I deixaven les seves corones davant el tron del Senyor, el seu Déu.

Lectura segona

De la Constitució dogmàtica “*Lumen gentium*” del Concili Vaticà II (n. 50).

*Estem units amb els germans
que són amb Crist a la glòria*

La vida d'aquests seguidors del Crist fidelíssims ens il·lumina i ens esperona amb un motiu més a delir per la mansió futura i ens assenyala ensems el camí rectíssim d'assolir la santedat—que és la unió perfecta amb el Crist—entre el vaivereig del món en l'estat i condició de cadascú. Déu aviva la seva presència en els homes desvelant-se el rostre quan guitem la vida d'aquests homes, tan homes com nosaltres, i imatge de Crist tan acabada. És Déu mateix qui en ells ens enraona, qui ens hi alça el signe del seu Reialme envers el qual ens estiren aquest devessall de testimonis que ens inunda i aquest pes de veritat in-subornable d'Evangelí.

Tot amb tot no és solament per raó d'exemplaritat que venerem la memòria dels sants; hi ha una raó més forta: la unitat en l'Esperit de tota l'Església envigorint-se amb l'exercici de la caritat fraterna. Car així com la cristiana comunió entre vianants ens atansa més al Crist, ens hi ajunta també el tracte amb els sants, ja que el Crist és la fontana i el cap d'on davalla la gràcia

i la vida tota del mateix Poble de Déu. Convé, doncs, molt, però molt, que estimem aquests amics i companys d'heretatge, aquests germans nostres i grans benefactors; hem d'agrair com és just a Déu per haver-nos-els santificat, hem d'invocar-los i pregar-los i encomanar-nos a llur intercessió i ajut per obtenir de Déu favors en nom de nostre Senyor Jesucrist, el nostre únic Salvador i Redemptor. Car tot el nostre amor i culte als sants s'encamina essencialment i termina en Crist, "corona de tots els sants" i pel Crist en Déu, meravellós en els seus sants i en els seus sants magnificat.

I ens unim encara de manera excel·lentíssima amb l'Església del cel quan en esclat joiós i germanívol concelebrem la lloança al Déu Altíssim, sobretot en «l'acció litúrgica on, per mitjà dels signes sacramentals, l'Esperit potent i sant plana actiu sobre nosaltres». Ens hi unim tots els que la sang del Crist ha redimit, de totes les famílies i llengües, de tots els pobles i nacions, i convocat en una sola Església, quan elevem el mateix cant de benedicció, lloant l'únic Déu trinitari. La celebració del sacrifici de l'Eucaristia és la inserció nostra fins al moll i bessó de l'esperit en el culte de l'Església triomfant, en comunió i veneració i recordança, en primer lloc, de la gloriosa sempre Verge Maria i de Sant Josep i dels Sants Apòstols i màrtirs i de tots els sants.

Responsori

2Co 13, 11; Rm 15, 13

- R.** Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts. * I el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres.
- V.** Que Déu, esperança vostra, faci que la vostra fe sigui plena de goig i de pau. * I el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres.

Himne

Oh Déu us lloem [pàg. 248]

Si a continuació no se segueixen les Laudes

Oració

Digneu-vos, Senyor, entrar al nostre cor, convertir-lo, atreure'l, renovar-lo, per tal que, a exemple de Sant Ignasi i tots els sants de la Companyia, puguem manifestar clarament la vostra presència i el vostre rostre a tothom, amb la nostra vida. Per nostre Senyor Jesucrist.

LAUDES

Himne

On la caritat és vera, allí Déu hi és.
És del Crist l'amor divina, qui ens congrega:
exultem i en ell sentim-nos plens de joia,
i temem el Deu, i amem-lo, que viu sempre,
i amb cor franc, tots estimem-nos uns als altres.

On la caritat és vera, allí Déu hi és.
Quan, doncs, junts ens escau d'ésser, congregant-nos
que renyines no ens separin tinguem compte:
fora l'altercat maligne, fora lluites,
i que enmig de tots nosaltres Crist-Déu sigui.

On la caritat és vera, allí Déu hi és.
i que tots, als sants juntant-nos, puguem veure,
oh Crist-Déu, fulgent de glòria, la faç vostra:
que és immens el goig que dóna, veritable,
perdurant segles i segles, sense terme.

Salmòdia

Ant. 1. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats.

*Salm 62, 2-9
Desig de Déu*

Vós, Senyor, sou el meu Déu,
de bon matí jo us cerco.
Tot jo tinc set de vós,
per vós es desviu el meu cor,
com terra eixuta sense una gota d'aigua.

Jo us contemplava al vostre santuari
quan us veia gloriós i poderós.
L'amor que em teniu val més que la vida;
per això els meus llavis us lloaran.

Que tota la vida us pugui beneir
i alçar les mans lloant el vostre nom.
Saciat del bo i millor,
us lloaré amb el goig als llavis.

Quan des del llit us recordo,
passo les nits pensant en vós,
perquè vós m'heu ajudat,
i sóc feliç sota les vostres ales.

La meva ànima s'ha enamorat de vós,
em sosté la vostra mà.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 2. Feliços els compassius: Déu els compadirà.

Càntic Dan 3, 57-58, 56
Que tot l'univers lloï el Senyor

Beneïu el Senyor totes les criatures,
canteu-li lloances per sempre.
Beneïu-lo, àngels del Senyor,
beneïu, cels, el Senyor.
Beneïu el Senyor aigües de l'espai,
Beneïu-lo, estols del Senyor.
Beneïu el Senyor, sol i lluna,
beneïu-lo, estels del cel.

Beneïu el Senyor, pluges i rosades,
beneïu-lo, tots els vents.
Beneïu el Senyor, foc i calor,
beneïu-lo freds i gelades.
Beneïu el Senyor, rosades i gebre,
beneïu-lo, glaç i freds.
Beneïu el Senyor, neus i geleres,
beneïu-lo, dies i nits.
Beneïu el Senyor, llum i tenebres,
beneïu-lo, núvols i llamps.

Que la terra beneeixi el Senyor,
que li canti lloances per sempre.
Beneïu el Senyor, muntanyes i turons,
vegetació de la terra, beneeix-lo.
Beneïu, fonts el Senyor,
beneïu-lo, rius i mars.
Beneïu el Senyor, peixos i monstres marins,
beneïu-lo, tots els ocells.
Beneïu el Senyor, feres i ramats,
canteu-li lloances per sempre.

Beneïu el Senyor, tots els homes,
beneeix-lo, poble d'Israel.
Beneïu-lo, sacerdots del Senyor,
beneïu-lo, servents del Senyor.
Beneïu el Senyor, sants i humils de cor,
ànimes i esperits dels justos, beneïu-lo.
Beneïu el Senyor, Hananies, Azaries i Misael,
canteu-li lloances per sempre.

Beneïm el Pare i el Fill amb l'Esperit Sant,
cantem-li lloances per sempre.
Sou beneït, Senyor, al firmament del cel.
Glòria i lloança per sempre.

A l'acabament d'aquest Càntic no es diu: Glòria al Pare.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 3. Feliços els nets de cor: ells veuran Déu.

Salm 149

Cant de triomf dels qui estimen Déu

Canteu el Senyor un càntic nou,
canteu les seves lloances davant dels qui l'estimen.
Se sent feliç Israel del qui l'ha creat,
s'alegren del seu rei els fills de Sió.

Lloen el seu nom, el lloen tot dansant,
acompanyen els seus cants
amb els tambors i les cítares.
Perquè el Senyor estima el seu poble,
coronarà de triomf els humils.

Els fidels celebren la seva glòria,
des dels seus rengles aclamen plens de goig;
mentre els seus llavis glorifiquen Déu,
tenen a les mans espases de dos talls;
per fer justícia entre els pobles,
per reprendre i castigar les nacions,
encadenant els seus reis,
emmanillant els poderosos.

Executar la sentència que està escrita
és la glòria reservada als qui l'estimen.

Es pot repetir la antífona.

Lectura breu

Rm 8, 16-17

L'Esperit s'uneix personalment al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

Responsori breu

V. Alceu vers el Senyor la mirada. Us omplirà de llum.

R. Alceu vers el Senyor la mirada. Us omplirà de llum

V. I no haureu de baixar els ulls, avergonyits.

R. Us omplirà de llum.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Alceu vers el Senyor la mirada. Us omplirà de llum.

Càntic de Zacaries

Ant. Estimaren Crist en la seva vida, l'imitaren en la mort;
per això regnen amb ell per sempre.

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel [pàg. 250]

Pregària

Els qui encara som pelegrins supliquem confiadament a Déu nostre Senyor, el goig etern dels Sants:

– Per intercessió dels vostres Sants, escolteu-nos, Senyor.

Déu inefable, que ajudàreu sant Ignasi amb llums espirituals, quan posava els fonaments de la nostra Companyia,

– ensenyeu-nos a no bandejar les llums del vostre Esperit.

Déu provident, que heu embellit la nostra Companyia amb una admirable corona de Sants i Beats,

– concediu-nos d'imitar dignament els seus exemples.

Déu bo, que donàreu a la vostra Companyia, com a mare, Maria, la Mare del vostre Fill,

– feu que l'estimem sempre amb amor filial.

Déu misericordiós, que voleu que tots els homes se salvin i arribin a la glòria del paradís,

– uniu amb els vostres Sants tots els fills de la Companyia de Jesús i de tots els fidels difunts.

Plens de goig en sentir-nos germans de la gran família dels sants diguem: Pare nostre

Oració

Digneu-vos, Senyor, entrar al nostre cor, convertir-lo, atreure'l, renovar-lo, per tal que, a exemple de Sant Ignasi i tots els sants de la Companyia, puguem manifestar clarament la vostra presència i el vostre rostre a tothom, amb la nostra vida. Per nostre Senyor Jesucrist.

HORA D'ENTRE DIA

Els Salms, del dia

TERCIA

Ant. Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus.

Lectura Breu

Ap 3, 20

Mira, sóc a la porta i truco. Si algú m'escolta i obre la porta, entraré a casa seva i menjaré amb ell, i ell amb mi.

V. Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida.

R. ¿Quan podré veure Déu cara a cara?

SEXTA

Ant. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells.

Lectura breu

1P 5, 10-11

Déu, que és font de tota gràcia i que en el Crist us ha cridat a la seva glòria eterna, després d'haver sofert per poc temps,

refarà les vostres forces i us deixarà fermes i ben fonamentats.
D'ell és el poder per sempre. Amén.

V. Confio en Déu.

R. I no tinc por dels homes.

NONA

Ant. Feliços vosaltres, quan, per causa meva, us perseguiran,
perquè la vostra recompensa és gran en el cel.

Lectura breu

Ef 1, 16-17

El Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació; que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants.

V. Senyor, ¿a qui aniríem?

R. Vós teniu paraules de vida eterna.

L'oració com a Laudes

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Deu.

II VESPRES

Els deixebles de Jesús,
missatgers del vostre amor,
el seu calze han compartit,
amb el cor joiós.

Com bons mestres han clamat,
missatgers del vostre amor,
per camins i per ciutats,
amb el cor joiós.

Els sants màrtirs de l'Anyell,
missatgers del vostre amor,
per la sang han triomfat,
amb el cor joiós.

Amb els àngels i amb els sants
missatgers del vostre amor,
us lloem del món estant,
amb el cor joiós. Amén.

Salmòdia

Ant. 1. Heu comprat per a Déu amb la vostra sang gent de tota tribu, llengua i nació i n'heu fet una casa reial i uns sacerdots dedicats al nostre Déu.

Salm 112

Lloança al nom del Senyor

Servents del Senyor, lloeu-lo,
lloeu el nom del Senyor.
Sigui beneït el nom del Senyor,
ara i per tots els segles.
Des de la sortida fins a la posta de sol
lloeu el nom del Senyor.

El Senyor és excels als ulls de tots els pobles,
la seva glòria s'eleva més enllà del cel.
¿Qui és com el Senyor, el nostre Déu?
Té molt amunt el seu tron,

i des d'allí s'inclina
per veure el cel i la terra.

Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els poderosos,
els poderosos del seu poble.
La que vivia estèril a casa,
la fa mare feliç amb els fills.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 2. Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor
que us tindreu entre vosaltres.

Salm 149

Cant de triomf dels qui estimen Déu

Canteu el Senyor un càntic nou,
canteu les seves lloances davant dels qui l'estimen.
Se sent feliç Israel del qui l'ha creat,
s'alegren del seu rei els fills de Sió.

Lloen el seu nom, el lloen tot dansant,
acompanyen els seus cants
amb els tambors i les cítares.
Perquè el Senyor estima el seu poble,
coronarà de triomf els humils.

Els fidels celebren la seva glòria,
des dels seus rengles aclamen plens de goig;
mentre els seus llavis glorifiquen Déu,
tenen a les mans espases de dos talls;
per fer justícia entre els pobles,

per reprendre i castigar les nacions,
encadenant els seus reis,
emmanillant els poderosos.

Executar la sentència que està escrita
és la glòria reservada als qui l'estimen.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 3. On tots junts els germans glorifiquen Déu, allí hi ha
l'aplec que el Senyor beneeix.

Càntic Ap 4, 11; 5, 9.10.12

Himne dels redimits

Senyor Déu nostre,
sou digne de rebre la glòria, l'honor i el poder,
perquè vós heu creat tot l'univers.
Quan res no existia, vós vau voler que tot fos creat.

Senyor, sou digne de prendre el document
i d'obrir-ne els segells,
perquè heu estat degollat
i heu comprat per a Déu la vostra sang
gent de tota tribu, llengua i nació,
i n'heu fet una casa reial
i uns sacerdots dedicats al nostre Déu,
que regnaran a la terra.

L'Anyell que ha estat degollat
és digne de rebre tot poder,
riquesa, saviesa, força,
honor, glòria i lloança.

Es pot repetir la antífona.

Lectura breu

Col 3, 23-24

En qualsevol treball, poseu-hi tota l'ànima. Feu-ho pel Senyor, no pels homes, sabent que la vostra recompensa serà l'herència que rebreu del Senyor. L'amo que vosaltres serviu és el Crist.

Responsori breu

V. Estimeu-vos els uns als altres. Perquè tots sou u en Crist.

R. Estimeu-vos els uns als altres. Perquè tots sou u en Crist.

V. Canteu al Senyor un càntic nou.

R. Perquè tots sou u en Crist

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Estimeu-vos els uns als altres. Perquè tots sou u en Crist.

Càntic de Maria

Ant. No sou vosaltres els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit. Un fruit que durarà per sempre.

La meva ànima magnifica el Senyor [pàg. 251]

Pregàries

En eixir el dia, invoquem Crist en la seva Resurrecció, unint les nostres pregàries a les ininterrompudes súpliques de l'Església:

– Veniu, Senyor Jesús.

Senyor, no us aparteu de nosaltres,

– deixant-nos errants en la foscor de les tenebres.

Perquè els trets de la vostra faç, Senyor Crucificat, brillin en els nostres cors,

– sigueu la nostra llum.

A exemple i per intercessió dels Sants que ens precediren,

– ensenyeu-nos, Crist, a seguir les vostres petjades.

Jesús, que ens heu unit en una mateixa fe, en un mateix baptisme, en una mateixa vocació,

– sigueu el suport de la nostra unitat.

Els qui són dominats pel dolor, o pel dubte, els descoratjats, els xacrosos i moribunds,

– il·lumineu-los, Crist, amb el misteri de la vostra passió.

Si alguna cosa hem pogut fer per vós,

– sigueu el nostre únic premi, Senyor.

Unim les nostres veus a les dels sant com Crist ens va ensenyar: Pare nostre

Oració

Digneu-vos, Senyor, entrar al nostre cor, convertir-lo, atreure'l, renovar-lo, per tal que, a exemple de Sant Ignasi i tots els sants de la Companyia, puguem manifestar clarament la vostra presència i el vostre rostre a tothom, amb la nostra vida. Per nostre Senyor Jesucrist.

Conclusió

V. Que el Senyor ens beneeixi i ens guardi de tot mal i ens dugui a la vida eterna.

R. Amén.

7 de novembre
(fora d'Espanya, el 6)

En la commemoració de tots els difunts de la Companyia de Jesús

A les Constitucions, es demana als jesuïtes, que encomanin de manera particular als difunts de la Companyia. Quan mor un company, “tots els sacerdots de la casa cal que celebrin per la seva ànima, i els altres en facin especial oració per ell” [598]. I continua: “Així mateix cal que es doni avís en d’altres parts de la Companyia, on el Superior jutgi que sigui convenient per tal que es faci el mateix; de forma que la caritat amb els morts, no menys que amb els vius, es mostri en el Senyor nostre”. [601] En aquest esperit de caritat fraterna, la Companyia vol commemorar anualment a tots els seus membres que han sortit ja a la trobada de Jesús, “Alfa i Omega”, i resar per llur etern descans.

De l’Ofici de difunts

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De las cartes de sant Ignasi de Loiola.

(Carta a Andrea Lippomani, circa 14 de agosto 1548, in *MHSI*, vol. 26, *Monum. Ign. Epist. et instr.* vol. 2, Madrid 1904, pp. 187-188)

La veritable demostració d’amor és ajudar-nos uns els altres

La summa gràcia i amor etern de Jesucrist Nostre Senyor visiti sempre V.S.Revma. amb els dons suprems i gràcies espirituals.

Segons m'escrigué Mestre Laínez comprenc que és cert el que ens van dir aquí sobre el traspàs de la vida temporal a l'eterna, tal com esperem en el Senyor nostre, del nostre estimat Monsenyor de Verona. Digni's sa divina bondat concedir-li pau i felicitat eterna, doncs per aquest fi l'havia creat i preservat.

M'afiguro que Vostra Senyoria està donant mostres del veritable amor i caritat que li professava, de la manera més útil possible per a ell, és a dir, preocupant-se pietosament d'oferir sufragis per la seva ànima; perquè, essent veritat que la mort és un deure comú a tothom i *via universal per a la carn*, com deia el patriarca, per la qual ens tocarà a tots d'entrar, no hauríem de sentir-nos massa afectats per ella, especialment sabent *que no tenim aquí la nostra morada permanent, sinó que caminem en cerca de la futura*. I la vertadera demostració d'amor és ajudar-nos uns els altres, de manera que cada u pugui gaudir com més aviat possible de la llum de la felicitat eterna. I, si bé esperem que les seves bones obres al servei de Déu i de l'Església. i les de Vostra Senyoria, siguin el més eficaç sufragi davant els ulls de Déu, de part nostra, i complint el que no és altra cosa que el nostre deure, aquell mateix dia vam ordenar que tots els sacerdots de casa celebressin per aquesta intenció, i que els altres fessin una oració especial, cosa que s'ha seguit fent fins avui; és necessari que mantinguem molt estret el vincle comú de la caritat amb totes les coses de Vostra Senyoria

i de la casa Lippomani, que serà sempre patrona en el Senyor nostre d'aquesta Companyia, que és més de la Vostra Senyoria que nostra.

Responsori

Ap 22, 13-4; Cfr. 2 Mac 12, 43, 45b

- R.** Jo sóc l'Alfa i l'Omega, el Primer i el Darrer, el Principi i la Fi. Benaurats els qui renten els seus vestits, * perquè puguin tenir dret sobre l'arbre de la vida.
- V.** Era un pensament sant i piadós oferir un sacrifici expiatori pels morts, perquè fossin deslliurats dels seus pecats; * i tinguessin accés a l'arbre de la vida.

Oració

Oh Déu, que no heu creat la feblesa humana per a la mort, sinó per a la glorificació del vostre Fill, preneu amb Vós els nostres germans difunts per tal que, els qui de Vós van néixer, en Vós rebin la plenitud de la vida. Per nostre Senyor Jesucrist.

13 de novembre

SANT ESTANISLAU KOSTKA, religiós

Memòria

Va néixer d'una noble família l'any 1550 a Rostków, Polònia. Des de l'any 1564 es va dedicar a Viena als estudis clàssics. Invitat per la Verge Maria a ingressar a la Companyia de Jesús, per tal de prevenir més eficaçment l'oposició del seu pare va fugir tot sol per dirigir-se a peu, primer a Alemanya i després a Roma, on fou admès al Noviciat per Sant Francesc de Borja. Allí, després d'excel·lir per la maduresa de la seva santedat, va morir el 15 d'agost de 1568. Fou canonitzat per Benet XIII l'any 1726.

Comú de religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les Cartes Ànnees del Col·legi de Viena i de les Cartes de sant Pere Canisi, prevere i doctor de l'Església.

(Litt. Ann. Coll. Vindobonensis, Kal. Spt. 1567: ARSJ, Epist. Germaniae, 140, ff. 75r.-v.; B. Petri Canisii SJ Epistulae et Acta. Ed. O. Braunsberger SJ, vol. 6, Friburg Brisgocia 1913, pp. 63-64)

Nit i dia portava en el seu cor Jesús i la Companyia

Un jovenet polac, noble d'origen, però més noble per la seva virtut, el qual va passar dos anys sencers a Viena amb els Nostres, refusat sempre; no obstant, perquè no convenia

admetre'l sense el consentiment dels seus pares –no solament perquè fou alumne nostre i freqüentava assíduament el nostre col·legi, sinó també per altres raons– fa pocs dies, desesperat d'entrar aquí, sortí cap a una altra part per mirar d'acomplir el seu desig.

Ha estat un exemple excel·lent de constància i pietat, estimat de tots, sense haver ofès a ningú, nen per l'edat però adult per la seva prudència, petit de cos, però gran i extraordinari d'esperit. Oïa cada dia dues misses es confessava i combregava més sovint que els altres i feia més llarga oració; i alhora no solament encalçà sinó que avantatjà els seus condeixebles de retòrica, que poc abans l'ultrapassaven a ell.

Nit i dia portava en el seu cor Jesús i la Companyia. Amb llàgrimes demanava de tant en tant als superiors que l'admetessin. Fins i tot sol·licitava per escrit al Llegat pontifici que fes pressió als Nostres. Tot, debades. Per la qual cosa, prescindint dels seus pares, germans, parents i afins, resolgué viatjar vers un altre indret i cercar per un altre camí l'ingrés a la Companyia de Jesús. I si tampoc no ho aconseguieix, té intenció de peregrinar tota la vida i viure per amor a Crist, de la manera més humil i pobra.

Per la seva part, els Nostres, en sospitar sobre els seus propòsits, van començar a dissuadir-lo i exhortar-lo a marxar amb el seu germà, que estava a punt de sortir cap a la seva pàtria, tot exposant-li que potser els seus pares, en comprovar la seva constància, accedirien a la seva justa petició. Ell romaní incommovible, dient que era inútil esperar això dels seus pares, que ell els coneixia millor que ningú, i que li calia complir el que tenia promès a Crist.

Així, doncs, no podent ni el seu preceptor ni els seus confessors apartar-lo d'aquesta resolució seva, un matí, després de combregar i sense saber-ho el seu preceptor ni el seu germà, acomiadant-se d'una rica herència i canviant els seus vestits –que es posava a casa i a les aules– per uns de pobríssims i un bastó, com si fos un vailet pobre i camperol, s'allunyà de Viena. Déu sap què passarà. Esperem, però, que l'aital fugida no ha estat motivada sense una providència de Déu; puix que sempre fou tan constant que ens sembla que ha obrat no infantilment, sinó a impuls d'una inspiració del cel.

Del mateix parer fou sant Pere Canisi, Provincial llavors de la Germània Superior, ja que, havent-se dirigit Estanislau a Dilinga, l'envià tot seguit a Roma amb una carta al P. General, sant Francesc de Borja. En ella deia:

«El qui, guiat per Crist, serà portador d'aquesta carta, és un enviat d'aquesta Província nostra. Es diu Estanislau, polac noble, jove bo i estudiós, el qual, els Nostres de Viena no han gosat rebre com a novici per no exacerbar la seva família. Va venir a nosaltres amb el propòsit de complir un vot que des d'alguns anys tenia d'entrar a la Companyia. Per algun temps ha estat provat a l'internat de Dilinga i sempre s'ha mostrat fidel en el treball i perseverant en la seva vocació. El seu desig és que, de moment, sigui enviat a Roma per tal de trobar-se més lluny dels seus familiars, ja que tem la seva persecució, i per avantatjar-se més en la pietat. Mai no ha viscut amb els altres novicis, entre els quals podrà ser admès aquí per fer la prova del Noviciat. Nosaltres esperem coses grans d'ell».

Responsori

Sl 26, 13.4; Fl 1, 21

- R.** N'estic cert, fruitaré en aquesta vida de la bondat que em té el Senyor. * Una cosa he demanat al Senyor, i la desitjo amb tota l'ànima: poder viure a la casa del Senyor tots els dies de la vida.
- V.** Per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. * Una cosa he demanat al Senyor, i la desitjo amb tota l'ànima: poder viure a la casa del Senyor tots els dies de la vida.

Oració

Oh Déu, que vàreu estimar sant Estanislau Kostka pel fervor amb que us va consagrar la seva joventut, concediu-nos que, aprofitant el temps com més millor, correguem pels camins del vostres manaments. Per nostre Senyor Jesucrist.

14 de novembre

SANT JOSEP PIGNATELLI, prevere

Memòria

Fill d'una família noble, va néixer l'any 1737 a Saragossa, on va rebre gairebé tota la seva educació. Ingressà a la Companyia de Jesús el 1751. Ordenat sacerdot el 1762, es lliurà en la seva mateixa ciutat a l'apostolat dels més pobres. Quan la Companyia de Jesús havia pràcticament desaparegut, va treballar moltíssim per la seva restauració, i des de l'any 1803 fins a la seva mort va estar al front de la Província d'Itàlia. Estimat de tots per la seva caritat, humilitat, cortesia i d'altres virtuts, morí a Roma el 15 de novembre de 1811. Fou canonitzat per Pius XII l'any 1954.

Comú de pastors.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les cartes de sant Josep Pignatelli, prevere.

(Cartes 3 de juny 1767 i 8 juliol 1767; J.M. March, Beat Josep Pignatelli y su tiempo, Barcelona 1935, pp. 205-206 i 215-216)

*No tinc motiu per abandonar la Companyia de Jesús,
en la qual he determinat viure i morir*

És veritat que en la nostra presó i en el nostre viatge tan llarg s'han donat petits treballs molt sensibles a la part inferior; però és tal la bondat de Déu, que ha sabut assuaular-los; en tots hom percep la més perfecta tranquil·litat i una veritable alegria, que es llegeix, per dir-ho així, en el rostre de tots els nostres Pares i Germans; tots ells tenen sentiments propis de veritables fills de sant Ignasi; per als quals res no els sap greu tractant-se de seguir la vocació divina. De mi puc assegurar a V. R. que dono infinites gràcies a sa divina Majestat, perquè s'ha dignat cridar-me, sense merèixer-ho, a la seva companyia, i en particular perquè ho hagi fet en aquest temps, en què no és menys estimada del Senyor per ser més perseguida arreu.

Fa catorze anys que em vaig fer religiós de la Companyia de Jesús amb el permís del nostre sobirà Ferran VI. Vaig desitjar passar a les missions de les Índies; però els meus superiors no m'ho van concedir per no disgustar la nostra

família. De moment, no tinc cap altre motiu per abandonar la meva religió, i estic resolt a viure i morir en ella.

Just en aquest mateix moment ha arribat l'ordre del nostre sobirà perquè anem a desembarcar a l'hospital de Calvi. No tenim felicitat alguna en el món; però les penes no passen de les portes de la mort. Si d'aquí a poc poso fi als meus dies i me'n vaig al cel, us prometo pregar Déu per vosaltres perquè us cridi amb ell quan s'acabin els vostres.

Si m'escriviu una altra vegada, no em feu esment d'abandonar la meva religió. Us prego que no enceteu cap diligència a Roma per aconseguir-me la facultat de passar a un altre orde, perquè mai no ho faré, ni que hagués de perdre mil vegades la vida. Que Déu us guardi, etc. Germà vostre, Josep Pignatelli, de la Companyia de Jesús.

Responsori

Is 25, 1.4

- R.** Senyor, vós sou el meu Déu. Us exaltaré, lloaré el vostre nom. * Perquè heu obrat meravelles.
- V.** Fóreu el refugi on l'humil s'ha arrecerat, el refugi del pobre en l'infortuni. * Perquè heu obrat meravelles.

Oració

Oh Déu, que enfortireu sant Josep Pignatelli amb fortalesa invencible per reunir els companys, concediu-nos per la seva intercessió, que ajudant-nos els uns als altres en totes les adversitats, restem fidels a la nostra vocació i arribem segurs al port de la eterna benaurança. Per nostre Senyor Jesucrist.

15 de novembre

**SANTS ROC GONZÁLEZ, JOAN DEL CASTILLO
I ALFONS RODRÍGUEZ,
preveres i màrtirs**

Memòria

Roc González de Santa Cruz va néixer l'any 1576 a Assumpció, Paraguai. Va entrar a la Companyia de Jesús ja sacerdot el 1609, i durant gairebé vint anys va treballar per evangelitzar els salvatges d'aquelles regions, reunint-los en les Reduccions, i instruint-los en la fe i vida cristianes. Fou mort traïdorament per la professió de la fe el 15 de novembre de 1628, juntament amb Alfons Rodríguez espanyol, sacerdot de la Companyia de Jesús. Dos dies després i en una altra Reducció, va sofrir cruelíssim martiri Joan del Castillo, espanyol també i jesuïta, que s'havia manifestat intrèpid defensor dels indis contra llurs opressors. Van ser canonitzats per Joan Pau II l'any 1988.

Comú de màrtirs.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les cartes de sant Roc González, prevere i màrtir.

(Litt. Annuae de 1615 al Provincial Pedro de Oñate. Edit. En Documentos para la historia de Argentina, vol. 20. Buenos Aires 1929, pp. 24-25)

*Espero en el Senyor que aquesta creu ha de ser
la primera d'altres moltes que s'hi aixequin*

Jo vaig procurar tornar després de poc temps. Em vaig instal·lar en una cabana prop del riu, fins que, poc després, me'n van donar una altra de palla, una mica més gran. I poc de dos mesos després, el P. Rector va enviar el P. Dídac de Boroa. Arribà el segon dia de Pasqua de l'Esperit Sant, i ambdós ens vam consolar força de veure'ns per amor de nostre Senyor, en llocs tan allunyats i apartats. Ens vam allotjar tots dos en la cabana en uns apartaments de canya, i també de canya era el compartiment per a capelleta poc més ampla que l'altar, on celebràvem Missa. I gràcies a aquest diví sacrifici, on Crist s'oferí al Pare per mitjà de la creu, els dimonis que abans s'apareixien als indis no gosaven manifestar-se més, segons ho va dir un indi. En aquella caseta vam romandre amb certa manca de comoditats, perquè el fred penetrava pertot, i era tant que ens treia la son. El menjar, unes vegades era una mica de blat de moro cuit, d'altres, farina de mandioca que mengen els indis, i perquè acostumàvem a fer portar del camp unes herbes, que és un bon menjar dels papagais, els indis deien, fent broma, que érem papagais.

I com que el dimoni va veure que l'obra anava tan endavant, parlant-los per ell mateix, o per mitjà dels seus ministres, tement perdre el que havien guanyat en tants anys si la Companyia de Jesús entrava en aquestes províncies tan extenses, van escampar per tot el Paranà que érem espies i sacerdots falsos, i que en els llibres portàvem la mort; i això de tal manera que, declarant-los el P. Boroa els misteris de la nostra santa fe, servint-se d'unes estampes, recelaven d'atansar-s'hi, no fos que la mort passés a ells. Però de mica en mica van anar desenganyant-se i van veure amb els seus propis ulls com els Nostres els eren veritables pares, mostrant-los gran amor com si fossin els pares de casa, i

també com si fossin metges no solament de les seves ànimes, que és l'important, sinó dels seus cossos, ajudant-los en totes les seves malalties i sofriments, de nit i dia.

Veient com els indis ens cobraven afecte, vam pensar de fer una petita església, que tot i ser baixa i coberta de palla, a aquests pobrets tan senzills els semblava una palau reial; i mirant al sostre ho veien com un miracle. Tots dos hi posàvem el fang de tant en tant per ensenyar-ho de fer a ells, puix que ni tan sols això sabien. Vam acabar pel dia del nostre Pare Ignasi de l'any passat de sis-cents i quinze. Aquest dia vam dir la primera missa procurant celebrar tan santa festa amb la renovació dels nostres vots i amb d'altres festeigs exteriors segons les disponibilitats de la terra; vam intentar posar una dansa, però els joves, bastant salvatges encara, no se'n van poder sortir. Vam posar una campana en un campanar de fusta, que va causar no poca admiració com a cosa no vista ni oïda en aquella terra. Fou sorprenent veure els indis aixecant una creu davant l'església; i, després d'haver-los explicat per què els cristians l'adorem, ells i nosaltres la vam adorar posats de genolls; i si bé és l'última que hi ha en aquests topants, espero en el Senyor nostre que ha de ser la primera d'altres moltes que s'hi aixequin.

Responsori

Jn 10, 15.18; Jr 12, 7

- R.** Jo dono la meua vida per les meves ovelles. * Ningú no me la pren, sóc jo qui la dono lliurement.
- V.** He abandonat la meua casa, he repartit el meu heretatge, l'he posat en mans de l'enemic, jo que me l'estimava tant!
* Ningú no me la pren, sóc jo qui la dono lliurement.

Oració

Vós, Senyor, que portàreu a la glòria sempiterna els sants Roc, Joan i Alfons, preveres, feu que la vostra paraula creixi en les terres on sembraren els vostres màrtirs i es centupli el fruit de la justícia i de la pau. Per nostre Senyor Jesucrist.

23 de novembre

BEAT MIQUELAGUSTÍ PRO, prevere i màrtir

Miquel Agustí Pro va néixer a Guadalupe, Zacatecas (Mèxic) l'any 1891, d'una família profundament cristiana. Ingressà a la Companyia de Jesús l'any 1911. Es preparà per al sacerdoci a Mèxic, Nicaragua, Espanya (Barcelona) i Bèlgica. Fou ordenat sacerdot el 30 d'agost de 1925.

Tot i que no gaudia de bona salut, sobretot durant els estudis de teologia, i que patia intensos dolors, conservà sempre la seva alegria i bon humor. Regressà a Mèxic el juliol de 1926, pocs dies abans que entrés en vigor un decret de persecució. El P. Pro es va consagrar al seu ministeri sacerdotal, clandestí, amb gran fervor i amb una dedicació extraordinària. Per una falsa acusació, però sobretot per ser sacerdot, fou pres i afusellat sense intervenció judicial, el dia 23 de novembre de 1927, en la ciutat de Mèxic. Va ser beatificat pel Papa Joan Pau II, l'any 1988.

Comú de màrtirs o pastors.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Extractes de les Cartes del beat Miquel Agustí Pro, prevere i màrtir.

(Antonio Dragón SJ, Vida íntima del Padre Pro, ed. Obra Nacional de la Buena Prensa, A.C. México, DF 1952, 3ª ed., pp. 177-178; 112-113; 130; 139-140; 136)

Gran aprecí de la vocació sacerdotal i desig ardent del martiri

¿Parla Déu a l'ànima?... Sí, sí que li parla i és molt dolça la seva paraula. Sí que li parla, i l'ànima comprèn aquesta veu i entén el seu llenguatge. Ho sé per experiència i t'asseguro que no tenia jo les disposicions que tu tens per a comprendre aquesta crida; ben al revés, tenia totes les disposicions contràries, tots els obstacles a favor i no per fets que no depenien de mi, sinó per accions i manera de procedir completament contràries. Però Déu en la seva infinita misericòrdia va posar els ulls en aquest tronc sec i estèril de la meua vida, i veient l'estàtua que ell mateix havia de treure'n amb la seva gràcia santíssima, em donà la vocació, em tragué, malgrat la meua oposició, d'un món corromput on vivia, perquè es complissin les belles paraules del salmista: «Treu el pobre de la cendra, per asseure'l entre els poderosos»...

Jo no he trobat en tota la meua vida religiosa un mitjà més ràpid i eficaç per viure molt estretament unit a Jesús, que la santa missa. Tot canvia d'aspecte, tot es veu des d'un altre punt de vista, tot s'emmotlla a horitzons més amplis, més

generosos, més espirituals. No serà vostè el mateix d'abans; quelcom més diví ve a inundar la seva ànima i a canviar-la per complet, i aquest quelcom, que és el caràcter que li és donat, i que no és altra cosa que la plenitud de l'Esperit Sant, consumeix tota cosa humana que li restava per avivar la seva vida divina, la seva participació més estreta i real al "consortes divinae naturae"...

Aquest quelcom que jo trobo en mi, que mai no l'havia sentit, que em fa concebre les coses d'una altra manera, no és fruit dels estudis ni de la nostra santedat, més o menys sòlida, ni de res que tingui el segell personal i, doncs, humà. És la marca divina que l'Esperit Sant imprimeix en la nostra ànima en donar-nos el caràcter sacerdotal. És una participació més estreta de la vida divina que ens eleva i deïfica. És una força superior que ens fa fàcils i assolibles els desigs i aspiracions que fins ara potser no havíem realitzat...

I aquest canvi jo no l'havia sentit, fins que no em vaig trobar en contacte amb les ànimes... Déu nostre Senyor es va dignar a prendre'm com instrument per fer el bé. Quantes ànimes vaig deixar consolades, quantes penes destruïdes, quin coratge vaig infondre per seguir el camí difícil de la vida! Dues vocacions quasi perdudes tornaren a Déu; un seminarista decidit a deixar la sotana, segueix amb nova puixança els designis de la Providència... I ¿no és palpable que si vaig fer el bé és a causa de la gràcia del sacerdoti, a l'Esperit Sant que em regia i governava, a aquest quelcom que res no té d'humà i que jo no havia sentit fins al dia de la meva ordenació?...

La persecució és un fet; les represàlies, sobretot a Mèxic,

seran terribles; els primers seran els qui hauran ficat les mans en la qüestió religiosa, i jo... m'hi he ficat fins al colze. Tant de bo em toqués la sort de ser dels primers, o... dels últims, però ser del nombre!...

És millor l'obediència que els sacrificis, i per això no m'he mogut d'on em trobo; tot amb tot, permeti'm de dir-li una cosa sense pretendre de cap manera criticar ni murmurar. La situació és molt delicada aquí, hi ha perill per tot, i sé que Déu diu que ens ajudem perquè ell ens ajudi. No obstant, la gent està molt necessitada d'auxilis espirituals; diàriament m'arriben noves que la gent mor sense sagraments; no hi ha sacerdots que afrontin la situació, ja que per obediència o per temor resten reclosos.

Contribuir jo amb el meu granet de sorra seria exposat, si ho fes com abans; però amb discreció i mesura no em sembla temerari. El meu superior té una por molt gran i d'entre dues coses, pensa sempre en la més pessimista. Crec jo que entre la temeritat i la por hi ha un terme mig, i que entre l'extrema prudència i l'arrauxament també hi és. Ja ho he indicat al meu superior, però ell tem per la meva vida. ¿La meva vida? Però, ¿què és ella? ¿No seria guanyar-la, si la lliurava pels meus germans? És ben cert que no l'hem d'entregar insensatament, però, ¿per a quan són els fills de Loiola, si al primer tret giren cua? I això ho dic no en general, doncs gent hi ha que serviran molt el dia de demà i cal que es conservin i tinguin cura d'ells; però... ¿subjectes com jo?...

La terrible prova que passem, no solament fa créixer el nombre de testimoniats, sinó que també ens ha donat ja màrtirs... El triomf no trigarà!... Ja s'entreveu la resplendor de la resurrecció, precisament perquè les negrors de la

persecució arriben gairebé al límit. D'arreu arriben noves d'atropellaments i represàlies; les víctimes són moltes; els màrtirs augmenten diàriament... Oh, tant de bo em toqués la loteria!

Responsori

2Tm 4,7-8; Fl 3,8.10

- R.** Després de lluitar en el noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. * I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat.
- V.** M'he avingut a perdre tot avantatge a canvi de conèixer Crist, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort. * I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat.

Oració

Déu i Pare nostre, que concedíreu al vostre servent Miquel Agustí la gràcia de cercar ardentment la vostra major glòria i la salut dels homes, concediu-nos, per la seva intercessió i el seu exemple, que, complint amb fidelitat i alegria les nostres obligacions diàries i ajudant el proïsme amb eficàcia, siguem diligents en el vostre servei i cerquem sempre la vostra glòria. Per nostre Senyor Jesucrist.

26 de novembre

SANT JOAN BERCHMANS, religiós

Joan va néixer l'any 1599 en el poble de Diest, a Brabante. Des de l'any 1612 va estudiar clàssics a Malinas, on el 1616 fou admès a la Companyia de Jesús. El 1618 fou enviat a estudiar a Roma, i allí, després d'una breu malaltia, va morir joiosament el 13 d'agost de 1621. Els qui el conegueren l'apreciaren moltíssim per la seva pietat sincera, caritat no fingida i per la seva invariable jovialitat. Fou canonitzat per Lleó XIII el 1888.

Comú de religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les Cartes de sant Joan Berchmans, religiós.

(Carta agost 1616; T. Severin, SJ, S. Jean Berchmans, Ses écrits, Louvain 1931, pp. 35-38)

He determinat oferir-me de bon grat a Jesús

Joan Berchmans, als seus disset anys, per tal de consagrar-se ben aviat a Déu i d'evitar que els seus pares fessin plans sobre ell, decidí de revelar-los la ferma determinació que havia pres, i els escriví des de Malinas, la carta següent:

«Respectat pare i estimadíssima mare: Des de fa quatre mesos que el Senyor no para de cridar a la porta del meu cor, la qual jo fins ara havia mantingut tancada. Però des de

llavors, veient que, tant durant l'estudi com durant l'esbarjo, tant anant de passeig com fent qualsevol altra cosa, cap altre plan o pensament se'm presentava més freqüentment que examinar l'estat de vida que havia d'escollir, després de moltes comunions i d'altres bones obres, finalment he determinat fer vot de servir Déu nostre Senyor en religió, comptant únicament amb l'ajut de la seva gràcia.

És cert que els amics i els pares els sap greu que els seus sers estimats els abandonin. Però és un altre el meu pensament. Si jo tingués aquí amb mi el meu pare i la meva mare, la meva germana i la resta de parents i, d'altra banda, se'm presentessin el nostre Déu i Senyor amb la seva –i espero que també meva– Santa Mare, i aquells em diguessin: “Estimadíssim fill, no ens abandonis, t’ho demanem pels treballs i sofriments que hem passat per tu”, i Jesús, de part seva : “Més bé segueix-me a mi, que vaig néixer per tu, vaig ser assotat per tu, vaig ser coronat d’espines i, finalment, crucificat per tu. Aquestes cinc llagues sagrades que veus, ¿no les vaig sofrir per tu? No t’adones que fins ara he alimentat la teva ànima amb la meva santíssima carn i l’he enfortida amb la meva sagrada sang? No t’avergonyeixes de no agrair-me res de tot això?” Ah, pares estimadíssims! Les vegades que penso en això, em cremo tant per dins que, si fos possible fugiria per refugiar-me a la religió; i la meva ànima i el meu cor no tenen pau fins que no trobin el meu estimat.

Així, doncs, he determinat oferir-me de bon grat a Crist Jesús i lluitar les seves batalles en la Companyia. L’únic que ara espero és que vosaltres no caigieu en la bogeria d’oposar els vostres plans als de Crist.

Més bé, m'encomano a les vostres santes oracions, i demano al Senyor que no deixi de concedir-me la perseverança en els meus sants propòsits fins a la fi de la meva vida, i després a mi i a vosaltres ens doni la vida eterna. Fill obedient de Crist i vostre, Joan Berchmans.»

Responsori

Ap 3, 20; Mt 24, 46

- R.** Mira, sóc a la porta i truco; si algú m'escolta i obre la porta. * Entraré a casa seva i menjaré amb ell, i ell amb mi.
- V.** Feliç aquell servent que l'amo quan arriba, el troba vetllant.
* Entraré a casa seva i menjaré amb ell, i ell amb mi.

Oració

Oh Déu, Vós que ens inviteu sempre al vostre amor i estimeu els qui donen amb alegria, concediu-nos que, a exemple del benaurat jove Joan Berchmans, us cerquem amb desfici i us complaguem en tot. Per nostre Senyor Jesucrist.

29 de novembre

BEAT BERNAT FRANCESC DE HOYOS,
prevere

Bernat Francesc de Hoyos va néixer el 20 d'agost de 1711 a Torrelatón, poble de la Província de Valladolid. Després de brillants estudis clàssics portats a terme al Col·legi de Medina del Campo i a Villagarcía de Campos, va entrar a la Companyia de Jesús l'11 de juliol de 1726 i en ella va rebre el sacerdoci el 2 de gener de 1735. Es va distingir sempre per la perfecció en la virtut, i de manera molt particular pel seu amor a Déu i al proïsme. Des del començament i fins al final de la seva vida religiosa va ser distingit pel Senyor amb gràcies místiques extraordinàries. A ell es deu la introducció a Espanya del culte públic al Sagrat Cor de Jesús. Va morir de tifus a Valladolid el 29 de novembre de 1735 quan realitzava l'any de la Tercera Prova-ció. Benet XVI va posar el seu nom a la llista dels Beats l'any 2010.

Comú de pastors o religiosos.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

Dels escrits del P. Bernard de Hoyos, prevere.

(Instrucció al H. Ignacio Osorio, Valladolid, 14 de setembre de 1732, nn. 40.41. Manuscrit original autògraf, MS i 596, conservat a la Biblioteca Universitària de Salamanca).

*Procuri, estimat Germà meu, una divina
i celestial pau en el seu cor*

Procuri, estimat Germà meu, una divina i celestial pau en el seu cor. No parlo de la pau amb els altres –amb el nom de caritat–, perquè en aquest punt li dic allò de l'Apòstol als Tessalonissencs: *De caritate fraternitatis, no necessarium habuimus scribere vobis: ipsi enim vos a Deo didicistis, ut diligatis invicem* [No cal que us escriguem sobre l'amor fratern, ja que vosaltres mateixos heu après de Déu a estimar-vos els uns als altres (1 Te 4, 9)]. Parlo de la pau amb el mateix cor, que és el que, de vegades, es fa un mateix la major guerra, aixecant en l'ànima mil torbacions, congoixes, inquietuds i desassossec, amb què assoleix el dimoni el seu intent de retardar-nos en el camí de la perfecció. La divisa dels amics de Déu és aquesta pau interior, que tan repetidament recomanava Crist als seus: *Pax vobis* [Pau a vosaltres (Lc 10, 5; 24, 36)] que per això s'anomena *Princeps pacis* [Príncep de la pau (Is 9, 6)]. Al contrari, la torbació és pròpia dels malvats; *Non est pax impiis* [No hi ha pau per als malvats (Is 48, 22)]. No pot habitar Jesús on no existeix la pau. És l'ànima un mirall, és un riu cristal·lí, que representa la major bellesa oposada; en què es mira la imatge del Nostre Déu: *in eamdem imaginem transformamur* [som transformats a la seva mateixa imatge (2 Co 3, 18)], mentre les aigües d'aquest riu no es pertorbin ni es revoltin, mentre la limpidesa d'aquest mirall no l'enteli, ni l'enfosqueixi.

Però, si de la part inferior d'aquest riu sorgeix la brosa de les passions, el llot de les imperfeccions, si aquest mirall està exposat a la pols, si (el que és més greu), el baf imperceptible l'entela..., foragita tot seguit la formosor que representava. Això esdevé puntualment en el nostre cor.

De sobte el cor perd la pau, i talment riu tèrbol, o mirall enfosquit, no rep l'ànima, més bé els rebutja, els raigs del sol que abans permetien de veure'l com identificat amb aquest mirall. Oh, Germà meu estimat! Procura aquesta pau, que és la benaurança a la terra.

Feliç de qui es pot dir: *Factus est in pace locus eius* [posà el seu habitatge en la pau. (Sl 75, 3)].

Responsori

Jn 14, 26-27

- R.** El Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, * ell us farà recordar tot el que us he dit i us farà entendre.
- V.** Us deixo la pau, us dono la meva pau. No una pau com la que dóna el món. * ell us farà recordar tot el que us he dit i us farà entendre.

Oració

Oh Déu, que heu enriquit el beat Bernat Francesc, prevere, amb la gràcia de seguir amb admirable fidelitat els desitjos del Cor del vostre Fill, concediu-nos també a nosaltres, per la seva intercessió, que puguem sempre gaudir dels infinits tresors d'amor del nostre Salvador. Que amb vós viu i regna.

MES DE DESEMBRE

1 de desembre

SANTS EDMUND CAMPION, ROBERT SOUTHWELL, preveres, i companys, màrtirs

Memòria

Recordem avui els deu sants màrtirs de la Companyia de Jesús que, en els segles XVI i XVII van ser morts a Anglaterra i Gales per professar la fe catòlica. Van ser canonitzats per Pau VI el 1970. Són: Edmund Campion († 1 de desembre de 1581), Alexandre Brian († 1 de desembre de 1581), Robert Southwell († 21 de febrer 1595), Enric Walpole († 7 d'abril de 1595), germà Nicolau Owen († 2 març de 1606), Tomàs Garnet († 23 juny de 1608), Edmund Arrowsmith († 28 d'agost de 1628), Enric Morse († 1 de febrer de 1645), Felip Evans (+22 de juliol de 1679), David Lewis († 27 d'agost de 1679). Juntament amb ells es fa memòria avui també de setze beats màrtirs de la Companyia de Jesús que, en la mateixa persecució, van sofrir el martiri entre 1573 i 1679.

Comú de màrtirs.

OFICI DE LECTURA

Lectura segona

De les cartes de sant Edmund Campion, prevere i màrtir.

(Carta als voltants del 19 juliol 1580 al consellers de la Reina d'Anglaterra; Edit. J.H.Pollen, SJ, Campio's Ten Reasons, London, Roechampron 1914, pp. 10-11)

*Prego el Senyor que per fi en el cel gaudim
d'una amistat eterna*

Il·lustríssims Consellers de sa Majestat: Quan es tracta d'assumptes de la major importància, vosaltres acostumeu d'obrar amb rectitud i saviesa. Doncs bé, les controvèrsies sobre la fe ordinàriament són involucrades i confoses pels nostres adversaris; però si jo us les presento amb senzillesa i claredat, no dubto que vosaltres arribareu a conèixer amb llum més que meridiana la solidesa i ferma dels arguments en què es fonamenta la fe catòlica, i que ens escoltareu amb benvolença a nosaltres que estem disposats a oferir alegres la nostra vida per la vostra salvació. Moltes mans innocents s'enlairen al cel a diari i incessantment per vosaltres: és l'amor envers vostre d'uns anglesos que, a l'altra riba del mar (pares d'una posteritat que mai no morirà) s'apliquen a l'adquisició de la virtut i de l'obediència, i han pres la ferma resolució de procurar la vostra salvació incessantment fins que hagin aconseguit guanyar les vostres ànimes per a Crist, o hagin caigut gloriosament travessats per les vostres llances. Tocant a la Companyia, heu de saber que tots els qui som de la Companyia de Jesús, escampats per tot el món, estem compromesos a portar magnànimament les creus que vulgueu imposar-nos i a no desesperar de la vostra salvació, mentre en quedi un, de nosaltres, per gaudir del vostre Tyburn i per suportar els turments en les vostres presons. Fa temps que ho tenim resolt, i amb l'ajut del cel ja està endegat el combat: cap força, cap atac enemic no ens vencerà. Aquesta fou la manera com antigament es va plantar la fe i com ha de retornar a la seva primera dignitat.

I si aquest escrit meu que us ofereixo és refusat, si la meua voluntat resulta ser un fracàs, i el llarguíssim viatge que vaig

emprendre per vosaltres no troba més que desagraïment, tan solament em restarà una cosa a fer: encomanar-vos a vosaltres i la vostra causa a Déu, escrutador dels cors. A ell suplico de tot cor que almenys ens atorgui la seva gràcia perquè arribem a comprendre'ns abans de l'últim dia del judici i que finalment en el cel gaudim d'una amistat eterna.

Responsori

Fl 1, 20-21

- R.** Confio i espero que no em veuré ni un moment avergonyit, sinó que, com sempre, també ara parlaré amb tota valentia.
* I tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos.
- V.** Per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. * I tant si surto en vida d'aquesta presó, com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos.

Oració

Déu totpoderós i etern, vós escollíreu, en els pobles d'Anglaterra i Gal·les, els sants màrtirs Edmund, Robert i els seus companys per configurar-los a Crist, que morí en creu per salvar el món, per la seva intercessió, concediu al vostre poble que, enfortit per una mateixa caritat i una mateixa fe, s'alegri sempre de viure en la unitat. Per nostre Senyor Jesucrist.

3 de desembre

SANT FRANCESC XAVIER, prevere

Festa

Va néixer de família noble l'any 1506, a Xavier (Navarra). Mentre era estudiant a París, es va unir a sant Ignasi. S'ordenà sacerdot a Venècia el 1537, i es va dedicar a obres de pietat en diverses ciutats d'Itàlia. Fou enviat a l'Orient l'any 1541; durant deu anys va evangelitzar incansablement l'Índia i el Japó i en va convertir molts a la fe. Era ja a punt d'entrar a la Xina, quan li sobrevingué la mort a l'illa de Sanxao, l'any 1552. Gregori XV el va canonitzar l'any 1622.

Invitatori

Ant. Veniu, adorem Jesucrist, llum de pobles, en celebrar la festa de Sant Francesc Xavier.

Salm 94 [pàg. 246] o bé els de l'Ordinari.

OFICI DE LECTURA

Himne

Vares sentir la veu del Crist cridant-te:
«Si perfecte vols ser, ven el que tens;
després, si tu vols, vine, segueix-me,
que jo et faré de cor deixeble meu.»

Alliberat del ròssec de les coses,
batalles més subtils vares lluitar:
l'orgull de tu mateix i l'egoisme
volgueren captivar la llibertat.

El Crist, que et va cridar, va conhortar-te
en hores de tristor i de combat,
vares teixir el teu viure de pobresa,
d'amor obedient i castedat.

El Pare, que t'estima, va donar-te
el do de l'Esperit que et va fer fort,
sigues prop del Senyor, per a nosaltres,
fidel i benvolent intercessor. Amén

Salmòdia

Ant. 1. Tota la terra es prosterna davant vostre, Senyor, i s'alegra, perquè heu eixit com un nou sol de tots els segles.

Salm 18, 1-7

Lloança del Senyor, que ha creat l'univers

El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que han fet les seves mans.
Els dies, l'un a l'altre, es transmeten el missatge,
l'una a l'altra se'l revelen les nits.

Silenciosament, sense paraules,
sense que ningú els senti la veu,
la seva crida s'escampa a tota la terra,
escolten el seu llenguatge fins als límits del món.

Ha posat dalt del cel un pavelló per al sol,
i el sol en surt, com un espòs de la cambra;
radiant com un atleta, corre pel camí,
surt a un extrem del cel,
i se'n va fins a l'altre;
res no s'escapa de la seva escalfor.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 2. La seva crida s'escampa a tota la terra, escolten el seu llenguatge fins als límits del món.

Salm 96

Glòria al Senyor, rei de justícia

El Senyor és rei. La terra ho celebra,
se n'alegren totes les illes.
Fosc i nuvolades vetllen entorn d'ell,
justícia i raó sostenen el seu tron.

Davant d'ell avança un foc
i abrusa els enemics tot al voltant.
Els seus llamps enlluernen tot el món
i la terra, en veure-ho, s'estremeix.

Es fonen com cera les muntanyes
davant del Senyor de tota la terra.
El cel proclama la seva justícia,
i tots els pobles contemplen la seva glòria.

Queden avergonyits tots els idòlatres,
que es gloriaven de falses divinitats;
tots els àngels es prosternen davant d'ell.

Sió se n'alegra en sentir-ho,
estan de festa les viles de Judà,
i celebren els vostres determinis,
perquè vós sou el Senyor,
l'Altíssim sobre tota la terra,
i excels per damunt de tots els déus.

El Senyor estima els qui detesten el mal,
guarda la vida dels fidels,
els deslliura de les mans dels injustos.

Apunta per als justos la llum,
i l'alegria per als rectes de cor.
Justos, celebren festes en honor del Senyor,
enaltiu el record de la seva santedat.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 3. El cel proclama la seva justícia, i tots els pobles contemplen la seva glòria.

Salm 65,1-12
Ofrena d'acció de gràcies

Aclama Déu, tota la terra.
Canteu la glòria del seu nom,
canteu la seva fama gloriosa.

Digueu a Déu:

“Què en són, d'admirables, les vostres obres!
En veure-us tan gran i poderós,
fins els enemics busquen el vostre favor.
Tota la terra es prosterna davant vostre
i canta la glòria del vostre nom”.

Veniu a contemplar les gestes de Déu.

Que n'és, d'admirable, el que fa amb els homes!

Convertí la mar en terra ferma,
passaren el riu a peu eixut.

Ell és la nostra alegria,

ell que sempre governa amb el seu poder.

Els seus ulls vigilen les nacions;
que es guardin els rebels de revoltar-se.

Pobles, beneïu el nostre Déu,

feu sentir el vostre crit de lloança;

Déu ens preserva la vida

i manté segurs els nostres peus.

Ens heu provat, Déu nostre,

com la plata, ens depuràveu al foc;

heu fet que caiguéssim al parany;

el feix que ens vàreu carregar era insuportable,

cavalcaven damunt nostre,

vam caure dins del foc i dins de l'aigua.

Però a la fi ens deixeu respirar.

Es pot repetir la antífona.

V. Van proclamar les gestes glorioses del Senyor.

R. El seu poder i els seus prodigis.

Lectura primera

Dels Fets dels Apòstols

10, 34-48a

El do de l'Esperit Sant s'abocà fins i tot sobre els pagans

Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa distinció de persones, sinó que es complau en els qui creuen en ell i obren amb rectitud, de qualsevol nació que siguin. Ell va enviar la seva paraula als israelites, anunciant la bona nova de la pau que arriba per Jesucrist, el qual és Senyor de tots els homes. Vosaltres ja sabeu el que ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan prediqués a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Nazaret. Ja sabeu com Déu el va ungir amb l'Esperit Sant i amb poder, i com va passar fent el bé i guarint tots els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell.

Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus a Jerusalem. Ells el van matar penjant-lo en un patíbul, però Déu el ressuscità el tercer dia i li va concedir que s'aparegués, no a tot el poble, sinó als testimonis que Déu mateix havia escollit des d'abans, és a dir, a nosaltres, que vam menjar i beure amb ell després que hagués ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble i testimoniéssim que Déu l'ha constituït jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu dient que tothom qui creu en ell obté el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

Pere parlava encara, quan l'Esperit Sant va baixar sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els creients d'origen

jueu que havien vingut amb Pere van quedar sorpresos en veure que el do de l'Esperit Sant era abocat fins i tot sobre els pagans. Els sentien parlar en diverses llengües i proclamar les grandeses de Déu.

Llavors Pere els digué: «¿Qui pot privar de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?». Tot seguit va manar que els bategessin en el nom de Jesucrist.

Responsori

Ac 12, 24;13, 48.52

- R.** La paraula del Senyor s'anava escampant i difonent. *
Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe.
- V.** Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant. * Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe.

Lectura segona

De les cartes de S. Francesc Xavier, prevere, a S. Ignasi.

(Cartes de 28 octubre 1542 i 15 gener 1544; Epistolae S. Francisci Xaverii aliaque eius scripta, ed. G. Schurhammer SJ i I. Wicki SJ, T. I, MHSI, vol. 67, Roma 1944. Pp. 147-148; 166-167)

Ai de mi si no evangelitzés!

Vaig adreçar-me als poblets dels neòfits, que no fa gaires anys van rebre els sagraments cristians. Els portuguesos, d'aquestes terres no en tenen cap cura, perquè són ermes i molt pobres; això fa que els cristians nadius no tinguin sacerdots i que no sàpiguen cap altra cosa, tret del fet que són

cristians. No hi ha ningú que els celebri cultes, que els ensenyi el credo, ni el parenostre, ni l'avemaria, ni els manaments de la Llei de Déu.

O sigui que, des que vaig arribar, no vaig parar: recorria els poblets, batejava els infants no batejats; vaig veure un gran nombre de criatures que no saben, com aquell qui diu, la diferència que hi ha entre la mà dreta i l'esquerra. Els nens no em deixaven ni resar el breviari, ni menjar, ni descansar una estona, fins que els havia ensenyat alguna oració; fou llavors que vaig començar a entendre que d'ells és el Regne del cel.

Naturalment hauria estat una impietat que jo els rebutgés una súplica tan piadosa. Començava per ensenyar-los la confessió de la Trinitat, Pare, Fill i Esperit Sant; després els feia aprendre de memòria oracions com és ara el credo, el parenostre i l'avemaria. Vaig notar que eren molt intel·ligents; si hi hagués algú que els ensenyés els manaments cristians, estic segur que arribarien a ser uns cristians òptims.

En aquests països n'hi ha molts que no són cristians per la senzilla raó que no hi ha qui els converteixi. Em ve molt sovint a la pensa d'anar a les universitats d'Europa, i principalment a la de París, córrer pertot arreu i cridar d'una manera boja per despertar aquells que tenen més saviesa que caritat; jo els increparia amb aquestes paraules: «El vostre vici exclou del cel gran nombre d'ànimes i les llança a l'infern».

Tant de bo que aquells tals tinguessin aquí cura d'això: podrien passar coptes amb Déu dels talents de doctrina que d'ell han rebut. Tant de bo molts d'aquells, moguts per aquestes reflexions, es dediquessin a meditar les coses

divines per escoltar què és el que en elles Déu els diu; rebutjarien les passions i les coses humanes i acceptarien la voluntat i els designis de Déu. Ben segur que exclamarien amb tota la seva ànima: «Senyor, aquí em teniu, ¿què haig de fer? Envieu-me allà on vulgueu, encara que sigui a l'Índia».

Responsori

Lc 10, 2; Ac 1,8

- R.** Hi ha molt a segar i pocs segadors. * Demaneu a l'amo dels sembrats que enviï més homes a segar-los.
- V.** Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus fins als límits més llunyans de la terra. * Demaneu a l'amo dels sembrats que enviï més homes a segar-los.

Himne

Oh Déu, us lloem [pàg. 248]

Si a continuació no se segueixen les Laudes

Oració

Senyor, Déu compassiu i benigne, que obríreu la porta dels pobles orientals a sant Francesc Xavier, missioner vostre, envieu-nos d'un cap a l'altre de la terra, perquè la Mare Església exulti de joia. Per nostre Senyor Jesucrist.

V. Beneïm el Senyor.

R. Donem gràcies a Déu.

LAUDES

Himne

Servent del Crist a tothora,
fou el Crist el seu voler.
La tenebra restà fora.
Visqué la llum de la fe.
Saborós de bones obres,
llum i sal en el combat
i, per Crist, pobre entre els pobres
però ric de caritat.
Reflectí la seva imatge
de la Imatge que no mor.
D'ella en prenia el coratge,
la saviesa del cor.
Al Pare etern la lloança;
a ell el càntic d'honor
i amb el Fill la benaurança,
joia amb l'Esperit d'amor. Amén.

Salmòdia

Ant. 1. Per la fe en la veritat, Déu a través de l'Evangelí ens ha cridat a posseir la glòria de nostre Senyor Jesucrist.

Salm 62, 2-9
Desig de Déu

Vós, Senyor, sou el meu Déu,
de bon matí jo us cerco.
Tot jo tinc set de vós,
per vós es desviu el meu cor,
com terra eixuta sense una gota d'aigua.

Jo us contemplava al vostre santuari
quan us veia gloriós i poderós.
L'amor que em teniu val més que la vida;
per això els meus llavis us lloaran.

Que tota la vida us pugui beneir
i alçar les mans lloant el vostre nom.
Saciat del bo i millor,
us lloaré amb el goig als llavis.

Quan des del llit us recordo,
passo les nits pensant en vós,
perquè vós m'heu ajudat,
i sóc feliç sota les vostres ales.

La meva ànima s'ha enamorat de vós,
em sosté la vostra mà.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 2. Aneu, docs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus,
batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Càntic

Dn 3, 57-88,56

Que tot l'univers lloï el Senyor

Beneïu el Senyor totes les criatures,
canteu-li lloances per sempre.
Beneïu-lo, àngels del Senyor,
beneïu, cels, el Senyor.

Beneïu el Senyor, aigües de l'espai,
beneïu-lo, estols del Senyor.
Beneïu el Senyor, sol i lluna,
beneïu-lo, estels del cel.

Beneïu el Senyor, pluges i rosades,
beneïu-lo, tots els vents.
Beneïu el Senyor, foc i calor,
beneïu-lo, freds i gelades.
Beneïu el Senyor, rosades i gebre,
beneïu-lo, glaç i freds.
Beneïu el Senyor, neus i geleres,
beneïu-lo, dies i nits.
Beneïu el Senyor, llum i tenebres,
beneïu-lo, núvols i llamps.

Que la terra beneeixi el Senyor,
que li canti lloances per sempre.
Beneïu el Senyor, muntanyes i turons,
vegetació de la terra, beneeix-lo.
Beneïu, fonts, el Senyor,
beneïu-lo, rius i mars.
Beneïu el Senyor, peixos i monstres marins,
beneïu-lo, tots els ocells.
Beneïu el Senyor, feres i ramats,
canteu-li lloances per sempre.

Beneïu el Senyor, tots els homes,
beneeix-lo, poble d'Israel.
Beneïu-lo, sacerdots del Senyor,
beneïu-lo, servents del Senyor.
Beneïu el Senyor, sants i humils de cor,
ànimes i esperits dels justos, beneïu-lo.
Beneïu el Senyor, Hananies, Azaries i Misael,
canteu-li lloances per sempre.

Beneïm el Pare i el Fill amb l'Esperit Sant,
cantem-li lloances per sempre.

Sou beneït, Senyor, al firmament del cel.
Glòria i lloança per sempre.

A l'acabament d'aquest càntic no es diu: Glòria al Pare.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 3. Sentint això, els pagans s'alegraven i lloaven la paraula del Senyor.

Salm 149

Cant de triomf dels qui estimen Déu

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu les seves lloances davant dels qui l'estimen.
Se sent feliç Israel del qui l'ha creat,
s'alegren del seu rei els fills de Sió.

Lloen el seu nom, el lloen tot dansant,
acompanyen els seus cants
amb els tambors i les cítares.
Perquè el Senyor estima el seu poble,
coronarà de triomf els humils.

Els fidels celebren la seva glòria,
des dels seus rengles aclamen plens de goig;
mentre els seus llavis glorifiquen Déu,
tenen a les mans espases de dos talls,

per fer justícia entre els pobles,
per reprendre i castigar les nacions,
encadenant els seus reis,
emmanillant els poderosos.

Executar la sentència que està escrita
és la glòria reservada als qui l'estimen.

Es pot repetir la antífona.

Lectura breu

1Co 15, 1-2a, 3-4

Germans, us recordo la Bona Nova que us vaig anunciar i que vosaltres acollíreu; fins ara us hi manteniu fermes i per ella obteniu la salvació. Primer de tot us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo mateix havia rebut, és a dir, que Crist, com deien ja les Escripures, morí pels nostres pecats, que fou sepultat i que al tercer dia, com deien ja les Escripures, ressuscità.

Responsori breu

V. Publiqueu entre els gentils. * La glòria del Senyor.

R. Publiqueu entre els gentils. * La glòria del Senyor.

V. En tots els pobles les seves meravelles.

R. La glòria del Senyor.

V. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Publiqueu entre els gentils. * La glòria del Senyor.

Càntic de Zacaries

Ant. Beneït sigui el Senyor que ha redimit el seu poble i l'ha cridat de les tenebres a la seva llum admirable.

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel [pàg. 250]

Pregàries

Demanem al nostre Pare per tota la humanitat, i diguem-li:

– Vingui el vostre regne, Senyor.

Oh Déu, que per Jesucrist voleu dissipar la ignorància del món,

– feu que el testimoni i la doctrina de la vostra Església brillin arreu.

Oh Déu, que voleu que la vostra paraula arribi al confí de la terra,

– feu que aquesta paraula en nosaltres es converteixi en foc i llum inextingible.

Oh Déu, que estimeu tots els homes i no voleu que ningú no es perdi,

– feu-nos disponibles i amatents per a tota missió.

Oh Déu, que rebéreu entre els vostres fills els qui sant Francesc va regenerar en el baptisme,

– feu-nos ministres aptes dels vostres sagraments.

Oh Déu, que per mitjà dels missatgers del vostre Evangeli, vàreu unir entre si els pobles,

– doneu-nos la voluntat ferma d'establir la pau fonamentada en la justícia.

Oh Déu, que ens vàreu ensenyar de privar-nos dels béns d'aquest món per salvar les nostres ànimes,

– pel vostre Fill Jesucrist, salveu els fills d'aquest món.

Preguem com Jesús, el Mestre ens va ensenyar: Pare nostre

Oració

Senyor, Déu compassiu i benigne, que obríreu la porta dels pobles orientals a sant Francesc Xavier, missioner vostre, envieu-nos d'un cap a l'altre de la terra, perquè la Mare Església exulti de joia. Per nostre Senyor Jesucrist.

V. Que el Senyor ens beneeixi i ens guardi de tot mal iens dugui a la vida eterna.

R. Amén.

HORA D'ENTRE DIA

Els Salmes, del dia corresponent.

TERCIA

Ant. Sé molt bé en qui he cregut, i estic segur que és prou poderós per guardar-me fins aquell dia tot això que li he confiat.

Lectura breu

Rm 1, 16-17

No m'avergonyeixo d'anunciar la Bona Nova: té de Déu el poder de salvar tots els qui hi creuen, primer els jueus, però també els dels altres pobles.

V. El Senyor pronuncia un oracle.

R. Milers de missatgers anuncien la victòria.

SEXTA

Ant. El qui s'apiada de tothom, renya, corregeix, i educa, com fa un pastor amb el seu ramat.

Lectura breu

1Te 2, 2b-4

Confiant en Déu, vam tenir la valentia d'anunciar-vos la seva Bona Nova enmig d'un combat duríssim. En la nostra predicació no hi entra per res ni l'error, ni una intenció poc neta ni un desig d'enganyar. Déu, que ens coneix, ens ha confiat l'anunci de l'Evangelí, i per això nosaltres, quan parlem, no mirem de guanyar-nos el favor dels homes, sinó de Déu.

V. Han guardat els manaments de Déu.

R. Han observat els seus preceptes.

NONA

Ant. Després de lluitar en el noble combat i acabada la cursa, em mantinc fidel.

Lectura breu

2Tm 1, 8b-9

Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'Evangelí, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat amb una vocació santa, no perquè les nostres obres no hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist.

V. La gràcia que Déu m'ha donat no ha estat infructuosa.

R. La seva gràcia ha treballat sempre amb mi.

Oració com a Laudes

II VESPRES

Himne

Menyspreà el diner i la fama,
abraçà el jou de la Llei,
el seu cor, fet una flama,
s'obrí a tots en pur servei.

No s'acobardí en la lluita,
fou, arreu, espill del just;
ha donat la bona fruita,
i n'assaborim el gust.

Oh rebroll del Crist i cedre
i plançó de bona rel!
Pedra tallada en la Pedra,
triomfant, ara, en el cel.

Al Pare etern la lloança;
a ell el càntic d'honor
i amb el Fill la benaurança,
joia amb l'Esperit d'amor. Amén.

Salmòdia

Ant. 1. Sóc servidor de l'Evangeli pel do de la gràcia que Déu m'ha concedit.

Salm 112

Lloança al nom del Senyor

Servents del Senyor, lloeu-lo,
lloeu el nom del Senyor.
Sigui beneït el nom del Senyor,
ara i per tots els segles.
Des de la sortida fins a la posta de sol
lloeu el nom del Senyor.

El Senyor és excels als ulls de tots els pobles,
la seva glòria s'eleva més enllà del cel.
¿Qui és com el Senyor, el nostre Déu?
Té molt amunt el seu tron,
i des d'allí s'inclina
per veure el cel i la terra.

Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els poderosos,
els poderosos del seu poble.
La que vivia estèril a casa,
la fa mare feliç amb els fills.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 2. Tractant-se de l'Evangeli,estic dispostat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

Salm 83

Amor al temple del Senyor

Que n'és d'amable el vostre temple,
Senyor de l'univers.
Tot jo sospiro i em deleixo
pels atris del Senyor.
Ple de goig i amb tot el cor,
aclamo el Déu que m'és vida.

Fins l'ocell hi ha trobat casa,
l'oreneta s'hi fa un niu
on posar la fillada,
prop dels vostres altars,
Senyor de l'univers,
rei meu i Déu meu.

Feliç el qui viu a casa vostra
lloant-vos cada dia.
Feliços els qui s'acullen als vostres murs;
emprenen amb amor el camí.

Quan passen per valls eixutes,
els són com un oasi
beneït amb les pluges primerenques.
Entren al primer i al segon mur,
fins a veure Déu a Sió.

Senyor de l'univers, escolteu la meva súplica,
escolteu, Déu de Jacob.
Déu nostre, mireu amb amor el vostre Ungit,
fixeu-vos en el rei que ens protegeix.

M'estimo més un dia als vostres atris
que mil a casa meva;
quedar-me al portal de la casa del meu Déu,
més que viure amb els injustos.

Perquè el Senyor, protecció nostra i escut,
ens dóna la gràcia i la glòria;
el Senyor no refusa cap bé
al qui viu honradament.

Senyor de l'univers,
feliç l'home qui confia en vós.

Es pot repetir la antífona.

Ant. 3. A mi ell m'ha concedit la gràcia d'anunciar als pagans
les insondables riqueses de Crist.

Càntic

Ef 1, 3-10

Beneït sigui el Déu i Pare
de nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist
amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món,
sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats amb el preu de la seva sang.
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu s'ha desbordat en nosaltres.
Ell ens ha concedit
tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola
que havia pres,
per executar-la quan els temps fossin madurs:

Ha volgut unir en el Crist tot el món,
tant el del cel com el de la terra.

Es pot repetir la antífona.

Lectura breu

2Tm 4, 6-8

Germans: Pel que fa a mi,estic a punt d'oferir la meva vida com una libació; ha arribat l'hora de la meva partença. He lliurat un bon combat, he acabat la cursa, he conservat la fe. I des d'ara tinc reservada la corona de la justícia que aquell dia em donarà en premi el Senyor, jutge just; i no tan sols a mi, sinó a tots els qui anhelan la seva manifestació.

Responsori breu

Fl 1, 21; Ga 6, 14

R. Per a mi, viure és Crist. * I morir em seria un guany.

V. Per a mi, viure és Crist. * I morir em seria un guany.

R. M'he de gloriar.

V. En la creu de nostre Senyor Jesucrist.

R. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

V. Per a mi viure és Crist. * I morir em seria un guany.

Càntic de Maria

Ant. Vindrà molta gent d'orient i d'occident i s'asseuran a taula amb Abraham, Isaac i Jacob en el Regne del cel.

La meva ànima magnifica el Senyor [pàg. 251]

Pregàries

En celebrar joiosos sant Francesc Xavier, invoquem, confiadament Déu, que és admirable en els seus Sants:

– *Ecolteu les nostres súpliques, Senyor.*

Oh Déu, que gravàreu tan vivament en el cor de sant Francesc Xavier el sentit de la vostra paternal misericòrdia,

– concediu-nos que també nosaltres creguem sempre fermament i esperem filialment en vós.

Oh Déu, que encenguéreu en l'ànima de sant Francesc Xavier un zel tan ardent per la propagació de l'Evangelí del vostre Fill,

– concediu-nos de poder abusar sempre amb aquest mateix zel apostòlic.

Oh Déu, que dotàreu sant Francesc Xavier d'una paciència heroica en la instrucció dels pobles,

– feu-nos ministres dignes de la vostra paraula.

Oh Déu, que per mitjà dels apòstols del vostre Fill, obríreu als homes de totes les nacions i classes el camí de la veritat,

– feu que tots us reconeguem a vós, Déu veritable, i al vostre enviat Jesucrist.

Oh Déu, que volguéreu que el vostre Fill vessés la seva sang per tot el gènere humà,

– admeteu benignament a la pàtria celestial els nostres germans i tots els fidels difunts.

Cloquem la nostra pregària, dient, com el Mestre ens va ensenyar: Pare nostre

Oració

Senyor, Déu compassiu i benigne, que obríreu la porta dels pobles orientals a sant Francesc Xavier, missioner vostre, envieu-nos d'un cap a l'altre de la terra, perquè la Mare Església exulti de joia. Per nostre Senyor Jesucrist.

V. Que el Senyor ens beneeixi i ens guardi de tot mal i ens dugui a la vida eterna.

R. Amén.

APÉNDIX

Invitatori

Salm 94

S'anuncia l'antífona, i l'assemblea la repeteix.

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa,
aclamem la Roca que ens salva;
presentem-nos davant seu a lloar-lo,
aclamem-lo amb els nostres cants.

(Repetició de l'antífona)

El Senyor és Déu sobirà,
el rei dels reis de tots els déus;
té a la mà les entranyes de la terra
i són d'ell els cims de les muntanyes;
la mar és d'ell, perquè ell l'ha feta,
les seves mans han modelat la terra ferma.

(Repetició de l'antífona)

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo,
agenollem-nos davant el Senyor que ens ha creat;
ell és el nostre Déu,
i nosaltres som el poble que ell pastura,
el ramal que ell mateix guia.

(Repetició de l'antifona)

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu:

«No enduriu els cors com a Meribà,
com el dia de Massà, en el desert,
quan van posar-me a prova els vostres pares,
i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.

(Repetició de l'antifona)

Disgustat durant quaranta anys,
vaig dir d'aquella generació:

«És un poble de cor esgarriat,
que desconeix els meus camins.»
Per això, indignat, vaig jurar;
«No entraran al meu lloc de repòs.»

(Repetició de l'antifona)

Glòria al Pare i al Fill

i a l'Esperit Sant.

Com era al principi, ara i sempre
pels segles dels segles Amén.

(Repetició de l'antifona)

En comptes d'aquest salm poden dir-se el 99 o bé el 66 o bé el 23.

Ofici de lectura

Himne

Oh Déu, us lloem.

Senyor, us glorifiquem.

Oh Pare etern, tota la terra us venera.

Tots els àngels,

els querubins i els serafins

no cessen mai d'aclamar-vos:

Sant, sant, sant és el Senyor,

Déu de l'univers.

El cel i la terra són plens

de la majestat de la vostra glòria.

El cor gloriós dels Apòstols,

l'estol venerable dels profetes,

l'exèrcit esclatant dels màrtirs

us donen lloança.

Per tota la terra la santa Església us proclama:

Pare d'immensa majestat,

Fill únic veritable i adorable,

Esperit Sant, protector.

Oh Crist, vós sou el Rei de la glòria.

Vós sou el Fill etern del Pare.

Vós, en fer-vos home per alliberar els homes,

no defugíreu d'entrar en el si de la Verge.

Vós, vençut l'agulló de la mort,

obríreu als creients el Regne del cel.

Vós seieu a la dreta de Déu,
en la glòria del Pare.
I creiem que un dia retornareu com a jutge.

Us demanem, doncs,
que socorregueu els vostres servents
que heu redimit amb la vostra sang preciosa.

Feu que siguem comptats
en el nombre dels vostres sants,
en la glòria eterna.

Aquesta última part es pot ometre

Senyor, salveu el vostre poble
i beneïu la vostra heretat.

Sigueu el seu pastor,
preneu-lo sempre als vostres braços.

Us beneïm dia rera dia
i lloem per sempre el vostre nom.

Senyor, digneu-vos a guardar-nos avui lliures de pecat.

Senyor, tingueu pietat de nosaltres, tingueu pietat.

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós.

En vós, Senyor, m'emparo,
que mai no quedi confós.

LAUDES

Càntic de Zacaries

Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel,
ha visitat el seu poble i l'ha redimit.

Fa que s'aixequi un salvador poderós
a la casa de David, el seu servent.

Com ho havia anunciat, de temps antic,
per boca dels seus sants profetes.

Així ens salva, alliberant-nos dels enemics,
de les mans dels qui ens volen mal,

mogut per l'amor que el fa fidel als nostres pares,
i pel record de l'aliança santa,
que jurà al nostre pare Abraham,

prometent de concedir-nos que, sense por,
lliures dels enemics, li donem culte
amb santedat i justícia tota la vida.

I a tu, infant, et diran profeta de l'Altíssim,
perquè aniràs al davant del Senyor
a preparar els seus camins.

Faràs saber al poble que li ve la salvació,
el perdó dels seus pecats,
per l'amor entranyable del nostre Déu.

Perquè ens estima, ens visitarà un sol, que ve del cel,
per il·luminar els qui viuen a la fosca,
a les ombres de la mort,
i guiar els nostres passos per camins de pau.

Glòria al Pare.

VESPRES

Càntic de Maria

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalta els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare.

ÍNDEX GENERAL

Calendari	3
-----------------	---

Gener

3 EL SANTÍSSIM NOM DE JESÚS. Titular de la Companyia	7
19 SS. <i>Joan Ogilvie, prevere;</i> <i>Esteve Pongracz, Melcior Grodziecki, prev.</i> <i>Marc Krizevcanin, canonge d'Esztergom; i</i> <i>BB Ignasi de Azevedo, prevere, i companys;</i> <i>Jaume Salès, prevere, i Guillem,</i> <i>Saultemouche, religiós. Tots màrtirs</i>	41

Febrer

4 S. <i>Joan de Britto, prevere i</i> <i>B. Rudolf Acquaviva, prevere i comps., màrtirs</i>	44
6 SS. <i>Pau Miki, religiós i companys, i</i> <i>BB. Carles Spinola, Sebastià Kimura, preveres,</i> <i>i companys</i>	48
15 S. <i>Claudi la Colombière, prevere</i>	51

Març

19 S. JOSEP, Espòs de la Benaurada Verge Maria, Patró de la Companyia de Jesús	54
---	----

Abril

22 BENAURADA VERGE MARIA, Mare de la Companyia de Jesús	55
28 S. Pere Canisi, prev. i doctor de l'Església	78

Maig

4 S. Josep Maria Rubio, prevere.....	81
16 S. Andreu Bobola, prevere i màrtir.....	83
24 Benaurada Verge Maria de la Strada.....	87

Juny

8 S. Jaume Berthieu, prevere i màrtir	91
9 S. Josep de Anchieta, prevere.....	95
21 S. Lluís Gonzaga, religiós	98

Juliol

2 SS. Bernardí Realino, Joan-Francesc Régis, Francesc de Geronimo, i BB. Julià Maunoir, Antoni Baldinucci, preveres	101
9 SS. Lleó Ignasi Mangin, prevere, i Maria Zhu Wu i companys, màrtirs	104
31 S. IGNASI DE LOIOLA, Fundador de la Companyia.....	107

Agost

4 S. <i>Pere Favre, prevere</i>	135
18 S. Albert Hurtado Cruchaga, prevere	138

Setembre

2 BB. <i>Jaume Bonnaud, prevere i companys;</i> <i>Josep Imbert i Joan Nicolau Cordier, prevs;</i> <i>Tomàs Sitjar, prev., i comps. Tots màrtirs</i>	141
9 S. Pere Claver, prevere	145
10 B. <i>Francesc Gárate, religiós</i>	148
17 S. Robert Bellarmino, bisbe i doctor de l'Església	151

Octubre

3 S. Francesc de Borja, prevere	154
13 B. <i>Joan Beyzym, prevere</i>	157
19 SS. Joan de Brébeuf, Isaac Jogues, preveres, i companys, màrtirs	161
21 B. <i>Dídac Lluís de San Vitores, prevere, i</i> <i>S. Pere Caluñsod, màrtirs</i>	164
30 B. <i>Doménec Collins, religiós</i>	167
31 S. Alfons Rodríguez, religiós	170

Novembre

3 <i>B. Rupert Mayer, prevere</i>	172
5 TOTS ELS SANTS DE LA COMPANYIA.....	176
7 <i>Commemoració dels difunts de la Companyia</i>	197
13 S. Estanislau Kostka, religiós	200
14 S. Josep Pignatelli, prevere.....	203
16 SS. <i>Roc González, Joan del Castillo i Alfons Rodríguez, preveres i màrtirs</i>	206
23 <i>B. Miquel Agustí Pro, prevere i màrtir</i>	209
26 S. Joan Berchmans, religiós.....	214
29 <i>B. Bernat Francesc de Hoyos, prevere</i>	217

Desembre

1 SS. Edmund Campion, Robert Southwell, prevs, i companys, màrtirs	220
3 S. FRANCESC XAVIER, prevere.....	223

Apèndix

Invitatori: <i>Salm 94</i>	246
Himne: <i>Oh Déu us lloem</i>	248
Laudes: <i>Càntic de Zacaries</i>	250
Vespres: <i>Càntic de Maria</i>	251
Index general.....	252

A. M. D. G.